

ספר פֶּתַח הַזִּזְהָר

חלק ד'

בו מובא גִּדּוּל החיוב ממה שצדיקים להשתדל וְלַעֲסֹק בלמוד
הזהר הקדוש ולזכות את כל היהודים שישתדלו ויתאמצו
בְּיָתֵר פֶּתַח בְּזֶמֶן הַזֶּה בְּיוֹתֵר מִכָּל הַזְּמַנִּים שֶׁהוּא הָעֵת הָאֲחֵרֹן
לפני ביאת המשיח, ומחויבים אנו לקיים את הפסוק
(תהלים ק"ט, ח) "סִפְתָּה לְרֹאשִׁי בַיּוֹם נֶשֶׁק".

ובפרט עתה כְּאִשֶּׁר הִתְמַן הַיִּרְגִי הַתִּיר הַרְצוּבִי לְשׁוֹנוֹ, וּפּוֹעֵר
פִּיּוֹ לְבָלִי חֹק, וְכָל אֶחָד יִתְבּוֹנֵן סְבִיבוֹ כִּמְה אֲנַחְנוּ וְקוֹקִים
לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְמָה גַם פְּנִינַת חֶמֶד שֶׁל יְבִנָּה וְחֻכְמִיָּה
עוֹמְדִים בְּסִכְנָה רוּחַנִית וְגִשְׁמִית, וְהִיאֹד יְכוּלִים לְהַצִּילֵם, אִם
רַק בְּלִנּוּ גִלְמוֹד זוֹהַר הַקְדוּשׁ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְיִתֵר עוֹז
- וּבִטּוֹל גְּזִירַת גִּיּוֹם בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת יִהְיֶה בְּלִמּוֹד זוֹהַר הַקְדוּשׁ,
כְּמוֹ שֶׁכָּבַר אֲמֹר הַצַּה"ק הָרַב פְּתִיחַ זי"ע בְּשֵׁנַת תרע"ד, שֶׁכָּל
גְּזֵרַת גִּיּוֹם הַבְּחוּרִים לְצַבָּא הִיא בְּגִלְל בְּטוֹל לִמּוֹד הַזוֹהַר, וְכִדְבָּרֵי הַרְמַח"ל שֶׁנֶּשְׁמָעִים כְּמוֹ נְבוּאָה לְזִמְנֵנוּ זֶה, וְזוֹלֵ:
"וְעֵתָה אֵל יִשְׁלִיכֵנוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גֵּוֶם",
וְלֹא מִצָּא עֲצָה לְבִטֹּל גְּזֵרֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֹא בְּלִמּוֹד סֵפֶר
הַזֶּהר בְּרָצוֹף לֵאל הַפֶּסֶק, שֶׁבִּכְחַת הַקְדָּשָׁה הַעֲלִיזָה שֶׁל הַזֶּהר
הַקְדוּשׁ לְבִטֹּל כָּל הַגְּזֵרֹת וּלְקַרֵּב הַנֶּאֱלָה בְּרַחֲמִים.

יוצא לאור תש"ר על ידי מפעל הזהר העולמי
שעי" חברת מוזי הרבים העולמי
בנשיאות כ"ק אדמו"ר רבי שלום יודא גראס שליט"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב בר יהודה 50

בת ים יצ"ו ארץ ישראל

טל: 052-7651911

**מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן**

**מחפשים תורמים להדפיס מאות אלפים עד 15 מיליון
של תיקוני זוהר "תיקון מג"
לחלקם ל-15 מיליון יהודים בחינם.**

התורמים משלמים ישר לדפוס!
ובתוך כמה ימים מקבלים הסחורה
בע"ה.

**האם יש מחשב שיוכל לחשב
את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?**

לפרטים: 052-7651911

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

51

הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם
כלנו באים למעמד סיום הזוהר הקדוש במירון בציון
רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום בבית ה'
היכלא דרשב"י אשר לא זזה משם השכינה מעולם
"יחד שבטי ישראל" ביום חמישי ליל ששי אור לט"ו
באב [3 באוגוסט למנינם] בשעה 12:00 [24:00].

האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית
הימים - יחד שבטי ישראל 960 איש לומדים
ומסיימים את כל ספר הזוהר הקדוש בשש דקות בלבד
- וביחד נפעל לקרוב הגאולה במקום הקדוש ביותר
- ובעת רצון מיחדת זו ששערי שמים נפתחים נזעק
כלנו בקבלת על מלכות שמים ובתפלה לגאלת עם
ישראל ברחמים. - כל משתתף במעמד קדוש זה -
זוכה בשפע אור אלקי של טריליוני שנות לימוד תורה
- ובהתחברות לחבורה הקדושה הזו נחשב לכל אחד
כאילו הוא לומד זוהר הקדוש 4 יממות רצופים בלי

הפסק, ונדאי הוא פחריב וחנוית לשרף כל הקלפות, ועתה הוא עת רצון נפלאה מאד וזמן מסוגל ביותר לבקש רחמי שמים, ולהתפלל על השכינה הקדושה וכולם ביחד יזעקו לאבינו שבשמים, שלח משיח צדקנו במהרה בימינו, בבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן - [החשבון בעלון המצרף].

כל המקבל קונטרס, יקדיש כשש דקות ביום לאמירת הזוהר במשך 40 יום מראש חודש אלול עד יום הכפורים, ובכך זוכה לתשע מאות עשרים ואחד מליון ויש מאות אלף - 921,600,000 - שכר סיומי זוהר הקדוש. - הקונטרס שאתה מקבל, הוא אחד מתוך 960 קונטרסים, אשר יחד כולם משלימים את כל ספר הזוהר הקדוש ובהשתתפותך בלימוד הקדוש הזה תזכה להחתם לחיים טובים עם כל ישראל אחינו אמן.

כל המצטרפים להתאחדות 960 מסיימי הזוהר הקדוש, יקבלו בסיעתא דשמיא מתנות - ויוכלו לקנות את ספרי מפעל הזוהר העולמי במבצע מיוחד (50% הנחה) - לפירוטים: 054-7112492/052-7651911.

קול כרוז קורא בקול אחינו בני ישראל שמעו הגיע זמן הגאולה!!!

כ' בספר הזוהר נצא מהגלות ברחמים

כולנו באים למעמד סיום הזוהר הקדוש
באתרא קדישא מירון - איש כל יעד

ביום חמישי בלילה [ליל שישי] אור לט"ו
באב [3 באוגוסט למנינם] בשעה 12:00
[24:00] במעמד האלפים - יחד שבטי ישראל

כל חבורת 960 איש לומדים ומסיימים את
כל ספר הזוהר הקדוש בשש דקות בלבד
בעת חצות הלילה נבקע שערי שמים
בתפילה ותחנונים - כל אחד יביא שופרות.
- קבוצ 2600 איש יתקעו בשופר, למען
התקיים בנו התפלה "תקע בשופר גדול
לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו"

**קול קורא לפרסם בכל בתי מדרשים
ובישיבות בכל העולם כולו**

ב"ה,

**הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם
- צו השעה!!!**

כל בית הכנסת ישיבה וכולל יארגנו סיום הזוהר
הקדוש ב-60 איש ב-96 דקות בלבד!!!

כל צבור הרוצים לקיים את הלימוד הקדוש הזה [שהוא
תיקון עצום ונורא], יתקשר למפעל הזוהר העולמי
לקבלת הזוהר הקדוש המחלק לתתק"ס [960
קונטרסים] חלקים, טל: 054-7112492.

כלנו לומדים ומסיימים את הזוהר הקדוש בכל שבוע
בכל אתר ואתר ומתקשרים להיכלא דרשב"י
"יחד שבטי ישראל" - האספו ואגידה לכם את אשר
יקרא אתכם באחרית הימים.

יחד שבטי ישראל 60 איש לומדים ומסיימים את כל
ספר הזוהר הקדוש בתשעים ושש דקות בלבד,
וביחד נפעל לקרוב הגאולה - ובעת רצון מיחדת זו
ששערי שמים נפתחים נזעק כלנו בקבלת על מלכות
שמים ובתפלה לגאלת עם ישראל ברחמים.

כל משתתף במעמד קדוש זה זוכה בשפע אור אלקי
של טריליוני שנות לימוד תורה.

ובהתחברות לחבורה הקדושה הזו נחשב לכל אחד כאילו הוא לומד זוהר הקדוש 4 יממות רצופים בלי הפסק, וודאי הוא פתח ופתיח לשאר כל הקלפות, ועתה הוא עת רצון נפלאה מאד וזמן מסוגל ביותר לבקש רחמי שמים, ולהתפלל על השכינה הקדושה וכולם ביחד יזעקו לאבינו שבשמים, שלח משיח צדקנו במהרה בימינו, בבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

כל אחד לומד 16 קונטרסים, ללמוד רצוף 96 דקות, ובכך זוכה לתשע מאות עשרים ואחד מליון ושש מאות אלף - 921,600,000 - ש"כ סיומי זוהר הקדוש - [החשבון בעלון המצרף] - הקונטרסים שכל אחד מקבל, הם 16 מתוך 960 קונטרסים, אשר יחד כולם משלימים את כל ספר הזוהר הקדוש, ובהשתתפותו בלימוד הקדוש הזה, תזכה להחתם לחיים טובים עם כל ישראל אחינו אמן.

כל המצטרפים להתאחדות 960 מסיימי הזוהר הקדוש, יקבלו בסייעתא דשמיא מתנות - ויוכלו לקנות את ספרי מפעל הזוהר העולמי במבצע מיוחד (50% הנחה), לפרטים: 054-7112492/052-7651911.

קול פרוז קורא בקול: אחינו בני ישראל שמעו הגיע זמן הגאולה!!! כי בספר הזוהר נצא מהגלות ברחמים.

כּוֹלָנוּ בָּאִים לְלִמּוּד וּלְסִיַּם אֶת הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל אֲתָר
וְאֲתָר, אִישׁ בֶּל יַעֲדָר, לְהִתְחַבֵּר לְשָׂרֵי הָאֱלֹפִים –
יַחַד שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל

כָּל חֲבוּרַת 60 אִישׁ לומְדִים וּמְסִיַּיִמִים אֶת כָּל סֵפֶר
הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ בְּתַשְׁעִים וְשֵׁשׁ דְּקוֹת בְּלִבָּד, וּבְעֵת
הַלִּימּוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִבְקַע שְׁעָרֵי שָׁמַיִם בְּתַפִּילָּה
וְתַחֲנוּנִים – וְכָל אֶחָד יָבִיא שׁוּפָרוֹת וּמִתְקָשִׁים לְקַבּוֹץ
לומְדֵי הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ וְכַאֲשֶׁר יִתְקַעוּ בְּשׁוּפָר, נִכּוֹן לְמַעַן
הַתְקִים בָּנוּ הַתַּפִּלָּה "תְּקַע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשָׂא נֶס
לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ".

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל': 052-7651911

אור הזוהר

52

מי לה' אלי!!!

ובני ישראל עשו כדבר משה
ולתת עליכם היום ברכה.

משה רבינו צועק ומכריז; עתה בארץ הגלות צריך
רופא חכם, ומיהו הרופא החכם? "הרשב"י
זי"ע", ומצוה אותנו הרע"א מהימנא ללמוד זוהר
הקדוש דוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות,
וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש פרוץ הוא עד
שיגאלנו (זוהר פנחס ריט.).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג
ומגוג כמו בתבת נח (תיקז"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא),
נצולים מכל פגעים רעים (תקי"ז, כגן הירק), זוכים
להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים
את המשיח (הגר"א-אבן שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני),
מטהר ומקדש הנפש (פלא יועץ), מקרבים את הגאולה

ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: אלה שנה. בצער: מאה אלה שנה. בשבת: מקבלים שכר על שעה אחת: אלה שנה תורה. בשמחה: מליון שנה. בצער: מאה מליון שנה תורה (הרי"ח הטוב, אורח"צ, אבדר"נ). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוהצירא, "בגדי השדר"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (ר"א אדולאי, פר"א). דע שמי שנשמטו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתייא). מי יתן והיה שיתחילו ללמוד עם הצאן קדושים את הזהר הקדוש... ובנדאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח (סגלת ישראל מ' ז'). המשיח כשיבוא יאמר על כל הזוכים ללמוד זוהר הקדוש: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!".

ישלם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו (רות ב' י"ב).

הגימטריה של:

"ושנת גאולי באה" = 814

בגימטריה = "תשע"א גואל בא" = "ימות משיח"

= גמר התקון = החתנה שלי = רבי לוי יצחק מברדיצ'ב

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

53

בטול גזירת גיוס בני הישיבות בדקה אחת לימוד זוהר הקדוש

דוד המלך בְּתֵהִלִּים (פרק מד ד) אומר, "כי לא בְּחֶרֶב יָרְשׁוּ אֶרֶץ וְזִרְעוּם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוּ כִּי יִמְנָה... ואור פָּנֶיךָ כִּי רָצִיתָם", ובאר בְּתַרְגוּם יוֹנָתָן: "אָרוֹם לֹא בְּגִבּוֹרֶת סִיפֵהוּן יִרְיתוּ אֶרְעָא, וְתִקּוֹף אֲדָרְעִיהוּן לֹא פִרְקֵת לַהוּן, אָרוֹם יִמְנָךְ וְאֲדָרַע גִּבּוֹרְתֶךָ, וְנִהוֹר זִיו יִקְרֶךְ, אָרוֹם כָּל זֶמֶן דְּעִסִּיקוּ בְּאוֹרֵיתָא אֲתַרְעִיתָא בְּהוּן".

פְּרוּשׁ, שֶׁלֹּא הֶצְבֵּא וְלֹא הִמְטוּסִים וְלֹא הִטְנָקִים וְלֹא הִטִּילִים הֵם מְגַנִּים עַל הָאֶרֶץ, אֲלֵא הָאֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְעַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, "אָרוֹם כָּל זֶמֶן דְּעִסִּיקוּ בְּאוֹרֵיתָא אֲתַרְעִיתָא בְּהוּן". פֶּסוּק זֶה הוּא נִמְצָא בְּלִימוּד הַיּוֹמִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל" פֶּרֶשֶׁת פִּנְחָס לְיוֹם שְׁנִי, וְכִידּוּעַ שְׁהִמְרַח"ו תִּקֵּן עַל פִּי דְבָרֵי הָאֲרִיז"ל אֶת סֵדֶר לִימוּד הַחֶק לְיִשְׂרָאֵל לְכָל יְהוּדִי וְיַהּוּדִי מִהַפְּשׁוּט וְעַד הַלְמָדָן הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, וְנֶאמַר בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וּבְכָל יוֹם

רואים כמעין נבואה שמדבר מענינא דיומא. ועכשו שכל בני הישיבות בספנה שרוצים לגייסם לצבא, ולבטל את תורתם חס ושלום, וביותר שכל יושבי ארץ ישראל נמצאים בספנה גדולה!!! פי בלי לימוד התורה הקדושה כל הצבא לא יעזר ולא יגן כלל, אם כן מה העצה היעוצה שכל גדולי ישראל מתחבטים ושוברים את הראש מה לעשות, ומן השמים עוד לא גילו להם, וזהו פלא גדול מה שהיה גלוי וידוע לכל גדולי הדורות מהרמח"ל והגר"א ולמעלה בקודש ועד לבד"ץ הגדול שבירושלים משנת תרפ"א בארץ ישראל, ובעל הסלם באותה השנה באירופא [ראה דברי אלף גדולי ישראל מדורות הקודמים בספר "אור הזוהר", וכן דברי כל גדולי ישראל הספרדים והאשכנזים עם בד"ץ עדה החרדית בתשס"ב – ס"ח], שרק בלימוד הזוהר הקדוש יחד כל שבטי ישראל, יתבטלו כל הגזרות.

והצדיק הקדוש הרב פתייה זי"ע בשנת תרע"ד אמר, שכל גזרת גיוס הבחורים לצבא היא בגלל ביטול לימוד הזוהר הקדוש.

וכדברי הרמח"ל (באגרות) שנשמעים כמו נבואה לזמננו זה, וזה לשונו: ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין

כְּמוֹהַ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל
לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דִבֶּר קֶשֶׁה הוּא כָּלָל". וּמִי לָנוּ גְדוֹל
כְּהַרְמָח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן אֲשֶׁר הָיָה בְּקִי עֲצוּם
בְּכָל מַכְמֵנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מֵצָא עֲצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם
יִשְׂרָאֵל אֲלֹא אֶת הָעֲצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּרִצְפָּה
לֹא הִפְסֵק, שֶׁבִּכְחַת הַקִּדְשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר
הַקָּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגָּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

ידוע שֶׁמִּתּוֹךְ מֵדַת הַרַחֲמִים הָאֵינְסוּפִית שֶׁל הַבּוֹרָא
לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי כָּל דִּין אוֹ גְּזָרָה קֶשֶׁה מִשָּׁמַיִם
עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הָאָדָם וְנוֹתְנִים לוֹ הַזְדַּמְנוֹת לְבַחֵר בְּטוֹב
עַל מְנַת לְבַטֵּל אֶת הַגְּזָרָה מֵעָלָיו. וְזֶה שֶׁנִּכּוֹן לִגְבִּי גְזֵרוֹת
הַפָּרִט תִּקְףָה לִגְבִּי גְזֵרוֹת הַכָּלָל. לִפְנֵי הַגְּזָרָה אוֹ "הַמָּכָה"
שֶׁל הַשּׁוֹאָה הָאֵימָה, ה' שׁוֹלַח הַזְדַּמְנוֹת לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל
לְבַחֵר בְּטוֹב וְשׁוֹלַח "תְּרוּפָה" עִם שְׁלִיחַ בְּדַמוֹתוֹ שֶׁל
בַּעַל הַסֵּלֶם לָלֶכֶת לְקַהֲלוֹת הַיְּהוּדִיּוֹת בְּפוֹלִין וְלוֹמַר לָהֶם
לְלַמֵּד זֹהַר הַקָּדוֹשׁ. בַּעַל הַסֵּלֶם צָפָה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ עֲשָׂרִים
שָׁנָה לִפְנֵי מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה אֶת הַשּׁוֹאָה הַהוֹלֶכֶת
וְקַרְבָּה, הוּא הֵלֶךְ וְזָעַק, וּבִפְנֵי כָּל הָרַבָּנִים וַיהוּדֵי אֲרוֹפָה
הִרְעִישׁ עוֹלָמוֹת בְּדִי שִׁילְמָדוֹ אֶת הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, כִּי יָדַע
שֶׁזֶה הַתְּרוּפָה הַקָּדוֹשָׁה לְהַצִּיל יְהוּדֵי אֲרוֹפָה מִהַשּׁוֹאָה
הָאֵימָה. הַסֵּטְרָא אַחְרָא (הַיֵּצֵר הָרַע) כְּמוֹכֵן מְאֹד מִפְּרִיעַ
בְּבַחֲרִיהָ לְבַחֵר בְּטוֹב, וּמִקֶּשֶׁה אֶת לִבָּם שֶׁל רָאשֵׁי
הַקַּהֲלוֹת הַיְּהוּדִיּוֹת. קֶשֶׁה לְרַבָּנִים לְהֶאֱמִין שֶׁמִּרְחַפֵּת

עליהם גזרה כל כך קשה של שואה, זה הרי לגמרי לא הגיוני, וכנגד זה (לשם הבחירה) מצד הטוב גם קשה להאמין באותה מדה שתרופה רוחנית של למוד הזוהר... שאולי שיכת רק לצדיקים, יכולה לבטל גזרות. את התוצאות העגומות של השואה כלנו יודעים, בואו לא נתן להסטוריה לחזור על עצמה!!! בואו לא נטמן את ראשנו בחול כמו האדמורי"ם רבנים וראשי ישיבות בפולין, אי אפשר לברח מהתקון! האם זה הגיוני שתפל עלינו פצצת אטום? האם זה היה הגיוני שהיתה השואה? ה' שוב שולח לנו תרופה הוא לימוד זוהר הקדוש, כמו שהבטיח לנו משה רבנו בזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד:), "והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע", בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בדרך ינחננו ואין עמו אל נכר", עד כאן לשונו.

למה אתם מחכים? האם לא מספיק סובלים עם ישראל צרות ואסונות מחרידים, כמה גדולי ישראל שנפטרו, ועדיין לא מבינים על מה עשה ה' ככה, ומה רוצים מאתנו, אבל ה' יתברך שלח לנו את צדיקיו גדולי הדורות שחזו מראש מה השם רוצה מאתנו, כי כידוע

אֲנַחְנוּ הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן סוּף הַגְּלוּת לִפְנֵי הַגְּאוּלָּה, וְהַגְּאוּלָּה הַזֹּאת אֵי אֶפְשָׁר שֶׁתֵּבֵא אֶלָּא בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, רַק שְׁלֹא יוֹדְעִים מָה נִקְרָא לִימּוּד הַתּוֹרָה, כִּי בִישִׁיבוֹת לומְדִים כָּל הַיּוֹם גִּמְרָא וּפְלִפּוּלִים, אֲבָל שׁוֹכְחִים שֵׁישׁ לַתּוֹרָה פְּרִדָּה פְּשֻׁט רַמְזֵי דִירוּשׁ סִיּוֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ (וִיחִי), וְכָל מִי שֶׁלֹּא עוֹסֵק בְּאַרְבָּעָה חֻלְקֵיהָ, עָלָיו יוֹצֵאת כָּכָל יוֹם בַּת קוֹל וְצוֹנַחַת "אֹי לֵהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה" (מִהַרַ"ח"ו), וְכָתַב הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: שֶׁהַחֲבוּר מִהַזְהַר הִיָּה עֲתִיד לִהְיוֹת גָּנוּז וְכו', עַד שֶׁיָּבֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים שֶׁאֵז יִתְגַּלֶּה לַתַּחְתּוֹנִים, וּבִזְכוּת הָעוֹסְקִים יָבֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֹא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר וּבִגְיִינִיָּה וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ וְכו', כִּדִּי שִׁבְזֻכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כִּשֶׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֶצִּיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פֶּסַח וּבָדָם מִיֵּלָה, כֵּן גִּאֲלָה הָעֲתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֲלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לַתּוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ (שֵׁל"ה, עֲשֶׂהָ מְאֻמְרוֹת, מֵאֵמֶר רַאשׁוֹן).

וְכֵן כָּתַב הַגְּאוּן מוִיֵּלֵנָא (אֲבֵן שְׁלֵמָה פֶּרֶק י"א אוֹת ג'): הַגְּאֲלָה וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיִים רַק בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה. וּבִישְׁעֶיהָ (ו' ט') כָּתַב, שֶׁהֵיָצַר הָרַע עוֹשֶׂה שְׁלֹא יִלְמַד קְבָלָה, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁעַל יָדֵי לִימּוּד זֶה יָשׁוּב הָאָדָם בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

ובספר הקנה כתב על דברי הנביא מלאכי (ג' י"ח)
 "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
 אלהים לאשר לא עבדו", "עובד אלקים" הינו העוסק
 בתלמוד ובזהר, "לא עבדו" - העוסק בתלמוד לבד
 ואינו עוסק בזהר (רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, מעין
 גנים, פ"א אות ב'), וזהו הברור האחרון לפני התקימות
 הנבואה (שם, כג) "הנה אנכי שלח לכם את אליה
 הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא", כי השם
 יתברך מחכה ומצפה שכל היהודים ילמדו זוהר
 הקדוש, ובזה יתלקטו הניצוצות הקדושים, ולא ידח
 ממנו נדח, ואז יגלה ויפיע מלך המשיח וילמד
 לכל ישראל את סודות התורה, מה שלמדו עכשו
 ולא הבינו.

ובספר יסוד ושרש העבודה (שער הניצוץ) כתב, וזה
 לשונו: אחי ורעי, אם כל כך גדולה לשמים
 שיאו ומעלתו, וכמה תקיף חילא דהאי אילנא רברבא
 של לימוד ספר הזוהר הקדוש, ושרש בארץ גזעו לשלח
 רצוצים חפשי מן הגלות המר, האין לא יתלהב לב
 האדם להעיר און, לשמוע כלמודים, לקבץ שיעור קבוע
 בכל יום בזוהר הקדוש ובתקונים ושאר ספרי המקבלים
 וכו', עכ"ל.

בואו וראו איך הזוהר הקדוש הציל את בחורי
 ישראל שלא ילכו לצבא, ואיך שהציל את העיר,

וברגע שלא היה הזכות של הזוהר הקדוש - נחרבה כל העיר והרגו וחמסו כמו בשואה רח"ל

אלו דברי המקבל האלקי רבי יהודה פתיה צוקללה"ה בהקדמתו לספרו "בית לחם יהודה", וזה לשונו: ... כי מי שלא טעם טעם חכמת האמת כאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם לבריות מעלבוניה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק בנסתרות, טב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתקונים תקון מ"ג. ופרש הרב "כסא מלך" שם, וזה לשונו בקצור: שאם היה עם הארץ יותר טוב לו, כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה, כי אין לטיל בפרדס קדם שימלא כרסו בשר ויין, אבל מאן דיליף תורה שבעל פה ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה ואדרבא פוגם בלמודו (כמבאר בשער הגלגולים סוף הקדמה י"ז, וז"ל: ומי שלא עסק בסודות התורה פוגם בתפארת דאצילות וכו' יעוין שם), וטב ליה דלא יוליף ליה כי אחזר עלמא לתהו ובהו שהוא סוד שבירת הכלים וכו'. והמתרשל גורם ארך גלותא ובפרוש אמר אליהו לרבי שמעון בתיקונא שתיתא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות כל שפן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, עד כאן לשונו.

ובזוהר בהעלותך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת, אינון דהוו קימי בטורא דסיני [ונכתב בצדו, א"ה: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. וכן בענין הענש המעטד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצ'ן אשר בזוהר פקודי (דף רמז:), וזה לשונו: ... מי שיכל ולא למד סוד, כשתעלה נשמתו דוחים אותו לחוץ, ולא עולה למעלה, ונמצא מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים מרימים את כנפיהם כולם בועטים בו בכנפיהם ושוורפים את נשמתו ולא נשרפת, ועומדת ולא עומדת, וככה נדונת נשמתו בכל יום, מאירה ולא מאירה, ואף על גב שיש לו מעשים טובים - בגין דלית אגרא בהווא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', יעין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצ'ן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו: ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה וסקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בארבע בחינות של הפרד"ס הנזכר, עד כאן לשונו.

[א"ה:] ומרן הגאון הצדיק רבי חיים קניבסקי שליט"א שואל לאברכים הבאים אליו אם לומדים הם זוהר הקדוש? ועונים לו, עדין לא סימנו ש"ס!!! ואומר להם, מה זה נוגע, ודעו כי ללא לימוד זוהר הקדוש לא זוכים להכנס לגן עדן העליון, ומורה לאברכים ללמוד זוהר גם בגירסא, עד כאן].

והנה בעירנו בגדד יבנה עירנו אמן, היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה בן חיים וז"ל וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המכנה אגסי וז"ל וקדוש לברכה, המחבר ספר "בני אהרן" על שער הגלגולים, אשר שני צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משפיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגנים על העיר זה מפה וזה מפה, אפס כשגמרו העוונות ונלקח ארון האלהים חכם רבי יוסף חיים זכרנו לברכה בשנת ה'תרס"ט ביי"ג אלול התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אחת והתחילו הצרות לבוא פי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת הצבא למלך ישמעאל ללמדם סדר המלחמה

והיו כל העם מיללים ובוכים, והיינו מתנחמים בַּחֲכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶהְרֶן וז"ל לְבָרְכָהּ וְכָל הָעָם עָנוּ אַחֲרָיו עוֹד לֹא אָבְדָה תְּקוּנָתוֹ כִּי הוּא יָכוֹל לְמַלֵּא מְקוֹם הָרַב חָכָם רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זְכוּרָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

אד לא כַּאֲשֶׁר דְּמִינוּ כֵּן הִיתָה, כִּי מַעֲשֵׂה שְׁטָן הִצְלִיחַ וגם בְּאוֹתוֹ צָדִיק פָּגְעָה מִדַּת הַדִּין, כִּי אַחֲרֵי חֲמִשָּׁה שָׁנִים בְּלִיל ו' ח' לְחֹדֶשׁ מְנַחֵם שְׁנַת הַמְּבִיט לְאָרֶץ וַתִּרְעַד נֹסַע גַּם הוּא לְמִנוּחוֹת וְעֹזֵב אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת. וּבְהִסְתַּלֵּק גַּם חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוּרָנוּ לְבָרְכָהּ אֲזַכָּה מִהָעִיר גַּם שָׁבִיב הָאֲחֵרוֹן. יוֹסֵף אֵינָנוּ וְשְׁמַעוֹן אֵינָנוּ.

והיתה עַתָּה צָרָה לִיעֶקֶב צָרָה כַּמְבֻכֶּרָה כִּי בְּלִיל י"א מְנַחֵם אָב, אַחֲרֵי פְטִירַת חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוּרָנוּ לְבָרְכָהּ, בְּבֹקֶר הַשָּׁפָם נִדְּבָקוּ מוֹדְעוֹת אָדָמִים מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדוּלָּיו בְּכָל הַשָּׁנִים וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת וּבְתוֹךְ הַמּוֹדְעוֹת מַצִּיר חֶרֶב אָדָם לְאוֹת מַלְחָמָה מְמַלְכָה בְּמַמְלָכָה. מְמַלְכָת קוֹסְטַנְטִינָא בְּמַמְלָכָת בְּרִיטַנְיָא. וְתִכְף הַתְּחִיל לְקַבֵּץ אֶת בַּחוּרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצֹאת לְמַלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם בְּרִיטַנְיָא. וְהָיוּ מְסִיעִין אוֹתָם מֵעִיר לְעִיר וּמִמְדָּבָר לְמִדְבָּר בְּהָרִים וּבְגִבְעוֹת עַד הַגִּיעָם עַד מְקוֹם קִשְׁרֵי הַמַּלְחָמָה, וּמִנִּי אֲזַ וְהִלָּאָה מִצְאוּנוּ רַבּוֹת רָעוֹת וְצָרוֹת, וְהָיוּ הַצָּרוֹת דוֹחֲקוֹת זֶו אֶת זֶו כָּל אַחַת רוֹצָה לְהַקְדִּים אֶת פָּנָי חֲבֵרְתָּהּ וְאֵין שְׁעָה בְּלֹא רָעָה וְאֵין רָגַע בְּלֹא נֹגַע, וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת נִתְּחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם נוֹסֵף עַל יוֹם אֶתְמוֹל.

גם מן השמים נלחמו כי בליל ג' י"ג פסלו שנת איכה
תרע"ה צפו מי נהר חדקל מרב הגשמים ופרצו גדריו
הנהר ושטפו ועברו תוך העיר בעוד היותנו ישנים על
מטותינו בלילה וגאו המים מי שתו, ותהי צעקה גדולה
בתוך העיר אשר כמוה לא נהיתה רק בזמן יציאת
מצרים. וכל אנשי העיר עם מעמסיהם שעל פתייהם
ועם בניהם ובנותיהם הקטנים שנושאים אותם על
זרועותם היו בורחים ונסים בתוך העיר ממקום הנמוך
למקום הגבוה כי אין דרך לצאת מן העיר כי המים
הקיפו כל העיר מכל צד יותר רחוק ממלוא עיניו של
אדם, וגבהו המים והפילו גליהם שליש העיר וכמה בני
אדם שלא קדמו לברח היו בתייהם קבריהם רחמנא
ליצלן. ואחר כך בא דבר לא תקום פעמים צרה, גם
נתמלא אור הרקיע פרחושים ונלזה עמהם מפת בצרת
ויקר השערים. גם אנשי הצבא לא הצליחו במלחמה
והיו אנשי חרב הרוגי מלחמה ונשארו נשיהם אלמנות
ובניהם יתומים.

עד שראה השם את לחץ עמו ישראל וינחם על הרעה
ונלכדה בבל בליל א' י"ז אדר שנת עזר"ת ביד סגן
המלחמה של בריטניא הנקרא מוך, ובכח אנס כבו את
שרפת העיר אשר הציתו בה אנשי חיל של קוצטנטינא
בעת צאתם מהעיר, גם שאר בני ישמעאל הנשארים
בעיר שברו את חניות היהודים ובזזו איש לו עד שלא

השאירו פלום ואפילו הדלתות של החניות עקרו
ולקחום והיה דעתם לחזר אחר כך ולבוז גם את הבתים.

ותהלה לאל שלא הפיק את זממם כי בהכנס האויב
נחה שקטה כל העיר ונפשנו כצפור נמלטה
מפח יוקשים. ואתה קורא נעים הבט נא וראה למה
מצאתנו כל זאת תכף ומיד בזמן סליקם של שני צדיקים
הנזכרים אם לא להודיע לנו שזכות חכמת האמת שהיו
עוסקים בה הם אשר היו עומדים למגן וצנה נגד מדת
הדין ובעצם כחם ואונם היו דוחים את הגזרות, מה
שלא היה יכול לעמד נגד מדת הדין זכות כמה צדיקים
וחסידים העסוקים בחיצוניות התורה שבאותו הדור...

פה דברי המעבר האי לחטא עניא הצעיר
ואודה משה ישועה יחזקאל ישועה פתיא יצ"ו
(בית לחם יהודה חלק ראשון)

מכתב גילוי של בעל הסלם

"ותדע נאמנה, שעדין לא היה מזמן
האר"י ז"ל עד היום הזה, מי שיבין את
שיטת האר"י ז"ל על שרשו וכו', והנה
ברצון העליון יתברך זכיתי לעבור נשמות
האר"י ז"ל, לא מפני מעשי הטובים, אלא
ברצון עליון, שנשגב גם ממני עצמי,
למה נבחרתי אנכי לנשמה נפלאה זו, שלא זכה בה אדם

מעת פטירתו עד היום, ולא אוכל להאריך בענין זה מפני שאין דרכי בזה לדבר בנפלאות".

(מרו"ן "בעל הסלם" ז"ע במכתב משנת תרפ"א)

אנו רואים שבעל הסלם העיד על עצמו שהוא זכה לעבור נשמת האר"י ז"ל, והוא זכה להתגלות נבואית של ה' אליו (ראה למטה עדות אישית ומכתבי התגלות), והוא היה שליח ה' להציל את עם ישראל מחלי הגלות האזמה, באמצעות תרופה קדושה ואלקית שנקראת "הזוהר הקדוש".

**לא נהיה כבת יענה הטומנת ראשה בחול!
נפעל לבטול הגזרות הקשות בכל כחינו! נלמד הזוהר
הקדוש ויתבטלו כל הקטרוגים מעלינו!**

וכבר הובטחנו שאין ישראל נגאלים אלא בתשובה, וכיצד? וכבר התנבא הנביא יחזקאל (פרק לו כה) "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם" וגו', ואמרו צדיקי הדורות שזהו בלימוד הזוהר הקדוש, ונזכה בקרוב שיערה עלינו הש"ת רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו וללמוד כל תורתנו הקדושה בפרד"ס חלקיה בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרע"א מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

שכר ועונש ה' חלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים,
רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב
רחוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו
בנים ועוד, וכן למזכיר הרבים המתנדבים לקרב
ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם
דברים ושובו אל ה'!
לא ידח מזמנו נדח

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל': 052-7651911

אור הזוהר

54

בְּקוֹר כִּ"ק הָאֲדָמוֹר מִהָאֲלִמִּין שְׁלִיט"א
נָשִׂיא מִפְּעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי
אֶצֶל הַמְּקַבֵּל הַמְּלוּכָה
הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד אַבְנֵי-צִירָא שְׁלִיט"א
לִפְנֵי פֶסַח שְׁנַת תשע"א לַפ"ק

הַבְּקוֹר הַתְּמִשָּׁף 11:30 דְּקוֹת

"מִי שֶׁיִּלְמַד בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ יִתְקַיֵּם עַל יְדוֹ "הַרְשָׁב"י"
רָאשֵׁי תְבוֹת י'שְׁפַע ש'פַּע ר'ב ב'כָּל הָעוֹלָמוֹת,
"שְׁמַעוֹן" רָאשֵׁי תְבוֹת ש'יְהִי נ'חַת ע'ד מ'אָה וְעֶשְׂרִים,
מִי שֶׁיִּזְכֶּה וְיִלְמַד רְשָׁב"י, יִזְכֶּה שְׁיִתְקַיֵּם בּוֹ, שְׁיִהְיֶה
נְחַת עַד מֵאָה וְעֶשְׂרִים..."

①:②③ הָאֲדָמוֹר נִכְנָס וְאָמַר: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם [וְנִשְׁק לַצַּדִּיק
אֶת הַיָּד].

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: מַה שְׁלוֹם כְּבוֹדוֹ?
הָאֲדָמוֹר: בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ הוּא.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: אֵיךְ כְּבוֹדוֹ מְרַגֵּשׁ?

הָאֲדָמוּ"ר: בְּרוּךְ ה'.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה שְׁכָבוֹדוֹ ①:4①

יְמַשִּׁיךְ לִזְכוֹת אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, כְּבוֹדוֹ לֶקַח עַל
עַצְמוֹ מְשִׁימָה גְדוֹלָה שְׂאִין לֵה שְׁעוֹר וְאִין לֵה גְבוּל,
יְהִי רָצוֹן שְׁתִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל הַשְּׁכָבוֹת שְׁבָעוּלָם,
לְהַגִּיעַ עַד לְאַנְשִׁים אֲנָשִׁים אֲנָשִׁים, בְּזָבוּלָא
בְּתַרִּיתָא, [כְּלוּמַר לִיהוּדִים הֵכִי רְחוּקִים בְּרוּחָנִיּוֹת].

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: בְּרוּךְ ה' כְּבוֹדוֹ מִחֶלֶק אֶת הַזוֹהַר ①:4⑥

[הַצַּדִּיק צוֹחֵק וְשִׂמַּח] מִמְּקוֹמוֹת גְּבוּהִים עַד לְאַנְשִׁים
הֵכִי פְּשׁוּטִים.

הָאֲדָמוּ"ר: בְּרוּךְ ה', בְּרוּךְ ה'.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: הַשֵּׁם יִתֵּן לְכְבוֹדוֹ עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת,
וַיְכַלֵּת כָּלִפְלִית, כְּדִי לַעֲמֹד בַּמִּבְחָן הַזֶּה.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה מְשִׁימָה [תַּפְקִיד וְשְׁלִיחוֹת]
גְּדוֹלָה מְאֹד.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן. ①:5③

הָאֲדָמוּ"ר: הִבְאֵתִי כָּאֵן סְפָרִים שְׂאֵנִי רוּצָה - [אוֹמֵר
לְגַבְאֵי שֶׁל הַצַּדִּיק] תְּבִיא בְּבִקְשָׁה אֶת הַסְּפָרִים - רְצִיתִי
לְהִרְאוֹת לְרַבִּי מַה שֶּׁעָשִׂינוּ, לְקַבֵּל בְּרָכָה.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: רוּאִים הִרְבֵּה אֲנָשִׁים מְסֻתָּבְבִּים

עם החוברות האלו ברוך ה', רואים, רבי שמעון בר יוחאי בעצמו מברך.

האדמו"ר: אמן אמן. 1:20

הצדיק רבי דוד: חזק וברוך!

האדמו"ר: זה עכשו הבאתי מהדפוס (10 פרכים), הרבי מקבל את זה הראשון.

הצדיק רבי דוד: תודה רבה, תודה רבה לכבודו, (ובשמחה גדולה, אמר): אי אי אי אי.

האדמו"ר: כאן יש 70 ספרים, 80 ספרים, על הזוהר.

הצדיק רבי דוד: שפע רב והצלחה. 1:33

האדמו"ר: אמן.

הצדיק רבי דוד: אי אי אי, איזה דברים גדולים העומדים ברומו של עולם.

האדמו"ר: אבל לדאבוננו עשיתי רק 25 סטים מזה, **1:43**

השם יעזור (האדמו"ר מראה לרב) [מתוך עשרה פרכים של הקט הגדול נפתח משמים בזוהר ברסלב, והאדמו"ר מסביר] עשיתי "זוהר ברסלב", לקוט מכל הספרי ברסלב, על הזוהר הקדוש.

הצדיק רבי דוד: [מסתכל ומעיין בספרים].

הצדיק רבי דוד: השם יהיה בעזרכם, כן יהי רצון, **1:53**

להגדיל תורה ולהאדירה.

האדמו"ר: אמן, אמן, אמן.

הצדיק רבי דוד: להרבות כבוד שמים, והכל לשם

שָׁמַיִם, לְהִקָּיִם שְׂכִינָתָא מַעְפָּרָא. כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן.

2:11 **הָאֲדָמוּ"ר:** עֲשִׂינוּ מֵהַסֵּפֶר הַזֶּה (תִּיקוֹן מ"ח) חֲצִי מַלְיוֹן בְּרוּךְ ה', [הָאֲדָמוּ"ר מֵרָאָה לְהַצְדִּיק אֶת הַסֵּפֶר תִּיקוֹן מ"ח, וְאוֹמֵר:] מִזֶּה חֲצִי מַלְיוֹן.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: אֲלָפִים וְרַבְבּוֹת, אֲלָפִים וְרַבְבּוֹת, [כְּלוּמַר אֲלָפֵי רַבְבָּה, זֶה אֶלֶף כָּפוֹל 10 אֶלֶף הֵם 10 מַלְיוֹן, שֶׁהַצְדִּיק מְבַרֵךְ שְׁנוֹזָפָה לְהַפִּיץ מַלְיוֹנִים רַבִּים, כְּמֵאמַר הַפִּיט עַל הָרֶשֶׁב"י זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן "לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר"].

2:20 **הָאֲדָמוּ"ר:** חֲצִי מַלְיוֹן, אֵין כָּבֵד, זֶה נִגְמַר בְּרוּךְ ה'. **הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד:** ... לְכָל הָעוֹלָם, לְכָל הָעוֹלָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה אוֹתְכֶם.

2:24 **הָאֲדָמוּ"ר:** עֲכָשׁוּ עֲשִׂינוּ דְּבַר חֲדָשׁ "סוּד הַגְּאוּלָּה" (תִּיקוֹן מ"ג), בֵּינָתִים עֲשִׂינוּ רַק 240,000, הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת 15 מַלְיוֹן לְכָל יְהוּדֵי וִיהוּדִי.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְהַגִּיעַ לְכָל יְהוּדֵי וִיהוּדֵי בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם.

הָאֲדָמוּ"ר: אֲזַכָּאן רוּאִים שֶׁהָרֶשֶׁב"י אוֹמֵר: שָׂאֵם לֹא אוֹמְרִים וְלוֹמְדִים זוֹהַר הַקְדוּשׁ, לֹא שׁוֹמְעִים אֶת הַ"שִּׁמְעַ יִשְׂרָאֵל", וְהַתְּפִלוֹת לֹא נִשְׁמָעוֹת לְמַעְלָה.

וְעוֹד דְּבַר חֲדוּשׁ שֵׁישׁ כָּאֵן, [הָאֲדָמוּ"ר מְקַרֵּא אֶת לְשׁוֹן הַזוֹהַר].

לְשׁוֹן הַזוהר: צְוֹחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחודָא וְאַמְרִין
 "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה", הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (מְשַׁלֵּי א כח) אֲזַ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

תַּרְגּוּם הַזוהר: צוֹחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בִּיחוד וְאוֹמְרִים
 "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה". זֶהוּ שְׁכָתוּב אֲזַ
 יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה. - אוֹמְרִים הַגְּרָ"א וְהַפְּסָא מֶלֶךְ:
 שֶׁהוּא בְּגִלְל שְׁלֹא לוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד אוֹמֵר: אִי אִי אִי.

הָאֲדָמוּ"ר: וְעוֹד חֲדוּשׁ מְאֹד גָּדוֹל יֵשׁ כָּאן: בְּאוֹתוֹ
 הַתְּקוּן מ"ג [כְּתוּב], שְׁאֵם אֶחָד מִתְחִיל עֲכָשׁוּ לְלִמּוּד
 [זוהר הַקְדוּשׁ], מְקַבֵּל חֲזָרָה [אֶת הַשְּׂכָר] עַל כָּל הַשָּׁנִים
 שְׁלֹא לָמַד, זֶה דְּבָר כְּזֶה גָּדוֹל!!!

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר וַיִּזְכֶּה אֶת
 כְּבוֹדוֹ שִׁימְשִׁיךְ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ, לְהַרְבּוֹת
 כְּבוֹד שְׁמִים, לְשֵׁם שְׁמִים.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: (הָאֲדָמוּ"ר מְרָאָה לַצַּדִּיק עוֹד סְפָרִים)
 תּוֹרָה רַבָּה.

הָאֲדָמוּ"ר: גַּם כֵּן הִבֵּאתִי כָּאן סֵט שֶׁל "שְׂכָר וְעֹנֶשׁ".
הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: שְׁמַח וְצוּחֵק.

הָאֲדָמוּ"ר: מִתְזַהֵר הַקְדוּשׁ וּמְכַל סְפָרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב.
הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד אוֹמֵר: אִי אִי אִי אִי אִי.

הָאֲדָמוּ"ר: עַל הַשְּׂכָר וְעֹנֶשׁ, עַל כָּל הַשְּׂכָר וְעֹנֶשׁ.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: אֵי אֵי אֵי אֵי, אֵיזָה דְּבָרִים
הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם.

הָאֲדָמוּ"ר: [הָאֲדָמוּ"ר מְסַבֵּיר וּמַרְאֶה לְהַצַּדִּיק שֶׁבִּתּוֹךְ
הַסְּפָרִים שָׁכַר וְעָנֵשׁ כָּל הַזוהר שְׁמוּבָא שֶׁם הוּא עִם פִּירוּשׁ
הַסֵּלֶם] עִם תַּרְגוּם שֶׁל בְּעַל הַסֵּלֶם, כָּל הַזוהר לְכָאן
[כְּלוּמַר שֶׁכָּל הַזוהר הַשֵּׁיךְ לְעֵינַי שָׁכַר וְעָנֵשׁ מוּבָא
בְּסִפְרִים הָאֵלּוּ].

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: אֵי אֵי אֵי אֵי.
הָאֲדָמוּ"ר: זֶה כָּבֵר עֲשִׂינוּ לַפָּנִי עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְעַכְשֵׁיו
הַדְּפִסְנוּ אֶת זֶה [הַדְּפָסָה מִחֻדָּשׁ].

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: אֵי אֵי אֵי, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ יִזְכֶּה
אֶת כְּבוֹדוֹ לְהוֹצִיא אוֹרָה שֶׁל תּוֹרַת הַקְדוּשָׁה לְאוֹרָה,
כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן, כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.
הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן, אָמֵן.

הָאֲדָמוּ"ר: [סֵפֶר עַל הַרְצִיּוֹן שֶׁל זוהר הַשֵּׁם דָּף הַיּוֹמִי].
הָאֲדָמוּ"ר: עֲשִׂינוּ דָּבָר חֲדָשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁעֲשִׂינוּ דָּף
הַיּוֹמִי, זוהר דָּף הַיּוֹמִי לְפִי סֵדֶר הַשֵּׁם, זֹאת אוֹמַרְתָּ
כָּל הַשֵּׁם, בְּכָל דָּף [זוהר] יֵשׁ אֶת [צִיּוֹן דָּפִי] הַגְּמָרָא
(כְּגוֹן) בְּרִכּוֹת דָּף ח', כְּדֵי שֶׁכּוֹלֵם שְׁלוֹמִידִים דָּף הַיּוֹמִי,
שִׁילְמָדוּ גַם כֵּן אֶת הַזוהר הַיּוֹמִי.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה דָּבָר גָּדוֹל, זֶה דָּבָר גָּדוֹל.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: עַל כָּל הַשֵּׁם?
הָאֲדָמוּ"ר: עַל כָּל הַשֵּׁם עֲשִׂינוּ אֶת זֶה.

הָאֲדָמוּ"ר: כֵּן עָשִׂינוּ אֶת זֶה גַּם כֵּן בְּדִסְקִים,
בְּאַתְרִים, וְכָאן יֵשׁ לָנוּ, כִּכָּה כָּל אֶחָד מִדְּפִיס (מַהֲדָפִים)
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁלוֹ [דָּף זוהר הַשִּׁיף לְלִמּוּד הַדָּף הַיּוֹמִי,
כְּגוֹן] שֶׁבֶת דָּף כ"ג, [הָאֲדָמוּ"ר הִרְאָה דָּף מוֹדֶפֶס] דָּף כָּזֶה,
וְכוֹלֵם לּוֹמְדִים בְּשֵׁתֵי דְקוֹת, לּוֹמְדִים כָּל יוֹם אֶת
הַזוהר הַיּוֹמִי [הַשִּׁיף לְדָף הַשֵּׁס הַיּוֹמִי].

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: חֲלַקְתָּם אֶת הַזוהר לְכָל הַשֵּׁס?

הָאֲדָמוּ"ר: כֵּן, כֵּן, כֵּן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: לְשִׁבַע שָׁנִים?

הָאֲדָמוּ"ר: כֵּן, כֵּן, לְשִׁבַע שָׁנִים.

הָאֲדָמוּ"ר: זֶה שְׁתֵּים וְחֲצִי דְקוֹת לְיוֹם, יְכוּלִים כּוֹלֵם
[לְלִמּוּד זוהר עִם דָּף הַיּוֹמִי בְּמִיחָד] לְמִי שְׁלוֹמֵד שֵׁס.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: כִּמּוֹ שֶׁעָשׂוּ עִם הַהִלָּכָה יוֹמִית, כֵּן
שְׁלוֹמְדִים דָּף הַיּוֹמִי, עָשִׂיתָם זוהר הַיּוֹמִי?

הָאֲדָמוּ"ר: כֵּן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: (בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה) אֲנִי חוֹשֵׁב: זֶה
הַכֶּתֶר שֶׁבַעבֻדָּה.

הָאֲדָמוּ"ר: זֶה הָרֶשֶׁבִּי, הַכֹּל הָרֶשֶׁבִּי עוֹשֶׂה, אֲנִי לֹא
עוֹשֶׂה כָּלום. 6:00

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלֵיכֶם וְעַל כָּל עִם
יִשְׂרָאֵל, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: כְּבוֹדוֹ יִמְשִׁיךְ וַיִּשְׁפִּיעַ עַל כָּלִל
יִשְׂרָאֵל, תּוֹרָה מִחוּצָתָהּ עַל אֲכֻסֶּיהָ שְׁלֵה.

הַאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן. 6:10

הַאֲדָמוּ"ר: עֲשִׂינוּ כָּאֵן גַּם [אֶת הַסֵּפֶר] "סוּד הַגָּאוּלָּה"
בְּגִדוּל, שְׂיֻכּוּלִים לְרֹאוֹת אֶת הַכֹּל.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: יֵשׁ כֶּבֶד אֶת כָּל הַשֵּׁ"ס כִּכָּה מוֹדֶפֶס?
הַאֲדָמוּ"ר: לֹא, [בְּנֵתִים] הַדִּפְסָנוּ רַק בְּרֻכּוֹת וְשִׁבְתָּ,

6:20

[הַאֲדָמוּ"ר מֵרָאָה לַצַּדִּיק אֶת הַזוּהַר לְדָף הַיּוֹמִי בְּרֻכּוֹת, וְאוֹמֵר]
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, [יֵשׁ גַּם עַל] מִסְכַּת שִׁבְתָּ, אֲבָל בְּעֶזְרַת
הַשֵּׁם מִמְּשִׁיכִים [עַל כָּל הַשֵּׁ"ס].

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה חֲדָשׁ?

הַאֲדָמוּ"ר: זֶה חֲדָשׁ.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה דְּבַר גָּדוֹל.

הַאֲדָמוּ"ר: עַל שִׁבְתָּ יֵשׁ גַּם כֵּן, זֶה רַק בַּחוּץ, בְּטָעוֹת
לֹא הִבִּיאוּ אֶת זֶה, בְּטָעוֹת נִשְׁאָר בַּחוּץ.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: צָרִיךְ שְׂיִהְיוּ מְנוּיִים עַל הַדְּבַר.

הַאֲדָמוּ"ר: בְּנֵתִים עֲשִׂינוּ רַק עַל בְּרֻכּוֹת וְשִׁבְתָּ.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָּה - זֶה דְּבַר גָּדוֹל, זֶה
דְּבַר גָּדוֹל, שְׂיִמְשִׁיךְ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: כְּבוֹדוֹ יִפְרֹסֵם, כִּדִּי שְׂיִהְיוּ
מְנוּיִים לְדְבַר.

הַאֲדָמוּ"ר: כֵּן כֵּן, זֶה טוֹב שֶׁהַרְבֵּי יַעֲזֹר אֶת כָּל אֶחָד
שְׂיִלְמַד אֶת זֶה.

הָאֲדָמוּ"ר: [מֵרָאָה לְהַצְדִּיק אֶת הַזוּהַר הַמְחַלֵּק לִ-70 כָּרְכִים].

5:44 הָאֲדָמוּ"ר: זֶה עָשִׂינוּ כָּל הַזוּהַר הַמְחַלֵּק לְשִׁבְעִים חֻלְקִים.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה אֶת כְּבוֹדוֹ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן אָמֵן.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם.

הָאֲדָמוּ"ר: זֶה מְחַלֵּק גַּם כֵּן, לְשָׁנָה וּלְשָׁלֹשׁ שָׁנִים, כָּל אֶחָד יָכוֹל לְלַמּוֹד אֶת זֶה.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: עִם הַפְּרוּשׁ?

הָאֲדָמוּ"ר: כֵּן, עִם הַתְּרַגּוּם, כָּל הַתְּרַגּוּם.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: אוֹוֶה ווֶה ווֶה, אֵיזֶה דְּבָרִים

שָׂאִין לָהֶם סוּף, זְכוּתוֹ שֶׁל הָרֶשֶׁב־י, הָרֶשֶׁב־י רָאשֵׁי תַבּוּת: יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הַעוֹלָמוֹת.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן אָמֵן.

6:16 הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: הַשֵּׁם יִזְכֶּה אֶת כְּבוֹד הָאֲדָמוּ"ר

שְׁיִמְשִׁיחַ, לְהַמְשִׁיךְ לְהִבְיָא הַשְּׁפָעוֹת לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: שְׁהֶרֶשֶׁב־י בְּעֶצְמוֹ הוּא מִכְחוֹ

וּמִכַּח שְׁלוּחָיו, לְהִבְיָא שְׁפַע לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּלְקָרֵב אֶת הַגָּאוּלָּה.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן אָמֵן.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: שְׁבַרְכַת הַבּוֹרָא לְכָל מִילֵי דְמִיטָב.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: מֵהֵבִית הַזֶּה שֶׁהֵשֵׁם יִתֵּן לְכַבּוֹדוֹ
עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה לְשֵׁם
וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלֵה, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּה' אֱלֹקֵיכֶם
חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם (דְּבָרִים פָּרָק ד' ד').

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל
עוֹלָם.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִיכֶם. **6:40**

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, הֵשֵׁם יַעֲזֹר [לְהַמְשִׁיךְ הַלְאָה].

הָאֲדָמוּ"ר: רְצִיתִי לְהַזְכִּיר גַּם כֵּן כִּמְהָ אֲנָשִׁים כָּאֵן... **6:41**

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: הֵשֵׁם יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֶּהוּ. אֲשֶׁרִי הַזֹּזָה,
אֲשֶׁרִי הַזֹּזָה.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן אָמֵן. **6:42**

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: אֲשֶׁרִי, יַעֲמְדוּ עַל הַבְּרָכָה, כָּל מִי
שֶׁתוֹמֵךְ בְּכַבּוֹדוֹ, הָרֹשֶׁבִּי הַקָּדוֹשׁ וְאַבּוֹתֵינוּ
הַקָּדוֹשִׁים יַעֲמְדוּ בַּעֲדוֹ.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה מְקַרֵּב אֶת הַגָּאוּלָּה תַּכְף
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ.

6:54 **הָאֲדָמוּ"ר:** [הָאֲדָמוּ"ר מְזַכֵּיר אֶת שֵׁם הַנָּדִיב שֶׁתָּרַם אֶת סוּד הַגָּאוּלָּה] לְהַצְלִיחַ בְּעֶסֶק.

7:10 **הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד:** שִׁיחָהּ לֹו הַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

הָאֲדָמוּ"ר: הוּא תָּרַם 180.000 סְפָרִים שֶׁל הַתְּקוּן מ"ג. **הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד:** וָאָה וָאָה וָאָה לְעִבּוֹד עַל זֶה וְעַל זֶה, [הַצְדִּיק מְבַקֵּשׁ שִׁיתְרָמוּ גַם עַל זֹהָר דָּף הַיּוֹמִי כִּי זֶה חָשׁוּב שִׁיחָהּ עַל כָּל הַשָּׂם, וְשֶׁכֵּל יְהוּדִי יִלְמַד בָּזָה].

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: דָּף הַיּוֹמִי יוֹתֵר חָשׁוּב. **הָאֲדָמוּ"ר:** כֵּן, כֵּן, עֲשִׂינוּ אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם, וְרַק צָרִיךְ לְפָרֶסֶם כָּל אֶחָד שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח.

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: שִׁיחָהּ מִיְנוּיִם לְדַבֵּר, שִׁיחָהּ מִיְנוּיִם לְדַבֵּר, חֲזַק וּבְרוּךְ, חֲזַק וּבְרוּךְ.

הָאֲדָמוּ"ר: עֲכָשׁוּ [הָאֲדָמוּ"ר מְזַכֵּיר עֲצָמוּ לְבִרְכָּה אֲצֵל הַצְדִּיק], אֲנִי שְׁלוֹם יְהוּדָה בֵּין אֲסֵתֵר הִיא לִי פַעַמִּים אַרְוֵעַ מִחַ [בְּעֶרֶב סְכוּת שָׁנָה זו, וְנִצַּל בְּזָכוֹת אֲמִירַת תִּיקוּן מ"ח, שָׁנָה תִּיקוּן לְמַח, וְזֶה הִיא בְּרַבִּים, הַסְּפוּר בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְבוֹא בְּאַרְוָכָה בְּמָקוֹם אַחֵר].

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: "שְׁלוֹם" רָאשֵׁי תַבּוּת: וְכָל מַעֲשֵׂיךְ לְשֵׁם שְׁמִים.

הָאֲדָמוּ"ר: אֲמֵן

הַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה רוֹאִים בְּפִעֵל, וּבְזָכוֹת זֶה, "שְׁלוֹם" רָאשֵׁי תַבּוּת: "מָה שֶׁאֵלֶּתָ וְיִנָּתַן לָךְ" (אֲסֵתֵר ה' ו').

7:34 האדמו"ר: אמן.

7:36 הצדיק רבי דוד: כן יהי רצון.

8:05 האדמו"ר הזקיר את הבת שלו...

8:12 הצדיק רבי דוד: טובה טובה, רפואה שלמה בריאות.

האדמו"ר: אמן.

הצדיק רבי דוד: בזכות הרשב"י הקדוש, זה אבא שלה, זה לא סבא זה אבא [כלומר שזכות האדמו"ר שזה שעוסק בזכוי הרבים להפיץ את תורת הרשב"י הקדוש] כבודו עושה נחת רוח בשמים וישפיע כבודו השפעה עד בלי די.

8:21 האדמו"ר הזקיר את נכדתו לזווג הגון בקרוב ממש.

8:27 הצדיק רבי דוד: לזווג בקרוב במהרה, מי שעוסק בזכוי הרבים שיהיה לו, זה אור שאין לו גבול, אין לו שעור ואין לו גבול.

האדמו"ר: אמן.

הצדיק רבי דוד: השם יעזר, עשה והצלח, עשה והצלח.

האדמו"ר [מבקש ברכה מהצדיק]: הרבה אידיש נחת מכל הילדים.

הצדיק רבי דוד: מכל, מכל הילדים, אתם ובניכם ונשיכם וכל אשר לכם.

8:46 האדמו"ר: יש לי ברוך ה' הרבה חובות בבנקים.

הצדיק רבי דוד: כל החובות האלה יהפכו לזכות כנגדם, הקדוש ברוך הוא ישלח לכם, כל דף (שלומים) כנגדו, הרבה הרבה.

האדמו"ר: לויתי הרבה כסף להמשיך את הזוהר הקדוש.

הצדיק רבי דוד: הקדוש ברוך הוא ישלח לבד. **האדמו"ר:** השם יעזר.

הצדיק רבי דוד: השם יעזר, לכל הדברים האלה, יאריך ימים, כן יהי רצון, יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים.

האדמו"ר: רציתי ברכה על הספר הזה סוד הגאולה (תיקון מג) שאוכל להדפיס 15 מליון ספרים.

הצדיק רבי דוד: מברך את כבודו, שכל מחשבתו הטובה, תצא מן הכח אל הפעל. **האדמו"ר:** אמן.

האדמו"ר: אני רוצה להגיע לכל יהודי בכל העולם. **הצדיק רבי דוד:** כל יהודי בכל העולם יזכה לקבל מכבודו גם ברכה, וגם ספרים.

האדמו"ר: אמן אמן.

הצדיק רבי דוד: השם ישפיע על כבודו השפעה מתוך בריאות ומתוך נחת ומתוך שמחה.

האדמו"ר: אמן אמן.

9:30 הָאֲדָמוּ"ר: מַה שְּׁאֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מֵהָרַב, שֶׁהָרַב יְעוֹרֵר אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים שִׁיכּוּלִים [לְזֻכּוֹת הָרַבִּים] עַל הַזּוֹהַר.

9:32 הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: מִשְׁתַּדְּלִים, זֶה חָשׁוּב מְאֹד, זֶה חָשׁוּב מְאֹד.

9:33 הָאֲדָמוּ"ר: כָּל שְׁנוֹתַי שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי.

9:36 הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה חָשׁוּב מְאֹד שֶׁיִּהְיוּ מְדַפְּסִים, זֶה דְּבַר גָּדוֹל, צָרִיךְ שֶׁיִּהְיוּ מִינוּיִם לְדַבֵּר וּלְשַׁלַּח.

9:41 הָאֲדָמוּ"ר: כֵּן כֵּן זֶה לֹא בְּעֵינָהּ, מִי שְׂרוּצָה מְטַלֵּפֵן לַחֲנוּת, וּמִקְבֵּל אֶת הַסְּפָרִים.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: חֲזַק וּבְרוּךְ, חֲזַק וּבְרוּךְ, תִּכָּף, כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים לְכָבוֹד הָאֲדָמוּ"ר, "הַשֵּׁם יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמַר צִאֲתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם".

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הָאֲדָמוּ"ר: אֲנִי צָרִיךְ בְּרִכָּה חֲזָקָה שְׁאֲנִי אוֹכֵל שִׁיחִיָּה לִי כּוֹחַ לְהַמְשִׁיךְ.

9:53 הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: הָרֶשֶׁב"י עוֹשֶׂה אֶת הַכָּל, הָרֶשֶׁב"י עוֹשֶׂה אֶת הַכָּל.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: תּוֹדָה רַבָּה כְּבוֹד הָאֲדָמוּ"ר.

9:51 הָאֲדָמוּ"ר: כָּל טוֹב בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה.

9:50 הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה.

הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן, אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: זֶה מַה שֶּׁכְּבוֹדוֹ מִשְׁאִיר לָנוּ? [מִתְכַּוֵּן
לְכָל הַסְּפָרִים שֶׁהָאֲדָמוּ"ר הֵבִיא לְהַצַּדִּיק].

הָאֲדָמוּ"ר: כֵּן, וְכֵן עוֹד סֵפֶר אֶחָד זוֹהַר הַיּוֹמִי עַל
מִסְכַּת שַׁבָּת, אֶחָד יִתְקַשֵּׁר לְהֵבִיא אֶת הַסֵּפֶר.

הָאֲדָמוּ"ר: הַשֵּׁם יַעֲזֹר [לְהַמְשִׁיךְ הַלָּאָה].

10:13 **הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד:** [כָּל אֶחָד צָרִיךְ] לְהִתְחַבֵּר לְזֶה,
תּוֹדָה רַבָּה.

הָאֲדָמוּ"ר: כָּל טוֹב, בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: יֵאָרִיךְ יְמֵיכֶם בְּטוֹב וּשְׁנוּתֵיכֶם
בְּנִעִימִים.

10:21 **הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד לְגַבְּאִים שֶׁל הָאֲדָמוּ"ר:** אַתֶּם
דְּבוֹקִים בְּצַדִּיק כְּזֶה קָדוֹשׁ וְטָהוֹר, הַשֵּׁם יִהְיֶה
בְּעֶזְרְכֶם כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן, אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקֵיכֶם,
שֶׁאַתֶּם שְׂתַּפִּים לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל.
הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

10:26 **הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד:** הַשֵּׁם יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם.

הָאֲדָמוּ"ר: [מֵרָאָה עַל אֲנָשָׁיו] כּוֹלֵם עוֹזְרִים כָּאֵן.

10:31 **הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד:** בָּרוּךְ ה' כָּל עַם יִשְׂרָאֵל עוֹזְרִים.
הָאֲדָמוּ"ר: אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: כּוֹלֵם עוֹזְרִים לְכְבוֹדוֹ, כְּבוֹדוֹ
בְּרָאשׁ, וְכָל עַם יִשְׂרָאֵל עוֹזְרִים לוֹ, אֱלוֹ דְּבָרִים שֶׁהֵם
עוֹשִׂים רוֹשֵׁם קָדוֹשׁ בְּשָׂמִים, כָּל מַה שֶׁהִבְטִיחוּ אֲבוֹת

הַקְדוּשִׁים, אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׁמֵתֻקִּים הִלָּכָה לְמַעֲשֶׂה, זֶה דוֹר זֶה לֹא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה, זֶה עֲקֵבְתָּא דְמַשִּׁיחָא.
10:44 הָאֲדָמוּ"ר: זֶה הַגָּאֻלָּה כְּבָר, בְּדָא יִפְקוֹן מַגְלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: יֵאִיר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיר וּמְזַהֵר.
 הָאֲדָמוּ"ר: אֲמֵן.

10:54 הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: "הַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כֹּזֵהר הַרְקִיעַ".
 הָאֲדָמוּ"ר: אֲמֵן, אֲמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: "וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד", זֶה כְּבוֹדוֹ, שֶׁזָּכָה בְּרוּךְ ה' וַיִּפְיץ בִּיתֵּר שְׁאֵת יִתֵּר עֻזוֹ.

11:03 הָאֲדָמוּ"ר: הַשֵּׁם יַעֲזֹר, צָרִיךְ עוֹד הַרְבֵּה כּוֹחַ.
 הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: הַשֵּׁם יַעֲזֹר לְכָל הָעוֹזְרִים וְכָל הַמְסִיעִים וְכָל הַתּוֹמְכִים, כּוֹלֵם יַעֲמְדוּ עַל הַבְּרָכָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

11:10 הָאֲדָמוּ"ר: (מִסְפָּר עַל הָעוֹזְרִים וְהַמְסִיעִים) הוּא עוֹשֶׂה חֲבִילוֹת וְשׁוֹלַח לְכָל הָאָרֶץ.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: בְּרוּךְ ה', בְּרוּךְ ה', וְאַתֶּם הַדְּבֻקִּים בְּהַשֵּׁם אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.
 הָאֲדָמוּ"ר: אֲמֵן, אֲמֵן.

11:13 הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם כְּבוֹדוֹ לֹא יִצְטָרֵךְ לְהַזְהִיר עַל הָעֹנֵשׁ, יִהְיֶה רַק שְׂכָר. "וְתֵן שְׂכָר טוֹב לְכָל הַבְּטָחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת".

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: כָּל טוֹב שְׁלוֹם.

הַאֲדָמוֹר: אָמֵן, אָמֵן, יִישֵׁר כּוֹחַ כָּל טוֹב, שְׁלוֹם. 11:24

הַאֲדָמוֹר: (מִבְקֵשׁ עַל אֶחָד הַשְּׁלִיחִים) הוּא צָרִיךְ שְׂדוּךְ.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: "קוֹל מִבֶּשֶׁר, מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר".

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: הָרֶשֶׁב"י רָאשֵׁי תִבּוֹת: יִשְׁפַּע שְׁפַע
רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַאֲדָמוֹר: אָמֵן, אָמֵן.

הַצַּדִּיק רַבִּי דָּוִד: נִשְׁק אֶת הַיָּד שֶׁל הַאֲדָמוֹר.

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

בטוֹל הַגְּזֵרוֹת וְהַאֲסוּנוֹת וּבטוֹל גְּזֵרַת גִּיּוֹם בְּנֵי הַיְּשִׁיבוֹת
בְּדָקָה אַחַת לְמוֹד זוֹהַר הַקִּדּוּשׁ בְּאַחַדוֹת וּבַאֲהָבָה שֶׁל
כָּלל יִשְׂרָאֵל

לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא הַקִּדְמוֹן שֶׁל שְׁנֵאת חֲנָם, נִרְבֶּה אֲהַבַת
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹרִיתָא וַיִּשְׂרָאֵל

הַתְּאַחַדוֹת הָרַבָּנִים וְהַקְהִילוֹת תְּלַמִּידֵי הָרֶשֶׁב"י זִיע"א

מִי לֵה' אֱלֹהֵי!!!

כָּבֵד אָמְרוּ חַז"ל מִיּוֹם שֶׁנֶּחֱרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין לָךְ
יוֹם שֶׁאֵין קָלָלְתוֹ מְרַבָּה מִחֲבֵרוֹ, וְאָמְרוּ בְּמִדְרַשׁ
כָּל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו כָּאלוֹ נֶחֱרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עַל יְדוֹ. וְלֹא חֲרַבָּה יְרוּשָׁלַיִם אֶלָּא בַעֲוֹן
שְׁנֵאת חֲנָם!

קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּשְׂרָאֵל וְאוֹרִיתָא חַד הוּא (זוה"ק),
בּוֹאוּ וְנִתְבּוֹנֵן, מֶה גּוֹרֵם לְפִרּוּד הָעַקְרִי בִּינֵינוּ

לְאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים? אִם הֵינּוּ מֵאֲמִינִים בְּאֶמֶת בַּה' יתְּבַרַךְ, הֵינּוּ אוֹהֲבִים כָּל יְהוּדֵי מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהִשָּׁם יתְּבַרַךְ אוֹהֵב כָּל יְהוּדִי, וּמִי שְׂאוֹהֵב כָּל יְהוּדִי, לֹא רוֹצֵה שְׂיִגְרְמוּ אֶסּוֹנוֹת לָעַם יִשְׂרָאֵל, חֲלִילָה וְחַס, וּמָה עוֹד שֶׁזֶהוּ צֶעַר הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲז"ל בְּמִדְרַשׁ, שֶׁאֶפִּילוֹ אִם רָשָׁע לֹקֵה, שְׂכִינָה מָה אוֹמֶרֶת כְּנִגְדּוֹ, קִלְנִי מֵרָאשֵׁי קִלְנִי מִזְרוּעֵי. וּכְבָר גִּילָה לָנוּ הָרֶשֶׁב"י זי"ע (תַּקֻּנֵי זוֹהַר תַּקוּן ל' וְעוֹד), מִפְּנֵי מָה כָּל אֶסּוֹנוֹת הַנּוֹרָאִים שְׁקוּרִים, זֶה מִכִּיּוֹן שֶׁלֹא רוֹצִים לְלַמֵּד תּוֹרַת הַסּוֹד וְלֹא לִלְמֹדִים זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, וּפּוֹגְמִים נוֹרָא נּוֹרָאוֹת, וְלִזֶּה אֵין יִרְאֵת שָׁמַיִם לְתַלְמִידִים (מֵהַרַ"ו בַּהֲקָדְמָה לַעֲץ חַיִּים), וְאֵין אֲמוּנָה (אֲמִרַי פִּנְחָס שַׁעַר ט' יג), לֹא זֹכִים לְתִשְׁבּוּבָה וְתַקוּן הַנִּשְׁמָה (מוֹדָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מ"ד), וְנִשְׁאָרִים בְּטִמְטוֹם הַלֵּב (מֵאָה שְׁעָרִים לְבַעַל הַתְּנִיָּא), וּבִגְלָלָם יֵשׁ מַגְפּוֹת וְאֶסּוֹנוֹת (אֲמִרַי פִּנְחָס הַנ"ל, רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה, בַּהֲקָדְמָה), וְאֵנָּה אָנוּ בָּאִים, וְאֵין אֶתְנוּ יוֹדֵעַ מָה יֵלֵד יוֹם, כִּי זְקוּקִים אָנוּ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפֹּנוּ.

על כֵּן אָנוּ מֵתַאֲחָדִים בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים תַּלְמִידֵי הָרֶשֶׁב"י זי"ע אֲשֶׁר אֵין בִּינִיָּהֶם קִנְיָה וּפְרוּד חֲלִילָה, אֲלֹא הֵם בְּאַהֲבָה וְאַחָדוּת גָּמוּר כְּדֹאִיתָא בְּאַדְרָא: "אֲנִן בְּחִיבּוּתָא תֵּלִיא", וְאוֹחֲזִים בְּאֵילָן הַחַיִּים, כְּדֹאִיתָא בְּזוֹהַר הַקְּדוּשָׁה (רַעֲיָא מֵהֵימָנָא נָשָׂא), וְכֵן אָמְרוּ בְּגִמְרָא (שְׁפַת דָּף פח, ב'): "דְּאָמַר רַבָּא, לְמֵימִינִים בַּה' – סָמָא דְּחִיִּי,

לְמַשְׁמָאִילִים בָּהּ – סָמָא דְמוֹתָא, וּפְרַשׁ רַשׁ״י שָׁם:
לְמִימִינִים – עֲסוּקִים בְּכָל כַּחַם, וּטְרוּדִים לְדַעַת סוּדָה,
כְּאֵדָם הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּיַד יָמִינוֹ שֶׁהִיא עֶקֶר, עַכּ״ל.

אלו שְׁלוּמֵדִים זוֹהַר הַקְדוּשׁ וּמוֹרִים לְתַלְמִידֵיהֶם לְלַמֵּד
זוֹהַר הַקְדוּשׁ הֵם הַמִּימִינִים הָאוֹחֲזִים בְּעֵץ הַחַיִּים,
וּמְשִׁיכֵי דְרָכָם שֶׁל קְדוּשֵׁי וְצַדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת, מִהֲרַמְח״ל
הַקְדוּשׁ אֲשֶׁר רִבְנוּ הַגָּר״א זי״ע חָפֵץ לְהַקְבִּיל פָּנָיו וְלִילֹךְ
רַגְלֵי לְקִרְאָתוֹ אֵלָיו, אִם הָיָה נִמְצָא בַּחַיִּים חִיוּתוֹ
[מוֹלֵנָא לְאִיטְלִיָּה, מִהֲלֹךְ כְּשִׁנְתִּים בְּרַגְלָהּ], וְכָל הַצַּדִּיקִים
הַקְדוּשִׁים מִהַבִּית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁל מַהְרִי״ל דִּיסקִין זי״ע
בִּירוּשָׁלַיִם עִיֵּה״ק מִשְׁנַת תרפ״א (19 שָׁנָה לִפְנֵי מִלְחַמַת הָעוֹלָם
הַשְּׁנִיָּה), אֲשֶׁר חָפְצוֹ לְאַרְגֵּן אֶלֶף סִיּוּמֵי זוֹהַ״ק בְּאַרְץ
וּבְגוּלָהּ, כְּדִי לְמַנּוֹעַ אֶת הָאַסּוֹנוֹת הַנוֹרָאִים, וְאַתָּם גַּם
הַקְדוּשׁ מַהְרִי״ל אֲשֶׁל״ג זי״ע, בַּעַל הַסֵּלֶם, שֶׁהִתְחַנֵּן אֶז
בְּפָנָי רַבְּנֵי אִירוּפָּה, שִׁיתְחַזְּקוּ וְיִוְרוּ לְתַלְמִידֵיהֶם לְלַמֵּד
זוֹהַר הַקְדוּשׁ, כִּי רַק זֶה מֶה שִׁיַּצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כְּפִי
שֶׁהוּרוּ וְגִילוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם (בכ״), וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא אָבוּ,
וְלִזְזָה קָרוּ כָּל הָאַסּוֹנוֹת הָאִיוֹמִים בְּשׂוֹאָה הָאִימָה רַח״ל,
אֲשֶׁר הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ הָאֱמָרִי אֱמַת זי״ע, כְּאֲשֶׁר רָאָה אֶת
הַתְּפִלוֹת וְהַבְּכִיּוֹת וְהַתְּקוּנִים הַנוֹרָאִים שֶׁעָשׂוּ הַמַּקְבָּלִים
הַקְדוּשִׁים עִם צַדִּיקִים נִסְתָּרִים, וּבְרָאשׁם מוֹרְנוּ הַקְדוּשׁ
הַמַּקְבָּל הָאֱלֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה זי״ע – אָמַר ״אֵלֹהֵי הָיוּ
לָנוּ כְּאֵלֶּה צַדִּיקִים וְכְּאֵלֶּה תְּפִלוֹת וּבְכִיּוֹת [אֲשֶׁר אֵי

אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לַפְּנִימִיּוֹת הַלֵּב טְהוֹרָה בְּלִי לַמּוֹד זוהר
הַקְּדוֹשׁ (תּוֹרַת הַסּוּד) בְּאִירוּפָּה, בּוֹדָאִי לֹא הִיְתָה הַשּׂוֹאָה
הַנּוֹרָאָה, וְהָיוּ נִצָּלִים רַב־כּוֹת וּמִלִּיּוֹנֵי יְהוּדִים, עכ"ד.

עֵתָה, כָּלֵנוּ חַיִּבִּים לְהִתְאַחַד וּלְהִתְאַגֵּד בְּלַמּוֹד הַזּוהר
הַקְּדוֹשׁ, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט אֶת
יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ, מִגְזֵרַת הַהֶמֶן הָאִירָנִי ימ"ש, וְכָל
הָאוֹיְבִים מִבְּחוּץ וּמִבְּפָנִים, וּמִהַאֲסוֹנוֹת הָאִיוֹמִים
הַנִּשְׁמָעִים מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ רח"ל, שְׂזָה מַעֲיֵן שׂוֹאָה קִטְנָה
לִיחִידִים וְלִכְלָל.

אַל תְּהִיָּה אֲדִישׁ!!! הַתַּחֲזֵק כְּדִי אֶת הַגְּאוּלָּה לְהַחֲשִׁי!!!

וְצִרִיךְ לִזְכּוֹר, כִּי הָאֶרֶץ הַזֹּאת קְדוּשָׁה עַד לַמָּאד, "אֶרֶץ
אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דִּרֶשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ
בָּהּ מִרְאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה" (דְּבָרִים פָּרָק יא יב),
אֲךְ צִרִיךְ לִידַע כּוֹנֵנַת הַפְּסוּק "אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלִי תִשְׁקָתוּ"
(שִׁיר הַשִּׁירִים פָּרָק ז יא), וְהוּא כִּי אֲנוּ צִרִיכִים מִקֵּדָם לַעֲוֹר
אֶתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא (זוהר לך לך), וְנַעֲגוּעִים וְאַהֲבַת ה'
יִתְבָּרֵךְ, כְּדִי לַעֲוֹר עָלֵינוּ אֶת אַהֲבַת ה' יִתְבָּרֵךְ אֲלֵינוּ,
וְהִבְטָחְתוּ לָעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה נַעֲשֶׂה רַק עַל יְדֵי לַמּוֹד זוהר
הַקְּדוֹשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמַקְשֵׁר בְּאַמַּת אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹרְשׁוֹ.

על כן נַעֲרַךְ לִבְנוֹ לִיחַדּוֹ לְאַבִּינוֹ שְׁבַשְׁמִים, וְנִדַּע כִּי הַכֹּל כְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּנִבְיָא מִלְּאַכִּי (פֶּרֶק ג טז) "אֲזִי נִדְּבָרוּ יִרְאִי ה' אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וַיִּקְשָׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאִי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּבִזְזָת תִּבְחָנוּ אִם פְּנִים דְּבִרְיָכֶם מִי הֵם הַנִּקְרָאִים "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם" (זוה"ק סוף פֶּרֶשֶׁת בְּהַר (דף קיא):) הִרְאוּיִים לְהַשְׁרָאָת הַשְׁכִּינָה בְּאַרְצָן הַקֹּדֶשׁ, וּמִי חָס וְשָׁלוֹם יֵצֵא מִהַרְשֵׁימָה, מִפְּנֵי שְׁאִינוֹ רוֹצֶה לְלַמֵּד זוה"ק, וְעָלָיו וְעַל אַחֲרֵיכֶם כָּל הַמֵּאֲרָעוֹת רַח"ל.

לְמִימֵינִים בְּה - סְמָא דְחַיִּי (80 אַחַז), הֵם אֵלּוּ הִרְשׁוּמִים בְּהִיכַל הַרְשָׁב"י לַחֲסוֹת בְּצֵל כְּנָפֵי הַשְׁכִּינָה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתָם, כָּל הָאֲדַמּוּרִיִּם, וְרָאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת וּרְבָנִים וּקְהֵלוֹת הַנִּקְרָאִים "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם" וְהִרְאוּיִים לְהַשְׁרָאָת הַשְׁכִּינָה בְּאַרְצָן הַקֹּדֶשׁ:

לְמִשְׁמַאֲלִים בְּה סְמָא דְמוֹתָא - רְבָנֵי הָעָרֵב רַב שֶׁרֶשׁ עֲמֶלֶק, שְׁיַמְחֶקּוּ לְפָנֵי בֵּיאַת הַמָּשִׁיחַ

(זוה"ק), (20 אַחַז).

הֵם הָאֲחֵרָאִים לְכָל הָאֲסוּנוֹת וְלֹא אֲכַפֶּת לָהֶם, וְלֹא אוֹהֲבִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל (תִּיקוּ"ז תְּקוּן ל').

וַיִּזְכְּרוּ לְדַרְאוֹן עוֹלָם, "אֲשֶׁר חִרְפוּ אוֹיְבֵיהֶּ ה' אֲשֶׁר חִרְפוּ עֲקֻבוֹת מְשִׁיחָךְ" (תְּהִלִּים פֶּרֶק פט נב).

זְכוּר וְדַע! כִּי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַכֶּה עַל כָּל יְהוּדֵי שְׁיִכְנֵס לְתוֹךְ הַתִּיבַת נוֹחַ שֶׁל הַרְשָׁב"י ע"ה "וְלֹא יֵשֵׁא

אֱלֹקִים נֶפֶשׁ, וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְח״
 (שְׁמוּאֵל ב פָּרָק יד יד), וְכָל אֲשֶׁר בָּשָׂם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה יֵשׁ לוֹ
 תִּקְוָה. וְיִקְוִים בָּנוּ בַּמִּהְרָה נְבוֹאָת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא (פָּרָק לא
 טו טז) ״כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, פִּי
 יֵשׁ שָׁכָר לִפְעֻלָּתְךָ נָאִם ה', וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב, וְיֵשׁ תִּקְוָה
 לְאַחֲרִיתְךָ נָאִם ה', וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם״.

1. מִי יָדַע וְכָתַב עַל זֶה לְפָנַי כִּמָּה מֵאוֹת שָׁנִים בְּרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ?
2. מִי מִחֲפֹשׂ אֶת הָאֲמֶת לְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה בָּאוּ
לַעֲם יִשְׂרָאֵל כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלּוּ?
3. מִי אָשֵׁם בְּכָל הַצָּרוֹת הָאֵלּוּ?
4. מִי הֵם הָעָרֹב רַב וְכַת דְּלִיָּה?
5. מִי מַעֲכֹב בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ?
6. מִי הֵם הַרְמָאִים הַטּוֹעִים וּמְטָעִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל?
7. מִי הֵם אֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה?
8. מִי הֵם הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה?
9. מִי הֵם כָּל חֶסֶד דְּעַבְדֵי לְגִרְמִיָּהוּ עַבְדֵי?
10. מִי הֵם אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרְדִם לְחַתֹּךְ בָּהּ?
11. מִי הֵם רֹאשֵׁי יִשְׁבִּיבוֹת, וְדִינֵי סִנְהֶדְרָאוֹת, לְהִיּוֹת שְׁמֵם
וְרִיחֵם נוֹדֵף בְּכָל הָאֶרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאֲנָשֵׁי
דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מַגְדֵּל וְרָאשׁוּ בְּשָׂמִים?

12. מי הם אֲשֶׁר כָּתוּב עֲלֵיהֶם "וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם" ?
13. מי הם מִחֲמַשָּׁה מִיָּנִים שֵׁשׁ בָּעֶרֶב רַב ?
14. מי הם שְׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר: "הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם אָנָּשִׁי הַשֵּׁם", וְאֵינּוֹן מִסְטָרָא דְאַלִּין ?
15. מי הם אֲשֶׁר הַתּוֹרָה מְכַרִּיזָה עֲלֵיהֶם שְׁאוּמְרִים: "הִבֵּה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל" וְגו' ?
16. מי הם אֲשֶׁר אָמְרוּ וְאוּמְרִים כָּל הַזְּמַן "נַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם בְּבִנְיָן בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְּרָשׁוֹת" ?
17. מי הם - שְׁוִיין בְּהוֹן סֵפֶר תּוֹרָה וְעֵטְרָה עַל רִישֶׁיהָ, וְלֹא לְשִׁמָּה ?
18. מי הם אֲשֶׁר כָּתוּב עֲלֵיהֶם "נַח לוֹ שְׁנֵהפָכָה שְׁלִיתוֹ עַל פָּנָיו וְלֹא יֵצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם" ?
19. מי הם אֲשֶׁר כָּל מַעֲשֵׂיהֶם לְהַטְעוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל ?
20. מי הם אֲשֶׁר כָּל אֶחָד מִחוּיִיב לְפָרְסָמָם בְּכָל הָעוֹלָם לְהִתְרַחֵק מֵהֶם ?
21. מי הם הָאֲדָמוּרִיִּים אֲשֶׁר אוּמְרִים עַל הַחֲסִידִים "כִּמָּה יוֹתֵר עֲגָלִים שְׂרוּקָדִים אֲתִי, אֲנִי אֲדָמוּר יוֹתֵר גָּדוֹל" ?
22. מי הם שְׁהִזְהָר אוּמְר עֲלֵיהֶם "וַי לֹן דְּגֶרְמִי עֲנִיּוֹתָא וְחִרְבָּא וּבִיזָה וְהִרְג וְאֶבְדֵּן בְּעָלְמָא" ?

23. מי הם אשר גורמים דאסתלק מאתנו רוחו של משיח?

כל זה תמצא בספרים האלו הזוהר והערב רב (ח"י חלקים) אשר יבואו בם 172 מאמרי זוהר הקדוש וכתבי האריז"ל, ו-132 מאמרים מספרי תלמידי בעל שם טוב המגלים לכם האמת !!!

וכן במאמר אשר לפניך:

הקדמת מוריניו הרב חיים ויטאל זכותו יגן עלינו אמן
על שער ההקדמות

(א) סבת ארך הגלות: בהיותי בן שלשים לכח תש"ש כחי ישבתי משתומם. ומחשבותי תמהים. כי עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו. רפואה לא עלתה למחלתנו. אין מזור לבשרנו. ולא עלתה ארוכה למפתנו לחרבן בית מקדשנו. הנחרב זה היום אלף ות"ק וד' שנים (1504) אוי לנו כי פנה היום, יום אחד של הקדוש ברוך הוא שהוא אלף שנים, וגם נטו צללי ערב שהם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הב'. וכלו כל הקצין, ועדין בן דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארך קצנו וגלותנו, ומדוע לא בא בן ישי.

וּמִצָּאתִי אוֹן לִי וְאֵינִי בַּקֶּרְבִּי וּלְבִי דְּוִי, מִמָּאֲמַר אַחַד הוּבָא בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים תְּקוּן ל' (דף ע"ו:), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: תְּנִינָא כְּתִיב "וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת" וְגו', מֵאִי רוּחַ, אֶלָּא בּוֹדָאֵי בְּזִמְנָא דְשְׁכִינְתָּא נִחְתַּת בְּגִלוּתָא, הָאִי רוּחַ נָשִׁיב עַל אֵינוֹן דְּמִתְעַסְקִי בְּאוֹרֵייתָא, בְּגִין שְׁכִינְתָּא דְאַשְׁתַּכַּחַת בִּינֵייהוּ, וְהָאִי רוּחַ אֲתַעְבִּיד קָלָא, וְיִימָא הָכִי אֵינוֹן דְּמִיכִין דְשִׁינְתָּא בְּחוּרִיהוֹן, סְתִימִין עֵינֵין אֲטִימִי לְבָא, קוּמוּ וְאַתְעֲרוּ לְגַבִּי שְׁכִינְתָּא, דְּאִית לָכוֹן לְבָא בְּלֹא סְכֻלְתָּנוּ לְמַנְדַּע בִּיהּ, וְאִיהוּ בִּינִיכוּ. וְרָזָא דְמֶלֶךְ קוּל אוֹמֵר קָרָא. כְּגוֹן קָרָא נָא הֵישׁ עוֹנָךְ וְגו' וְהִיא אוֹמְרָה מָה אֶקְרָא כָּל הַבֶּשֶׂר חָצִיר כֹּלָא אֵינוֹן כְּבַעֲיָה דְאַכְלִין חָצִיר, וְכָל חֲסִדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל חֲסִד דְּעָבְדִּי לְגִרְמִייהוּ הוּא דְּעָבְדִּי.

וּבִהּ הוּא זִמְנָא מִצָּאתִי כְּתוּב (תְּקוּנֵי זֹהַר תְּקוּן ל'): "וַיִּזְכֹּר כִּי בֶשֶׂר הָמָּה, רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב" (תְּהִלִּים עח לט), דָּא אִיהוּ רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, וַי לֹוֹן מָאֵן דְּגִרְמִי דִּיזִיזִל לִיהּ מִן עֲלֵמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינוֹן דְּעָבְדִּי לְאוֹרֵייתָא יִבְשָׁה, וְלֹא בָּעָאן לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וְגִרְמִין דְּאַסְתַּלַּק נִבְיָעוּ דְּחֻכְמָה דְּאִיהִי יו"ד מִינָהּ, וְאַשְׁתַּאֲרַת בֵּי"ת יִבְיֶשֶׁה, וַי לֹוֹן דְּגִרְמִי עֲנִיּוּתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהֶרֶג וְאַבְדֹן בְּעֵלְמָא, וְהָאִי רוּחַ דְּאַסְתַּלַּק דְּאִיהוּ רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ כְּמָה דְּאַתְמֹר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ

דעת ויראת השם (ישעיה יא ב) וכו', (עיי"ש פל המאמר בארך, ותר"ץ).

ב) עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדס לחתך בה אצל קצת בעלי תורה, אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ, ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה:) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ג) רִאִיָּה שְׁאִין עוֹסְקִין לְשִׁמָּה: וְאִמָּנִים הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵרָאִים תִּימָה וְעֲנוּה בְּאִמָּרָם כִּי כָּל עֶסְקָם בְּתוֹרָה הוּא לְשִׁמָּה. וְהֵנָּה הַחֲכָם הַגָּדוֹל הַתָּנָא רַבִּי מֵאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַעִיד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא כֶּף הוּא, בְּאִמָּרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת, כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה זֹכֶה לְדִבְרִים הַרְבֵּה וְכו', וּמִגְלִים לוֹ רִזֵּי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֶהֱרָ שְׁאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וּכְמַעֲיֵן הַמִּתְגַּבֵּר מֵאֲלִיו, בְּלִתִּי הַצֵּטְרָכוֹ לְטָרַח וּלְעֵיִן בָּהּ וּלְהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסֵּלַע, הֵנָּה זֶה יוֹרָה שְׁאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה כְּהִלְכָתָהּ, וּמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִזְלוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת בְּרִאוֹתוֹ הַמְּשַׁנָּה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֲסָרוֹנוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ.

וְעוֹד מִמְּשִׁיךְ שֵׁם אֶת דִּבְרֵי הַנְּבִיא יִרְמְיָה (פָּרָק ד' כ"ד), "רִאִיתִי הַהָרִים וְהֵנָּה רַעֲשִׁים וְכָל הַגְּבָעוֹת הַתִּקְלָקְלוּ", שְׁפּוֹנָתוֹ, מִפְּנֵי מָה מִתְקַלְקָלִים הַבַּחוּרִים הַצֵּעִירִים הַנִּקְרָאִים גְּבָעוֹת, שְׁנִתְקַלְקְלוּ לְגִמְרִי, מִפְּנֵי שְׂרֻאִים שְׂרֻבוֹתֵיהֶם לֹא רוֹצִים לְלַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד, וְעַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלּוּ נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, וְעַלֹּתָהּ בָּהֶם חֲלוּדַת טֵיט וְרֶפֶשׁ לְכַפּוֹר בְּתוֹרַת הָאֱמֶת, וּמִמִּילָא לֹא מֵאֲמִינִים בְּתוֹרָה שְׁכָלָה סוּדוֹת, וְעַקְרָה תּוֹרַת הַסּוּד, וְכוּפְרִים בָּהּ, וְאִין סַפֵּק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא (עֲכַת"ד הַמִּהְרַח"ו, וְנִמְצָא בְּהַקְדָּמָה לְעַץ חַיִּים).

וּבִסְפָּר אֹרֶז הַזּוֹהֵר מוֹבָא, שְׁאֲחָרֵי פְטִירַת הַבֶּן אִישׁ חֵי רַבִּינוֹ יוֹסֵף חַיִּים זִי"ע, וּפְטִירַת תְּלִמִּידוֹ

המקובל רבי שמעון אגסי זי"ע, היה שלש שנים בצרת ורעב, ואחר כך בא ארבה שאכל את כל התבואה, ושטפונות רבים שהציפו את בתי העיר וכלם ברחו.

עוד כתב המהרח"ו, שם: וסבה זו גרמה בעונותינו הרבים לבטול מצוה הגדולה הזאת, ולאורך הגלות המר והנמקרה הזו. ויהי חכמת האמת נעדרת מונחת בקרן זווית, ואין מי מהלומדים נוגע בקצה המטה אשר בידו, לטעם מנפת צופיה. כי מי שלא טעם טעם חכמת האמת כאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם לבריות מעלבונה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק בנסתרות, טוב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתקונים (תקון מ"ג) ... וזה אצלי פירוש המשנה (אבות פרק ו' ב') "אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובסיפוריה לבדם, היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה, וכל האמות יאמרו לישראל, מה דורך מדוד, מה תורתכם מתורתינו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי עולם, אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות, וכל הרעות המתרגשות לבוא לעולם, עכ"ל. [כלומר שלא זו בלבד כל האסונות

שָׁקְרוּ תְּלוּי בְּצֹאֲרֹם, אֶלֶּא גַם ח"ו מֵה שְׁעָתִיד לְהִיּוֹת
שְׁלֹא יָבוֹא, הֵם אֲשֶׁמִּים בְּכַף, וְאוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה,
וְאוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ כְּלֻמָּה, מֵה יַעֲנֶנּוּ בְּיוֹם הַדִּין, כִּי רַק רַבִּי
שִׁמְעוֹן יָכוֹל לִפְטוֹר מִן הַדִּין, וְהֵם לֹא רָצוּ לִשְׁמוּעַ לוֹ,
וְלֹא אָבוּ לִלְכֹּת בְּתוֹרָתוֹ – "תּוֹרָה אֹר" שֶׁעַל זֶה כָּתַב
הַמַּהְרֵחַ"ו שֶׁם, כִּי הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי פָּרָק ו' כ"ג) "וְתוֹרָה אֹר"
הוּא רַק עַל חֻכְמַת סֵפֶר הַזּוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ וְזוּ"ל:

וּכְנֻגָּד הַפֶּת הַשְּׁנִיָּה הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים הָעוֹסְקִים
בְּתוֹרַת ה' אֲשֶׁר נִפְשָׁם חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא
מִן הָאָרֶץ אָמַר "וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאֵין אֹרֶם" כִּי גַם שִׁנְפָּשִׁם
חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֵין לָהֶם אֹר בְּתוֹרָתָם כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ
לְמַעַלָּה בְּשֵׁם חֲזוּ"ל עַל פְּסוּק: "בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי",
זֶה תְּלִמּוּד בְּבָלִי. וְחֻכְמַת סֵפֶר הַזּוֹהֵר הִיא הַמַּאֲיָרָה אוֹתָם,
וּמִבְּאֵרֶת הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּתִלְמוּד, בְּמַלְבוּשִׁים כְּאֵלוֹ
הֵם חֲשׁוּבִים גְּשָׁמִיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֹאמַר "וְתוֹרָה אֹר",
וְזֶה שֶׁאֲמָרוּ וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאֵין אֹרֶם, וְעַל זֶה נִתְּנָבֵא
יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא בְּנֻחֲמוֹתָיו וְאָמַר: "וְהוֹלֵכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ
לֹא יָדְעוּ" וְגו', כִּי הַתּוֹרָה הַפְּשׁוּטִית נִוָּדָעוּ בְּמִסְפָּרָם וְכו',
עֵי"ש... וּבָלִי סָפֵק כִּי הָעוֹסְקִים בְּתִלְמוּד בְּבָלִי בְּלִבָּד,
מְגַשְׁשִׁים כְּעוֹרִים קִיר, בְּלִבּוֹשֵׁי הַתּוֹרָה, וְאֵין לָהֶם עֵינִים
רְאוּת בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה הַנִּסְתָּרִים בּוֹ, כִּי לֹא עַל חֲנָם כְּפִי
רְצוֹנָם פָּסְקוּ טָמֵא טָהוֹר אָסוּר וְהֵתֵר כָּשֶׁר וּפָסוּל, אֶלֶּא
מִתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּנוֹדָע לְיֹדְעֵי חֵן, וְכְמוֹ שֶׁקָּרָאֻם

במקום אחר, האחד שבארנו לעיל, סתימין עינין וכו', וזה שכתוב (ישעיה פרק מ"ב י"ט) "מי עור כי אם עבדי", אבל הכוונה היא למעוטי ולאפוקי חכמי האמת הנקראים בנים, אינון מרי קבלה כנ"ל, אבל העוסקים במשנה לבדה, בלתי הסתכלותם בסודותיה, וכפי סודותיה יפסקו הדינים אם אסור ואם מתר כנ"ל, הנה אלו עורים בודאי הם, וזה שכתוב "מי עור כי אם עבדי", כי העוסק בפשט נקרא עבד כנ"ל, ועליהם נתנבא ישעיה לעתיד לבוא שיזכו ללכת בדרך לא ידעו הוא דרך חכמת האמת... וזה שכתוב "עוד אשים מחשך לפניהם לאור", כי התלמוד בבלי שהוא מחשך המספר בפשט העולם הזה, אשים לפניהם לאור, ויסתכלו מתוכו רזין דאורייתא הגנוזים בו, הנקרא "ותורה אור" (ספר עץ חיים - הקדמת מוהר"ו זי"ע"א על שער ההקדמות).

אמר הרשב"י זי"ע במכילתא ובזוהר הקדוש כתבו: שאוכלי המן היו מקבלים הארה רוחנית וגלוי שכינה ללמוד בסודות התורה. וכתב על זה החיד"א שם בניצוצי אורות, שזה דוקא לצדיקים אשר היה המן מאיר בהם, מה שאין כן לאלו שכתוב בהם "והעם שטו ולקטו" כלומר, שהלכו אחר שטותם, ולהם לא האיר המן, ומי אלו? הם שהיו צריכים לטרח לחפש את המן מרחוק, ולטחנו ולדוכו וכו', עכת"ד.

ובאורו, הצדיקים מדוע לא רצו את המן וקראו לו לחם הקלוקל? כי המן היה מגלה את קלקלתם ואת כל צפונות לבם, כיצד?

שלצדיקים בא המן ליד פתח האהל, ובכלל לא טרחו לצאת, ואם היה אדמו"ר וראש ישיבה גדול שחם ושלום חטא בסתר, מיד למחרת היה המן יורד רחוק מאד מפתח אהליו, והיה נצרך לשוטט ולחפש כמו כל הרשעים, ולכן לא רצו את המן כי היה מגלה את קלקלתם ברבים.

כמו כן עתה יש רבנים ואדמו"רים וראשי ישיבות ומנהלים ומלמדים, שלא רוצים את לימוד הזוהר הקדוש, מפחד שמא יגלה עליהם, כי אינם ראויים לאותה איצטלא (ויכול להיות שרוקדים וקופצים ושרים במירון "תורתו מגן לנו" ולא שמים לב מה יוצא מפיהם, כי איך יגן עליהם, אם לא לומדים תורתו), ואוי לה לאותה בוששה, ואוי לה לאותה כלמה, כי אם מפחד בשר ודם חוששים, האין לא יבשו מפני מלכו של עולם, בבוא יום הדין הגדול והנורא, מה יענו ליום פקודה, כי עמי הארץ הם, כי כך קוראם הרעיא מהימנא בזוהר הקדוש, שמי שלא לומד זוהר הקדוש נקרא עם הארץ. וכבר הבטיחנו הקדוש "האור החיים" זי"ע, כי מה שאמרו בזוהר הקדוש מ'ה ש'היה ה'וא ש'היה ר"ת משה, כי ממש משה רבינו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון, ומשה רבינו נותן התורה לא

רוצה לגאול עם של בטלנים, וכבר אמר לנו משה רבנו ע"ה, במה נאחז כדי להגאל, כמו שהבטיח לנו משה רבנו בזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד): "והמשכילים יזהירו פזוהר הרקיע", בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר", עכ"ל.

ועוד כתב האור החיים הקדוש (בפרשת ויחי) על הפסוק "אוסרי לגפן עירה, וגו' חכלילי עניים מיין" וגו', זה יורה על לימוד התורה, שרק בה נמצא מהצרות ונגאל ברחמים, וצריך שיהיה בנו יינה של תורה, כדפרשתי בספרי על הפסוק (שיר השירים ד'), "הביאני אל בית היין" וגו', ושם פרש, שייך רומז ללמוד כל פ' ד'ס התורה, וברש"י בגמרא פרש על הפסוק הזה "יין גימטריה סוד", ובגמרא (שבת דף פח, ב') פרש רש"י: למימינים - עסוקים בכל כחם, וטרודים לדעת סודה, כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עקר, ע"כ.

והקדוש רבי יצחק אלפיה זי"ע, בספרו שיח יצחק כתב, דעקר נתינת התורה היא לסודותיה, ע"כ. וזוהי הבטחת הרשב"י ע"ה, שסמוך לגאולה גם ילדים קטנים ילמדו סודות ה', ותורה להשם יתברך כבר

מתקנים בנו חזון הרשב"י דבר יום ביומו. כללו של דבר, לא יעזר לרבני הערב רב כלום, "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", ותרגם האונקלוס בריש גלי, ברי"ש אותיות רשב"י, גלי גימטריה ג"ם הרומז למידת הרחמים, כדכתב רבינו בחיי בשם המקבלים על הפסוק (ויקרא פרק כו מד) "ואף גם זאת וגו', וז"ל: ודע כי מדרך הקבלה יש הפרש גדול בין לשון 'אף' ללשון 'גם', אף על פי ששניהם לשון רבוי, כי לשון 'אף' ירמוז למדת הדין, ולשון 'גם' ירמוז למדת רחמים, מלשון גמילות חסדים, כענין (שם ל') וגם שמע בקולי, והשמיעה ברחמים, וכו', עיי"ש דבריו הקדושים. כלומר, שעל ידי שנמשך עלינו את נשמת הרשב"י ע"ה בלומדינו את תורתו, כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי זי"ע, שכאשר אנו לומדים תורת הרשב"י, בא הרשב"י מתעטר ויושב בגוון, על ידי זה נמשך עלינו את מדת הרחמים הנקראת 'גם'.

וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל פח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ויקוים בנו הפסוק (יחזקאל פרק לו כה) "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו, בכל כחנו ובכל

נִפְשָׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, וְלִלְמוֹד כָּל חֻלְקֵי תוֹרָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה
בד' חֻלְקֵיהָ הַפְּרִדָּה, וּתְקִים הַבְּטָחַת הָרַעֲיָא מְהִימָנָא
”בְּהַאי סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי” בְּבִיאַת
גּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַתַּאחָדוּת הַרַבָּנִים וְהַקְהִילוֹת תַּלְמִידֵי הָרִשָּׁב"י

בְּהַתְקַשְּׁרוּת וּבִאֲהָבָה! ”אֲנִי בְּחִיבוּתָא תְּלִיא”, יַחַד
שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל, נַחֲשִׁישׁ אֶת הַגּוֹאֵל.

בְּדַבְרֵי מֶרֶן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הָרִי"ח הַטּוֹב זִי"ע, עַל
הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נב ז-ט) ”מָה נָּאוּ עַל הַהָרִים רַגְלֵי
מִבֶּשֶׁר... קוֹל צִפִּיף נִשְׁאֹו קוֹל יַחַדּוֹ יִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין
יֵרָאוּ... כִּי נַחֵם ה' עַמּוֹ גָּאֹל יְרוּשָׁלַם”, שֶׁכָּל הַגּוֹאֲלָה
תְּלוּיָהּ בְּ”יַחַדּוֹ יִרְנְנוּ” – בְּאַחָדוּת יִשְׂרָאֵל בְּאַהָבָה (עַכְתָּ"ד),
יַחַדּוֹ יִרְנְנוּ – רִנָּה זוֹ תוֹרָה, בְּחִבּוּר לִימוּד כָּל חֻלְקֵי
הַתּוֹרָה וּבְחִיבוּר יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל תּוֹרַת הָרִשָּׁב"י, נִצָּא
בְּיַד רַמָּה – בְּרִי"ש גָּלִי, בְּב"א.

דִּתְנִי וְאַבִּירֵם הָיוּ מִמָּאֲתִים וַחֲמִשִּׁים רָאשֵׁי סִנְהֶדְרָאוֹת,
וּבְכָל זֹאת הֵם נִגְדַּ מֶשֶׁה רַבֵּינוּ, וּמָה הָיָה סוּפָם?

מִצִּינוּ בְּחַז"ל הַקְדוּשִׁים שֶׁבְּחֻטָּא הָעֵגֶל לֹא הִשְׁתַּתְּפוּ
כָּלֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרַק הָעָרַב רַב הֵם שִׁחְטָאוּ, וְכָל
מָה שֶׁנֶּעֱנְשׁוּ יִשְׂרָאֵל הוּא בְּסִבַּת שְׁלֹא מָחוּ בְּיָדָם, כֵּן הוּא
מִפְּרֹשׁ בְּאַלְשִׁיךְ הַקְדוֹשׁ, בְּפִירוּשׁוֹ שׁוֹשְׁנַת הָעֻמָּקִים עַל
שִׁיר הַשִּׁירִים, עַל הַפְּסוּק ’צִרּוֹר הַמּוֹר’ (פָּרָק א' פְּסוּק י"ג),

ובספר לקוטי אש בפרושו על פְּרָשְׁתָנוּ (פְּרָשֶׁת קָרַח) כְּתַב,
שְׁדָתָן וְאֵבִירָם הָיוּ מִמָּאֲתִים וְחֻמְשִׁים רָאשֵׁי סִנְהֶדְרָאוֹת,
וְהָיוּ זִקְנִים מְשׁוּטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְכָל זֹאת הֵם תְּמִיד נִגְדִּי
מִשָּׁה רַבִּינוּ, וּמָה הָיָה בְּסוּפָם, אִם כֵּן, חוֹבֶת הַמִּחָאָה
עָלֵינוּ, כְּדִי שְׁלֹא נִתְפָּשׁ בְּרָשָׁת, בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד יַחַד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִלְמַד זוֹהַר הַקְדוּשָׁה, וְנִלְמַד זְכוּת עַל כָּל יְהוּדִי,
כִּי בְּאַמֶּת כָּל יְהוּדִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְדוּשָׁה, וְגַם
הַרְבֵּנִים וְרָאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת, רַק שְׁחָלְקֵם בְּנִרְאָה עֲדִין לֹא
שָׁבַר אֶת הַקְּלָפוֹת, וְצָרִיף לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְהַתְפַּלֵּל
עֲלֵיהֶם, שְׁיִנְצָלוּ מִקְּלִיפַת עֲמָלָק, וְכִנְאָמֵר "הָעַם
הַהוּלָכִים בַּחֲשָׁךְ לֹא רָאוּ אֹר" (רָאָה מִהֲרַח"ו לְעִיל), וְצָרִיכִים
לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת, וּלְהֶאֱמִין בַּפְּשִׁיטוֹת בְּדִבְרֵי
חַז"ל, טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב ה', לְמַדּוּ זוֹהַר הַקְדוּשָׁה כָּל יוֹם
בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּף, וְאִז כָּבֵר יִרְדּוּ כָּל הַקִּשּׁוֹת
לְבַד, כִּי אֵין עֲצָה וְאֵין תְּבוּנָה, אֲלֹא לְטַעַם מַעַץ הַחַיִּים
וְחֵי לְעוֹלָם, מִהֲרֵי חוּשׁוּ, כִּי אֵין זְמַן, וּפִתְאֻם יָבֹא הָאֲדוֹן
אֶל הַיְכָלוֹ, וּמָה יַעֲנֶה וּמָה יֹאמְרוּ, אוֹ אִז הַכֹּל יִתְבַּיֵּשׁ.

אל תאמר מחר פן יהיה מאחר!!!

שמע ישראל

וּמִרְדְּכִי [בְּגִימָטְרִיָּה יְהוּדָה אֲשֶׁלֶּג] יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מִרְדְּכִי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׁק וְאָפֵר וַיֵּצֵא
בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְּדֹלָה וּמְרָה, (אסתר פרק ד' א').

וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וּדְתוּ מִגִּיעַ
אֶבֶל גָּדוֹל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסְפַּד שֶׁק וְאַפֵּר יַצַּע
לְרַבִּים, (אסתר פרק ד' ג').

הצילו!

וְעַד הָעוֹלָמִי לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל מִגְּזֵרוֹת הַמְּאִימוֹת
וּבָאוֹת, מוֹדִיעַ עַל הַתְּאֲרָגְנוֹת שֶׁל אֲבָרְכִים, נַעֲרִים
וְזַקְנִים שֶׁיֵּצְאוּ עִם שֶׁק וְאַפֵּר בְּתִהְיוֹתָהּ אֶל מוֹל הַיְּשִׁיבוֹת
וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שֶׁמִּתְנַגְּדִים לְלִמּוּד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ.
יְדוּעַ "שְׁבֻזְכוֹת הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ יֵצְאוּ עִם יִשְׂרָאֵל
מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים".

הַזוֹהַר הוּא תִּיבַת נּוֹחַ לְעַם יִשְׂרָאֵל, הִיא כְּרַחֵם הַשׁוֹמֵר
עָלָיו בְּנִי.

אֲנוּ זְקוּקִים נוֹאֲשׁוֹת לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם, לְמַגֵּר אֶת רַבְּנֵי
הָעָרַב רַב שֶׁמְקַטְרָגִים וְלֹא מְאֻפְּשָׁרִים לִימּוּד
הַזוֹהַר, וּבִכְךָ מְבִיאִים חֲרָבָן עַל יִשְׂרָאֵל.

הֵם בְּכַחֲשֵׁינָת "צַדִּיקִים בְּפִרְוֹה", וּבְכַחֲשֵׁינָת "זָאֵב בְּעוֹר
שֶׁל כֶּבֶשֶׂה".

רַבְּנֵי הָעָרַב רַב כּוֹרְתִים אֶת הָעֲנָף שֶׁל עֲצָמָם וְשֶׁל עַם
יִשְׂרָאֵל מֵעַץ הַחַיִּים.

יְדוּעַ שֶׁכָּכֵל שֶׁהַחֹלָה בְּמַצֵּב רַע מְסַכֵּן יוֹתֵר, נִדְרָשׁ
רוֹפֵא וְתִרּוּפָה גְּדוֹלִים יוֹתֵר, וְלָכֵן יְדוּעַ שְׁדוּרְנוּ
נִמְצָא בַּשֶּׁפֶל הַמְּדוּרָה הַרוֹחֶנִית, וְלָכֵן נִדְרָשׁת׳ תִּרּוּפָה

חֲזָקָה בְּיוֹתֵר שֶׁנִּקְרָאת הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, מְרֹפֵא אֱלֹקִי
גָּדוֹל מְאֹד, שֶׁנִּקְרָא הָרֶשֶׁב"י זי"ע.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לִפְנֵי כָּל מִכָּה נוֹתֵן תְּרוּפָה, מֵאֲפָשָׁר
בְּרַחֲמָיו לִבְחֹר בְּטוֹב!

הָאֵם אָנוּ יוֹדְעִים לִבְחֹר בְּטוֹב?

זֶה כְּנֶגֶד זֶה בְּרָא אֱלֹקִים אֶת הָעוֹלָם, כְּנֶגֶד הַבְּחִירָה
בְּטוֹב שֶׁל לִימּוּד הַזוֹהַר, קִיּוּמִים כּוֹחוֹת רוּחָנִיִּים
שְׁלִילִים בְּדַמוֹת רַבְּנֵי הָעָרֶב רַב.

לְלַמּוּד רַק פָּשַׁט לֹלֵא זוֹהַר, זֶה כְּמוֹ לֶאֱכֹל אֶת הַקֶּלֶפָּה
וְלִזְרֹק אֶת הַפֶּרִי.

תַּפְקִיד הַקֶּלֶפָּה הִיא לְשִׁמּוּר עַל הַפֶּרִי, אֲבָל הִיא
לֹא הָעֵקֶר!

הָעֵקֶר הוּא הַפֶּרִי - פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה - הַזוֹהַר!

יָדוּעַ שֶׁהַמְּקוּבָּל הָאֱלֹקִי בַּעַל הַסֵּלֶם עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי
פָּרֵץ מִלְחַמַּת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה הַלֵּךְ, זָעַק וְהִתְחַנֵּן
בְּפָנֵי רַבְּנֵי יְשִׁיבֹת בְּפוֹלִין שִׁילְמָדוֹ זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, כִּי רָאָה
אֶת גְּזִירַת הַשּׁוֹאָה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ, אוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לוֹ,
וְהִנּוּרָא מִכָּל קָרָה.

גְּזִירוֹת שֶׁל פְּצִצַת אָטוֹם מְרַחֶפֶת עַל רִאשֵׁנוּ!

אֵל תִּשְׁבּוּ בְּחִבּוּק יָדַיִם כְּרַבְּנֵי פוֹלִין, וְתִגִּידוּ "לָנוּ זֶה
לֹא יִקְרָה".

האם נתן להסטוריה לחזור על עצמה?

קומו ומגרו את המתנגדים! התקוממו!

תנו דגמא אישית לכל אדם בישראל ולמדו זוהר, והפיצו אותו בכל מקום!

בואו נצא יחדיו בשק ואפר (שיצא לכל משתתף) כדי לשקף לעם ישראל את מצבו האמיתי והרעוע, שחשוף לגזרות קשות, ולא מתעורר לישועה האמיתית ללמוד הזוהר!

אף אחד לא זועק ובוכה על הבכיה האמיתית, שהם רבני הערב רב שמאריכים את הגלות ואת כל הרעות המתרגשות לעולם.

דברי מקבליים:

וזה אצלי פירוש המשנה (אבות פרק ו' ב'): "אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובסיפוריה לבדם, היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושט כסותה, וכל האמות יאמרו לישראל, מה דודך מדוד, מה תורתכם מתורתינו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי עולם, אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם

מֵאַרְיָכִים הַגְּלוּת, וְכָל הָרָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם, עַכְכּוּ. [כְּלוּמָר שֶׁלֹּא זֶה בְּלִבְד כָּל הָאֲסוּנוֹת שֶׁקָּרוּ תְּלוּי בְּצִאֲוָרָם, אֲלֵא גַם ח"ו מֵה שֶׁעֲתִיד לִהְיוֹת שֶׁלֹּא יָבוֹא הֵם אֲשָׁמִים בְּכֶךְ, וְאוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ כְּלָמָה, מֵה יַעֲנֶה בְּיוֹם הַדִּין, כִּי רַק רַבִּי שְׁמַעוֹן יָכוֹל לְפָטוֹר מִן הַדִּין, וְהֵם לֹא רָצוּ לְשִׁמּוּעַ לוֹ, וְלֹא אָבוּ לְלַכֵּת בְּתוֹרָתוֹ – "תּוֹרָה אֹר" שֶׁעַל זֶה כָּתַב הַמַּהְרַח"ו שֶׁם, כִּי הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי פָּרָק ו' כ"ג) "וְתוֹרָה אֹר" הוּא רַק עַל חֻכְמַת סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְז"ל:

וּכְנֻגָּד הַפֶּת הַשְּׁנִיָּה הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמֵי הָעוֹסְקִים בְּתוֹרַת ה' אֲשֶׁר נִפְשָׁם חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא מִן הָאָרֶץ אָמַר "וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאֵין אֹרָם" כִּי גַם שְׁנִפְשָׁם חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֵין לָהֶם אֹר בְּתוֹרָתָם כְּמוֹ שֶׁכָּתְּבוּ לְמַעַלָּה בְּשֵׁם חֲז"ל עַל פְּסוּק: "בְּמַחֲשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי" זֶה תְּלִמּוֹד בְּבָלִי. וְחֻכְמַת סֵפֶר הַזּוֹהַר הִיא הַמְּאִירָה אוֹתָם, וּמְבַאֶרֶת הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּתִלְמוּד, בְּמַלְבוּשִׁים כְּאֵלוֹ הֵם חֲשׁוּבִים גְּשָׁמִיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֹאמַר "וְתוֹרָה אֹר", וְזֶה שֶׁאָמְרוּ "וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאֵין אֹרָם", וְעַל זֶה נִתְּנָבֵא יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא בְּנַחֲמוֹתָיו וְאָמַר: "וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ" וְגו', כִּי הַתּוֹרָה הַפְּשׁוּטִית נוֹדְעוּ בְּמִסְפָּרָם וְכו', עֵינֵי שָׁם.

וּבְלִי סֵפֶק כִּי הָעוֹסְקִים בְּתִלְמוּד בְּבָלִי בְּלִבְד, מְגַשְׁשִׁים בְּעוֹרִים קִיר, בְּלִבּוֹשֵׁי הַתּוֹרָה, וְאֵין לָהֶם עֵינִים

רואות ברזי התורה הנסתרים בו, כי לא על חנם כפי רצונם פסקו טמא טהור אסור והתר כשר ופסול, אלא מתוך פנימיות התורה בנודע ליודעי חן, וכמו שקראם במקום אחר, האחד שבארנו לעיל, סתימין עינין וכו', וזה שכתוב (ישעיה פרק מ"ב י"ט) "מי עור כי אם עבדי", אבל הפונה היא למעוטי ולאפוקי חכמי האמת הנקראים בנים, אינון מרי קבלה כנ"ל אבל העוסקים במשנה לבדה בלתי הסתכלותם בסודותיה, וכפי סודותיה יפסקו הדינים אם אסור ואם מתר כנ"ל הנה אלו עורים בודאי הם, וזה שכתוב "מי עור כי אם עבדי", כי העוסק בפשט נקרא עבד כנ"ל ועליהם נתנבא ישעיה לעתיד לבוא שיזכו ללכת בדרך לא ידעו הוא דרך חכמת האמת... וזה שכתוב "עוד אשים מחשך לפניהם לאור", כי התלמוד בבלי שהוא מחשך המספר בפשט העולם הזה, אשים לפניהם לאור, ויסתכלו מתוכו רזין דאורייתא הגנוזים בו, הנקרא "ותורה אור" (ספר עץ חיים - הקדמת מוהר"י זי"ע"א על שער ההקדמות).

ועד המארגנים - משפחת הרשב"י

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

56

מכתב תוכחה לרבנים וראשי ישיבות

מכתב א'

הרב שלום יהודה גראס

אבד"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר (במדבר פרק כה יא-יג) "השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי, לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום, והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל". חדש תמוז שנת תשע"ב לפ"ק.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמו"רי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדרך היומי ובשלחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א. **באנו** להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרב הגאולה,

כְּמוֹכָא בְּסִפְרִים הַקְדוּשִׁים הַחוּבָה הַקְדוּשָׁה הַמְטִילָת עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ.

לְכוּ הָיִיתָ שֶׁהַצְבֹּר מִתְאַסֵּף בְּזִכְוֹתְכֶם לְקַבֵּעַ עֵתִים
לְתוֹרָה בְּתוֹרַת הַנִּגְלָה, יֵשׁ בְּיַדְכֶם לְזִכְוֹתֶם בְּתוֹרַת
הַנִּסְתָּר וְהֵיוּ לְאַחָדִים, דְּהֵינּוּ לְהִתְחִיל אֶת הַשְּׁעוֹר אוֹ
לְסַיֵּם אֶת הַשְּׁעוֹר בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ עַל פְּרִשְׁת
הַשְּׁבוּעַ מִשָּׁן חֲמֵשׁ דְּקוֹת כְּמִבְאָר בְּסִפְרֵי סוּר מֵרַע וְעֵשָׂה
טוֹב (דף ט"ז:) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: תִּדְבֹּק נִפְשָׁךְ בְּסִפְרֵי יִרְאִים
שֶׁתִּרְאֶה בְּכָל עֵת חֵיּוּבְךָ לְבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וּבְפִרְט
בְּסִפְרֵי הַזֶּהר שֶׁהוּא עֶקֶר כָּל סִפְרֵי מוֹסֵר, וְהוּא יִלְהֵב לְבָךְ
בְּשִׁלְהֶבֶת אֵשׁ לְעִבּוּדָה הַתְּמִימָה, סֵפֶר הַזֶּהר הוּא
הַמִּפְתָּח וְהוּא הַסּוּגֵר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

וּבְסִפְרֵי זִכִּירָה לְחַיִּים לְהַגְאוֹן רַבֵּי חַיִּים פֶּאלֶאגִי זצ"ל
(חֵלֶק א' דף לג עמוד ג'), "מוֹסֵר הַשֵּׁם שֵׁשׁ בַּזֶּהר
הַקְדוּשׁ מוֹסֵר הַשֵּׁכֶל יֵתֵר עַל כָּל בְּעָלֵי סִפְרֵי מוֹסֵר, וְכָל
תִּבְּהָ וְתִבְּהָ נֹקֵב וְיִוֵּרֵד בְּתוֹנוֹי דְּלִבָּא", עַד כָּאן.

וּבְקָל אֶפְשָׁר לְלַמֵּד הַזֶּהר "חֵק לְיִשְׂרָאֵל", שֶׁתִּקַּן
הָאֲרִיז"ל, מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְעַל יְדֵי זֶה לְהִטְעִים
אֶת נֶפֶת צוּף דְּבָרֵי הָרֶשֶׁב"י זי"ע לְצַבּוֹר הַלּוּמְדִים, כְּמוֹ
שֶׁכָּתַב הַחִיד"א זצ"ל, שֶׁאֵין עוֹד לְמוּד בְּעוֹלָם הַמְּזֻכָּר
הַנִּשְׁמָה כְּמוֹ לְמוּד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ.

וְהַלּוּמֵד הַזֶּהר, אֶפְלוּ אֵינוֹ יוֹדֵעַ וְאֵינוֹ מֵבִין מַה
שֶׁמוֹצִיא מִפִּיו, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַקֵּן

דְּבָרָיו. וְכֵן אָמְרוּ קָמְאֵי וּסְמִכוּהוּ אַקְרָא וְדָגְלוּ עָלַי
אֶהְבֶּה, אַל תִּקְרִי וְדָגְלוּ אֵלָא וְדִלּוּגוּ. וְעֵינִן בְּהָרֵב חֵיד"א
בְּקוֹנְטֵרַס טוֹב עֵינִן בְּשֵׁם ה"א ז"א וכו'.

וְכַתֵּב הֶרֶם"ק בְּסִפֵּר אור הַנֶּעֱרַב כִּי בַעַת לְמוֹד סִתְרֵי
תוֹרָה מִתְעוֹרֵר בְּנֶפֶשׁ רָגֶשׁ נִפְלֵא לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
כִּי עֲזָה כִּמּוֹת אֶהְבֶּה, וּמוֹכָא בְּרַעֲיָא מִהִימָנָא בְּזֵהָר
פְּרָשֶׁת נֶשָׂא (דף קכ"ד): וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ כְּזֵהָר הֶרְקִיעַ
בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָן דְּאִיהוּ סִפֵּר הַזֶּהָר, מִן זוֹהֲרָא דְּאִימָא
עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן, וּבִגִּין דַּעֲתִידִין
יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הָאֵי סִפֵּר הַזֶּהָר,
יִפְקוֹן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לֵב)
ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאֵין עֲמוּ אֵל נֶכֶר. [תַּרְגּוּם לְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ]:
מִשּׁוּם שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפֵּר
הַזֶּהָר הַזֶּה, עַל יְדוֹ יֵצְאוּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים.

וּבַמִּקְדָּשׁ מֶלֶךְ (לְרַעֲיָא מִהִימָנָא כְּאֵן) דּוּק לִישְׁנִיה דְּקֶאֱמֵר
לְמַטְעַם, לומר שְׁעִתִּיד לְהַתְגַּלּוּת פְּרוּשׁ
מֵאֲמָרֵי הַזֶּהָר בְּטוֹב טוֹב הֵשֵׁם, וְאֵז יִפְקוֹן בִּיה מִן גְּלוּתָא
כְּשִׁיטְעָמוּ פְּרוּשֵׁי אֲמָרָיו כִּי נַעֲמוּ, כְּמוֹ בְּזַמְנָנוּ זֶה שֶׁהוּא
אַחֲרִית הַיָּמִים וְזִמְן הַגְּאֻלָּה. וְעַל פִּי זֶה אֶפְשָׁר לְהִבִּין מַה
שֶׁכָּתֵב הַחֵיד"א זצ"ל, וְעוֹד, כִּי אֲמִירַת הַזֶּהָר לְבַד בְּלִי
לְהִבִּין מוֹעִיל מְאֹד, כְּמוֹ שְׁדִּיק הַמִּקְדָּשׁ מֶלֶךְ "לְמַטְעַם"
שֶׁזֶה מוֹרָה עַל אֲמִירָה לְבַד שְׂאֵם טוֹעֲמִים רַק אֶת הַזֶּהָר
יִפְקוֹן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיגיה (ויקרא כה, י) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב שם בפסא מלך, "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...".

עד כאן.

וכתוב באבן שלמה (פרק ח' אות כ"ו להגר"א ז"ל) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם

(בפרק י"א אות ג') דהגאָלָה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאָלָה בלמוד הקבלה.

וּכְתַב בַּסֵּפֶר יְסוֹד וְשֵׁרֶשׁ הָעֲבוּדָה (שער ו' פרק ג') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֵין אָדָם יָכוֹל לָבוֹא אֶל קֶצֶת הַשְּׁגָת גְּדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ מִכָּל לְמוֹדָנוּ, כְּמוֹ מִלְמוֹד חֲכָמַת הַקְּבָלָה, וּבִיחּוּד מִלְמוֹד סֵפֶר זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְקוּנִים, חֲכָמַת אָדָם תֹּאִיר פָּנָיו וְכו'.

וְהִרְבּ הַחֲסִיד בַּעַל חוֹבַת הַלְבָבוֹת כָּתַב בְּשֵׁעַר אֲהֵבַת הַשֵּׁם (פרק ו' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ): וְרֹאֵי לָךְ, אָחִי לְדַעַת כִּי זְכוּת הַמֵּאֲמִין אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה מַגִּיעַ אֶל הַתְּכִלִּית הָרְחוּקָה בְּתַקוּן נַפְשׁוֹ לְאַלֵּהִים יִתְבָּרֵךְ, וְאֵלוּ הֵיךְ קָרוֹב לְמַלְאָכִים בְּמִדּוּתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמִנְהִיגֵיהֶם הַמְּשַׁבְּחִים וְהַשְׁתַּדְּלוּתָם בְּעֲבוּדַת הַבּוֹרָא וְאַהֲבָתָם הַזֵּכָה בּוֹ אֵינָם כּוֹזְכִיּוֹת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עֲבוּדַת הַבּוֹרָא, שְׁזִכְיוֹתָיו נִכְפָּלוֹת בְּעֲבוּר זְכוּיָתָם בְּכָל הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמָנִים וְכו'. עַד כָּאן דְּבַרִּי קָדְשׁוֹ.

וּכְאוּר לְעֵינִים בְּאוּרוֹ שֶׁל הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב עַל כַּף: "הִנֵּה מְבָאָר מִכָּאן שֶׁחֲבוּר הַזֶּהֱר הֵיךְ עֲתִיד לִהְיוֹת גִּנּוּז וְכו' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שָׂאז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתּוֹנִים. וּבְזְכוּת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אַז תִּמְלֹא הָאָרֶץ דַּעַה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוֹבָה לְבִיָּאתוֹ, וְזֶה שֶׁאָמַר וּבְגִינָה "וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֶחָדוֹ" וְכו', כְּדִי שֶׁבְּזְכוּת זֶה יִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁם שֶׁלֹּא

נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרִים עַד שֶׁהֲצִרָךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְקַדְשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגְאָלָה הָעֲתִידָה
 לֹא יִהְיֶה הִגְאָלָה עַד שִׁיזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקִּדְשָׁה הַזֹּה, וְהוּא
 רִצּוֹן הָאֵל יִתְבָּרֵךְ, וְאַשְׁרֵי הַזֹּכֶה בָּהּ" (עֲשָׂרָה מֵאֲמֹרוֹת מֵאֲמָר
 ראשון, שְׁנֵי לִנְחֹת הַבְּרִית).

כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לַמַּעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוֹב הִגְאָלָה
 בְּרַחֲמִים, מְסַגְּלִים הַלְמוּד וְהַקְרִיָּאָה בְּסֵפֶר הַזֹּהַר
 הַקָּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גִּזְרוֹת קָשׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוֹמָה בְּצוּרָה
 מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

וּכְיָדוּעַ רִבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ הַרְמַח"ל, רִבְּנוּ מֹשֶׁה חַיִּים
 לִוְצֵאטוֹ זָכַר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָּה זְכוּתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ אָמֵן, בַּעַל הַ"מְסִלַּת יִשְׂרָאֵל" וְעוֹד, תִּקֵּן בִּישִׁיבָתוֹ
 סֵדֶר לְמוֹד מִיָּחָד שֶׁל גִּירְסָא בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
 בְּמִשְׁמְרוֹת לֹלָא הַפֶּסֶק כָּלֵל מֵעַת לְעַת, וְקִבַּע דְּבָר זֶה
 פִּתְקָנָה הָרֵאשׁוֹנָה בִּישִׁיבָתוֹ, וְכוּתֵּב עַל מַעֲלַת הַדְּבָר
 בְּאַגְרָת לְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "זֹאת הָעֲצָה
 הִיעוּצָה לְכָל קְהִלּוֹת קֹדֶשׁ לְהַנְצִיל מִרְשַׁת זֶה טָמְנוּ
 שׁוֹנְאֵיהֶם, וּבּוֹדָאֵי הִיָּה לָהֶם לְפָקֵחַ עַל זֹאת וְלֹא יִחְדְּלוּ,
 כִּי רַב הַדְּבָר וְעֲצוֹם מְאֹד..."

... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי
 גּוֹם, כִּי אֲנִי אֲלַמֵּלֶּא נְתִישֶׁר חִילִי הִיִּיתִי קוֹבַע דְּבָר
 זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אָבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת
 הָעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזְכוּת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל

ישראל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דָבָר קָשֶׁה הוּא כָּלָל".

ומי לָנוּ גָדוֹל כְּהֶרְמַח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן אֲשֶׁר הָיָה בְּקִי עֲצוּם בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מֵצֵא עֲצָה לְבַטֵּל גִּזְרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֲצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּרִצְפָּה לֹא הִפְסֵק, שֶׁבִּכְחַ הַקִּדּוּשׁ הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקִּדּוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גִּזְרוֹת וּלְקַרֵּב הַגָּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

וגם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יִהְיֶה בְטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגָּלוּת וְהַשְׁבָּתָה הַקְּטָרוּגִים (חֲסִיד לְאַבְרָהָם מַעֲיֵן רֹאשׁוֹן נִהָר כ"ד).

הכל תְּלוּי בַּעֲסֵק הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתָנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גִּזְרֶמֶת אַחֲוֵר וְעָפוּב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ וְתַפְאֲרֵתָנוּ (הַקְּדָמַת הָרַב חַיִּים וִיטָאֵל לְעֵץ חַיִּים).

ואחרי שֶׁזְכִּינוּ לְהַכִּיר מַעֲלֵת דְּבָרֵי הַזֹּהַר הַקִּדּוּשׁ וּפְעָלָם הַנִּפְלָא וְהַשְׁפָּעָתָם הַבְּרוּכָה, לֹא יִפְּלֵא אִם כֵּן שֶׁבְּכָל הַחוּגִים נִמְצְאוּ גְדוּלֵי הַדּוּרוֹת שֶׁקִּבְּעוּ לְמוֹדָם וְעִיּוֹנָם בַּזֹּהַר הַקִּדּוּשׁ, וְאֵף הַמְּלִיצוֹ לְרַבִּים וּלְשׁוֹמְעֵי לִקְחָם עַל הַתּוֹעֵלָת מִהַלְמוּד בּוֹ כְּמוֹ שִׁיתְבָּאֵר.

ולשון דְּגַל מַחֲנֶה אֶפְרַיִם פָּרַשְׁתָּ שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דָרֵשׁ דָּרֵשׁ מֹשֶׁה, הֵינּוּ כְּשִׁיתְגַּלֶּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ בַּחֲנִינַת מֹשֶׁה, וְאִתָּא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הָיָה בַּחֲנִינַת מֹשֶׁה), וְיִדְרֹשׁ מֶה שֶׁדָּרֵשׁ

כָּבֵר מִשֶּׁה, הֵינּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, סֵפֶר הַזֹּהַר, אָז
וְהִנֵּה שָׂרָף, הֵינּוּ שֵׁיתִבְטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יִהְיֶה
הַגָּאֲלָה שְׁיִכְנֶה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן סֵלָה וְעַד.

בספר אֲמַרִי קוּדֵשׁ (פֶּרֶק ט"ו), שְׁחֵבֵר בְּעַל פְּרוּשׁ
הַמְשָׁנִיּוֹת מֵהַרִּי"ח (שְׁהִיָּה מְרֹאֵי פְּנֵי אֲדוֹנֵנוּ הַגָּר"א
ז"ל), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְהַלְמוּד בַּיּוֹם יִהְיֶה וְכוּ' וְסִפְרֵי מוֹסֵר,
חִיּוּבָם גְּדוֹל מִמֶּשׁ, כָּמוֹ לְהַתְפַּלֵּל אוֹ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ',
וְזֶה־ טוֹב מְאֹד לְלַמּוֹד, פְּשִׁיטָא לְמִי שְׁמַבִּין עֲמֻקּוֹתָיו
מֵעַט, אֲלֹא אֲפִילוֹ לְלַמֵּד לְפִי פְּשׁוּטוֹ גַּם יֵשׁ בּוֹ מוֹסֵר
גְּדוֹל, וּלְשׁוֹנוֹ מְסַגֵּל", עַד כָּאן.

ובצוואת רַבֵּנוּ הַגָּאֹן רַבִּי יַעֲקֹב מְלִיסָא (אוֹת ג'), "גַּם
בְּכָל שַׁבָּת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בַּזֹּהַר
הַקְּדוּשׁ", עַד כָּאן.

והגאון רַבִּי אֲבִרָהָם עֲנִתְבִּי זצ"ל בְּסִפְרוֹ "אֶהֱלִי יִשְׂרָאֵל"
(שְׁעַר הַתְּשׁוּבָה, פֶּרֶק א'), כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִצָּאֵנוּ
רָאִינוּ מִשֵּׁם הָאֲרִיז"ל שְׁלַמּוּד בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים הֵם
יוֹעִילוּ לְנִשְׁמָה לְהַזְדַּכֵּךְ מְאֹד, אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין
הָאָדָם עוֹמֵק כּוֹנֵנָתוֹ, דְּאֲפִילוֹ לְפִי פְּשׁוּטוֹת דְּבָרָיו הֵם דְּבָרֵי
מוֹסֵר הַשֶּׁכֶּל וְכָל דְּבָרָיו כְּגַחֲלֵי אֵשׁ וְנִכְנָסִים בְּלֵב הַלּוֹמֵד
וְהַשּׁוֹמֵעַ, וּבִפְרָט אִם יִתְעוֹרֵר בְּבִכְיָה וְשִׁבְרוֹן לִבָּב
כְּשִׁלּוּמֵי בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר, אֵין סִפֵּק שְׁנִמְחָלִים עֲוֹנוֹתָיו,
וַיִּבְרַחוּ הַמִּזִּיקִים וְהַסְטָרָא אַחֲרָא מִמֶּנּוּ הִרְחַק כְּמִטְחָוִי
קֶשֶׁת, וּמִכָּל שְׂכָן אִם יִלְמְדוּ לַמּוֹד זֶה בְּלִילָה מִחֲצוֹת

לִילָה וְאֵילָף, שִׁיעִיל מְאֹד לְזַכֵּךְ נִשְׁמָתוֹ, אַחֲרֵי שְׂבוּכָה
עַל גְּלוּת הַשְׂכִּינָה וְהַחֲרַבָּן וְהַגְּלוּת, וְאַחֲרֵי כֵן יֵשֵׁב וְיִלְמַד
עַד שִׁיעֵלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר, וְיַחֲבֵר לִילָה וַיּוֹם, וְעָלִיו נֶאֱמַר
”יוֹמָם יֵצֵא הַשֶּׁם חֲסִדוֹ”, שְׁחוּט שֶׁל חֲסִד מְשׁוּף עָלָיו
כָּל הַיּוֹם מִשּׁוֹם דְּ”בִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי”. וְגַם בְּשִׁבְתוֹת לֹא
יִלְמַד אֲלֹא בִּסְפָר הַזֹּהַר, שֶׁהַשְּׂבֵת קֹדֶשׁ וְסִפְר הַזֹּהַר קֹדֶשׁ,
וְאִם לֹא יָדוּ בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה יִלְמְדוּ בַּיּוֹם הַשְּׂבֵת, וְיִהְיֶה
לוֹ סִיוֵעַ גָּדוֹל בְּלִמּוּדוֹ.

וְכָתַב בְּשִׁבְחֵי הָאֲרִיז”ל עַל אֶחָד רָשָׁע שֶׁבָּא לְפָנָיו וְרָצָה
תְּקוּן לְעֻנּוּתָיו מִמֶּנּוּ, וּמִכָּלֵל הַתְּקוּנִים שֶׁמִּסֵּר
בְּיָדוֹ שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים מִסְפָּר הַזֹּהַר, וְסִגְלַת
לְמוֹד סִפְר הַזֹּהַר יוֹעִיל לְאָדָם לְהַכְנִיס יְרֵאת הַשֶּׁם בְּלִבּוֹ.

וְעַד כַּמָּה הָיָה חָבִיב לְמוֹד תּוֹרַת הַסּוּד עַל תְּלִמִּידֵי
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמִמְשִׁיכֵיו, יֵשׁ לְלַמַּד מִמָּה שֶׁהֵרֵב
הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי יִצְחָק אֵיִיזִיק מְזִידִיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ
יִגָּן עָלֵינוּ אָמֵן, הַעִיד בְּעֶצְמוֹ וְאָמַר, שֶׁלְמַד וְשָׁנָה הַפְּרִי
עֵץ חַיִּים מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד.

וּבִסְפָּר ”אֲבִיר הָרוּעִים” (חֶלֶק א’ עֲמוּד פ”ג אוֹת קס”ח), מִסְפָּר
שְׁפָעַם אַחַת בְּשָׁעָה שֶׁהַתְּבוּדָה עֲצָמוֹ רַבְּנוּ
הַקְּדוֹשׁ וְנוֹרָא אֲדָמוֹ”ר מְסוּכָטְשׁוֹב זצ”ל לְלַמַּד הַזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ וְכוּ’, וְהֵנָּה מִשְׁךְ אֶת כּוֹבֵעַ הַשְּׁטֵרֵימֶל שֶׁעַל
רִאשׁוֹ לְמַטָּה עַד גְּבוּת עֵינָיו בְּאֶפֶן שֶׁכָּל הַמִּצָּח שְׁלוֹ הָיָה

מְכֻסָּה, וְאַחַר כֵּךְ הִתְחִיל לִלְמַד בְּהִתְלַהּבוֹת עֲצוּמָה וּבְאִימָה וְיִרְאָה שְׁאִין לְשַׁעַר וּבְנֵהִימָה בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה מְאֹד, וְרַק לְפָרְקִים הִתְפָּרֵץ מִלְּבוֹ הִטָּהוּר נְהִימָה גְדוֹלָה עַל אֵיזָה רִגְעִים, וְלֹא רָמוּ עֵינָיו הִטָּהוּרִים וְלֹא הִגְבִּיחַ אֶת גְּבוֹת עֵינָיו לְהִבִּיט חוּצָה מִן סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל מִשָּׁךְ לְמוֹדוֹ וְכוּ', וּכְשֶׁהִבִּיט אַחֵר כֵּךְ עַל הַמּוֹרָה שְׁעוֹת רָאָה שֶׁלְמַד רַבְּנוֹ הַקָּדוֹשׁ כֵּן יוֹתֵר מֵאַרְבַּע שְׁעוֹת שְׁלֵמוֹת, וְהַכֹּל הָיָה בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְחֵד קִטִּירָא מִתְחַלָּה עַד סוֹף בְּלִי הַפֶּסֶק רִגַּע אַחַת וּבְלִי הַבֵּט חוּצָה מִסֵּפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל זְמַן רַב הֵהוּא, עַד כָּאן.

וּבְמִשְׁנָה בְּרוּרָה (סִימָן א סְעִיף קָטָן יב) כָּתַב בְּשֵׁם בְּרָכִי יוֹסֵף וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְצָרִיךְ הָאָדָם לִקְבֹּעַ לוֹ עֵת לִלְמַד סִפְרֵי מוֹסֵר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אִם מְעַט וְאִם הֶרְבֵּה כִּי הַגְּדוֹל מִחֲבָרוֹ יֵצְרוּ גְדוֹל הַיָּמָנוּ, וְתִבְלִין הַיֵּצֵר הָרַע הוּא תוֹכַחַת מֵאַמְרֵי חַיִּימָא ל'". וּבְשַׁעַר הַצִּיּוֹן (אוֹת כ"ו) כָּתַב בְּשֵׁם הַחַיִּי אָדָם, שֶׁהוּא יוֹתֵר חַיּוֹב מִלְּמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת, עַד כָּאן.

וּבְסִפְרֵי "מֵאִיר עֵינַי יִשְׂרָאֵל" (כ"ג עֲמוּד תִּקְנִי"ו) מוֹבָא שְׁמִקְוָרְבוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁלֵמָה בֶּלּוֹךְ זַצ"ל (תַּלְמִיד הַחֲפֵץ חַיִּים) כּוֹתֵב, שֶׁרַבִּי שְׁלֵמָה סִפֵּר לוֹ עַל רַבּוֹ מֶרֶן הַחֲפֵץ חַיִּים זי"ע, שֶׁכָּל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לָמַד אֶת הַזֹּהַר שֶׁל הַפְּרָשָׁה, גַּם הָיָה אוֹמֵר לְאַחֵרִים שֶׁיִּלְמְדוּ הַזֹּהַר שֶׁל הַפְּרָשָׁה, אֲפִילוֹ בַּחוּרִים. וְהָיָה אוֹמֵר שֶׁרַבּוֹ כְּמִדְרָשׁ.

ובמכתבי מֶרֶן הַחֲפֵץ חַיִּים זצ"ל (דף יד אות

ג' בדפוס החדש), שֶׁסֵּפֶר בְּנוֹ הָרֵב

אֲרִיָּה לִיב עַל אָבִיו מֶרֶן הַחֲפֵץ חַיִּים,

שֶׁהַחֲזִיק מְאֹד בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה בְּאֻמְרוֹ כִּי

הוא אֶחָד מִחֻלְקֵי תוֹרָה הַיּוֹתֵר נְעִלִים (וכַעֲזִין

מֵאִמְרָם "דְּבַר גְּדוֹל מַעֲשֵׂי מְרַכְּבָה"), וּמִרְגָּלָא

בְּפוֹמִיָּה תָּמִיד כִּי בְּלִי סִתְרֵי תוֹרָה מְגַשְׁשִׁים אָנוּ בְּאֻפְלָה,

וְאִי אֶפְשָׁר לָבֹא עַד חֻקְרֵי אֱלֹהִים בְּהִנְהָגָתוֹ עִם הַבְּרִיאָה,

אֲמָנָם דָּאֵג כִּי לֹא יִסְפִּיק לוֹ הַזְמָן לְהִתְעַמֵּק בָּהּ, בְּשִׁבְלִי

לְמוֹדֵיו הַנִּגְלִים שֶׁהֵם צֶרֶךְ רַבִּים, וְעַיִן בְּסִפְרֵי הַקְּבָלָה רַק

לְפַעֲמִים, וְעַל פִּי רֹב בְּלִילָה בְּשַׁעֲהַ מְאַחֶרֶת, כִּהַּ זֹכֵר

אֲנִכִּי מִיָּמֵי נְעוּרַי, סִפְרֵי קְבָלָה הָיָה לוֹ רַק מֵהַמְּחַבְּרִים

הַקְּדָמוֹנִים, כְּמוֹ סֵפֶר יְצִירָה, וְסִפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא עִם

בְּאוּרֵי הַגָּר"א, כֵּן סֵפֶר הַתְּמוּנָה, וְסִפְרֵי הַזֹּהַר, כֵּן סֵפֶר

הַפְּרִדָּס מִשֶּׁה לְקוֹרְדוֹבִירוֹ, וְסִפְרֵי עֵץ חַיִּים וּפְרֵי עֵץ

חַיִּים, כֵּן סֵפֶר עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְהַגְבָּאִי, וְסִפְרֵי הָרַבִּי יוֹסֵף

גִּיקְטִילְיָא הֵלֵא הֵם שְׁעָרֵי אוֹרָה וְגִינַת אַגֹּז וְסִפְרֵי שְׁפַע

טָל, זֹלָתָם לֹא (וְעוֹד עַיִן שֶׁם עֲמוּד קַע"ב אוֹת צֹא, רְאֵה אוֹר הַזֹּהַר

דף 82).

ובספר מַעֲשֵׂה אִישׁ (חֵלֶק ג' עֲמוּד צ"ח) מוֹבָא

שְׁמֶרֶן, הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל אֵמַר לְהַגְאֹן

רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינִימָן זצ"ל, שְׁאִין סֵפֶר מוֹסֵר

כָּל כֶּף טוֹב כְּמוֹ סֵפֶר הַזֹּהַר וּפַעַם אֵמַר לְלַמֵּד זֹהַר, וְאַף

הוא עצמו לְמַד סֵפֶר הַזוהר עִם הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ זצ"ל,
עַד כָּאן.

וְעוֹד שֵׁם (חֵלֶק ד' עמוד צג) מוֹבָא, שֶׁהַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל
הַלֵּוִי וואַזנֶר שְׁלִיט"א שָׂאָל פֻּעַם

אֶת מָרְן הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל
אוֹדוֹת לַמּוֹד הַזוהר הַקְדוֹשׁ
לְמִי שֶׁלֹא הִגִּיעַ לְחֻכְמָה זו,
וְהַשִּׁיב מָרְן ז"ל, לְמַעַן
הַלְמוֹד אֲסוּר, אֲבָל לְמַעַן
יֵרָאֵת אֱלֹקִים מִתּוֹר וּמִצְוָה
גְּדוּלָּה הִיא, כִּי אֵין לָךְ מֵאֲמָרֵי חֲזוֹ"ל שְׁמִלְהִיבִים כָּל כָּךְ
כִּמוֹ מֵאֲמָרֵי הַזוהר הַקְדוֹשׁ.

וְעוֹד שֵׁם (בְּשׁוּלֵי הָעמוד) מוֹבָא, שֶׁהַרַב רַבִּי שְׁמוּאֵל עֲקִיבָא
שְׁלִיזִינְגֶר שְׁלִיט"א (אב"ד שְׁטַרַסְבוֹרֶג) מְסַפֵּר: בְּהִיוֹתִי
עֲדִין בְּחֹר צָעִיר לְאַחַר בֵּר מִצְוָה נִתְּלוּתִי פֻּעַם לְהַגָּאוֹן
רַבִּי שְׁמוּאֵל וואַזנֶר שְׁלִיט"א, וְאָז זְכוּרִנִּי שֶׁהִיא מִנַּח עַל
הַשְּׁלֵחַן סֵפֶר "הַזוהר" (שֶׁהִיא לֹא פְּרִיכָה), וְאָמַר הַגָּאוֹן רַבִּי
שְׁמוּאֵל וואַזנֶר: נִרְאָה שְׁלוֹמֵי־דִים הַרְבֵּה בְּסֵפֶר זֶה. וְהַחֲזוֹן
אִישׁ חֲיִיךְ (רָאָה אור הַזוהר בֶּךָ 86).

וּבְסֵפֶר לֵב אֵלִיָּהוּ חֵלֶק א' (בְּמַעֲשִׂים וְהַנְּהֻגוֹת עמוד ע"ה)
מוֹבָא: שֶׁהַגָּאוֹן רַבִּי אֵלִיָּהוּ לֹא־פִּיאָן זְצוּק"ל
בְּכָל יוֹם אַחֲרֵי הַצְּהָרִים הִיא לּוֹמֵד זֶה־ר הַקְדוֹשׁ בְּנַעֲיֻמוֹת
קוֹלוֹ וְהַתְּלַהּבוֹת גְּדוּלָּה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פרק ו' עמוד פ"ח), מובא שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר זהר הקדוש עין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר סעודת ליל שבת ללמוד דברי הזהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרבה מלמוד הזהר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורנו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוח הקדש (דף יא:), וזה לשונו: "וכן אמר מורי ז"ל (דהינו האר"י הקדוש) להרב רבי אברהם הלוי עצה טובה לענין השגה שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", עד כאן לשונו.

ובספר עבודת הקדש להגאון חיד"א ז"ל (מורה באצבע אות מ"ד), למוד ספר הזהר מרום על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הזהר דף 76, 82).

וכתב הגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל בספרו "לוח ארז" (פרק ו'), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שכתב אתו, מכל מקום בלומד בדברי קבלה זהר הקדוש חדש וישן ותקונים וכתבי גורי רבנו

הָאֲרִי זִיעָא וְכַדּוּמָה לָהֶם, נִשְׁגָּב הַלְמוּד מְאֹד, כִּי אֶפִּילוּ אֵינוּ מֵבִין מַה שְּׁלוּמֵד, שְׁכָרוּ מְרֻבָּה, וּמִסְגָּל לְהִבְרִיחַ מִמֶּנּוּ הַיְסוּרִין.

וּבִסְפָּר: "זְכִירָה לְחַיִּים" (בַּהֲקֻדְמָה), כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֵת זֶה כָּתַב הָרַב ז"ל בְּגִלְיוֹן הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ סֵדֶר חַיִּי שָׁרָה (קל:), דְּמִי שֵׁשִׁיג בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר וּפְרוּשׁוֹ בְּדִיוֹק וּבְעִיּוֹן מִכְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הָבֵא, עַד כָּאן דְּבָרָיו.

נְקוּטָה מִיָּהָא פִּלְגָא דְּבִלְמוּד מַה שְּׁיֻכַּל לְהִבִּין אֶפִּילוּ שֶׁהוּא לְפִי הַפֶּשֶׁט בְּלִתִּי דִּיוֹק וְעִיּוֹן כְּמִנִּי וְכוּ' דְּאֵין לָנוּ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת כְּכֵן זֹמָא מִבְּחוּץ אַהֲנִי לִיה מִיָּהָא דְּמִסְתָּמָא לֹא יֵרָאֶה פָּנֵי גִיְהֵנָם. וְעֵין סֵדֶר וַיְחִי (רכה.) מַה שֶּׁכָּתַב שָׁם. וְרָאֶה עוֹד מַה שֶּׁהֵבִיא בְּסֵפֶר הַלּוּלָא רַבָּא (ג"ץ:), דְּכָל הָעוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֶּהר יֵהָא נִשְׁמָר מְכַל דְּבַר רַע, דְּרָאשֵׁי תַבּוֹת ר"ג לִי ח"י סִידְרֵי י"שְׁמֹר גִּימְטְרִיָּה זֹה"ר.

עוֹד כָּתַב (בְּדף נה:), דְּהַלּוּמֵד בְּסֵפֶר הַזֶּהר מְכַנִּיעַ אֶת יִצְרוֹ הָרַע וְקוֹנֶה שְׁלֵמוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הָבֵא יְעִין שָׁם. וְעַל הַכֹּל דְּלִמּוּד הַזֶּהר מְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְהַקְלָפוֹת כָּרַת יִפְרִתוֹן כְּמוֹ שֶׁכָּתַב שָׁם פְּעָמִים רַבּוֹת.

וּבְקוֹנְטָרַס חַיִּים וּמְזוֹן (חֶלֶק ב' אוֹת מ"ד) הֵבֵאתִי מִסְפָּר קָרְבֵּן מִנְחָה "גַּם כִּי יִתְּנוּ בְּגוֹיִם" גִּימְטְרִיָּה

ספ"ר הזוה"ר, כי על ידי זה עתה אקבצם עין שם. והא שמיע לי דבספר הזהר ירגיל יותר מהתקונים ביום, ובתקונים ירגיל בלילה יותר מביום, לפי מה שכתוב "מאור הגדול" הוא ספר הזהר, ו"המאור הקטן" הוא ספר התקונים, כמו שכתוב שם בספר הלולא רבא (דף נ.).

וכתב עוד שם (חלק א' דף י"ד עמוד ד'), על מאי דאמר רשב"י עליו השלום "אנא שכיח בעלמא, דהא בחיי לא יתיב עלמא בצערא" (זהר בראשית דף רכח.), וזה לשונו: מזה תבין דהלומד בזהר ישן וחדש ותקוני הזהר בקביעות ורגילות מבטח לו דיגן עליו דגדולים צדיקים במיתתו... ועין סדר יתרו (דף ס"ח.) מה שכתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם, ועוד יתרה על זאת דברי מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות החרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים החרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מראתם לכנס בה הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה

וְעֵלְתָה בָּהֶם חֲלוּדֵת טִיט וּרְפֹשׁ לְכַפֵּר בַּחֲכֻמַּת הָאֱמֶת, וְאוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה אֵלָא פִּשְׁטִיָּה וּלְבוּשִׁיָּה בְּלִבָּד עַל דֶּרֶךְ הַנִּזְכָּר לְעֵיל בְּפִרְשֵׁת בְּהֵעֲלֵתָּהּ, וְאִין סָפֵק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא כַּנִּזְכָּר שֵׁם בְּזוּהַר. וְכַבֵּר נִתְבָּאֵר לְמַעַלָּה הַסִּבָּה כִּי תוֹרַת עוֹלָם הַבָּא אֵינָנָה כַּפִּשְׁטָה רַק עַד שֵׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתֶיהָ, וְזֶה שְׁלֹא בַּחֲרָה בָּהּ וְלֹא טָרַח בְּעוֹלָם הַזֶּה מִעֲרַב שַׁבָּת לֹא יֵאָכֵל בְּשַׁבָּת, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר "הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ" וְגו'. (אור הזוהר דף 493).

חֲזִינֵן הַשְׁתָּא עַד כַּמָּה גָּדוֹל וְעֲצוֹם כַּחוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּסִפְרֵי הַזוּהַר, אִין לָנוּ אֵלָא לְחִזְקָא אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלֻאכְתָּהּ הַקֹּדֶשׁ, לְהוֹסִיף לָהֶם אִמְצָא וְכַח וְחִזְקָא בְּעִבּוּדֵתָם הַקְדוּשָׁה, אִמְצָאוּ מִתְנִים וְחִגְרוּ עַד לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, לְפָרְסָם כַּחוֹ בְּעוֹלָם וּלְסַיֵּעַ בְּכָל מָה דְּאִפְשָׁר, וְהוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל וּלְהַרְבּוֹת חֲיָלִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרֵיתָא לְאוּקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעֲפָרָא.

וְעוֹד לְמִדְּנוּ מוֹרְנוּ הַרְמָח"ל אֲגַת ט"ו (רמח"ל לרב"ד), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאוֹדִיעָךְ בְּזֶה סוּד גָּדוֹל מִה שֶׁאִמְרַת הַכָּתוּב: "בָּצַר לָךְ וּמִצְאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכוּ' וְשַׁבָּת עַד הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ" וְכוּ' (דְּבָרִים ד, ל), דַּע, כִּי הַתְּגַבְּרוּת הַסֵּטְרָא אַחֲרָא לְגִזּוֹר חֵס וְשְׁלוֹם גִּזְרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, נִמְשָׁךְ לְפִי עֲלִיתָהּ לְהַתְּאַחֵז וּלְיַנָּק בַּמִּדְּרָגוֹת, כִּי כִּפִּי עֲלוּתָהּ כִּךְ

מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן ה'ה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבכריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיוזמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיכרחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו כונת

הַדְּבָרִים, שֶׁפְּעֵלֶת סֵפֶר הַזֹּהַר (שְׁאֲמֵנָם נִתְּגַלָּה בְּתַקּוּפָה מֵאַחֶרֶת יַחֲסִית לְתַקּוּפַת רַשְׁבִּי) צְרִיכָה לְהַמְצִיא לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל בְּסוֹף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, כְּלוּמַר בְּדוּרָנוּ אָנוּ, וְכַקְרִיאת כָּל גְּדוּלֵי הַדּוּר אֶת הַצָּבוּר לְלִמּוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר דּוֹקָא בְּתַקּוּפָה זֹאת. וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, שֶׁנֶּכּוֹן שְׁאָדָם יִקְצִיב לְעַצְמוֹ אֶפִּילוֹ קְרִיאָה שֶׁל דָּבָר מוּעָט בְּסֵפֶר הַזֹּהַר מִדֵּי יוֹם, וּבִכְךָ יוּכַל בַּעֲזָרַת הַשֵּׁם לְדַבֵּק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר. וּמִלְבָּד כַּחוֹ שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר לְבַטֵּל אֶת חֲבָלֵי מְשִׁיחַ עֲבוּר הָאָדָם הַדָּבֵק בּוֹ, הָרִי יְדוּעַ שֶׁסֵּפֶר הַזֹּהַר מְמַרְק אֶת נִשְׁמַת הָאָדָם מְכַל דָּבָר רַע, וְהַקְרִיאָה בּוֹ הִיא סְגוּלָה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת וְהַהֲצִלּוֹת. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרבי"ך).

וְדַרְשׁוּ דּוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת ... וְגַם מִי שְׁאִינוּ מִבֵּין, נִרְמַז לוֹ, דָּאֵף עַל גַּב שְׁאָדָם הוּא כְּבִהְמָה וְאִינוּ יוֹדְעַ לְקִרּוֹת, עִם כָּל זֶה מְשַׁמֵּיָא יִכְפְּלוּ לוֹ שְׂכָרוֹ. וַיֵּשׁ רַמְזַ בְּפָסוּק (תְּהִלִּים לו ז) "אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הָיִי"ה", דְּתַבּוּת 'תוֹשִׁיעַ הָיִי"ה' עִם הַתַּבּוּת וּשְׁתֵּי כוֹלָלִים שֶׁל תַּבּוּת יַעֲלוּ כְּמִסְפֵּר תַּבּוּת 'זֶה"ר תְּקוּנֵי"ם' בְּדִקְדּוּק צ"ח (הַקִּדְמַת הַמוֹצִיאִים לְאוֹר סֵפֶר הַתְּקוּנִים דְּפּוֹס לִיוֹרְנוֹ).

וְאָמְרוּ חַז"ל בְּמִשְׁנֵה מִסְכַּת סְנֵה־דְרִין (פָּרָק י' מִשְׁנֵה א') כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (ישעיה ס) וְעִמָּךְ כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאֵר. "חֵל"ק" רָאשֵׁי תַבּוּת "חֲזוּק לְמִלּוּד קְבֻלָּה", לְלַמְּדֵנוּ שֶׁלְכָל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חֵלֶק בַּזֹּהַר

הקדוש, ועוד, שעל ידי למוד הקבלה – ספר הזוהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריה "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מִהֵרָה תצמיח", וקרנו תרום "בִּישׁוּעָתְךָ" – בִּישׁוּעָתְךָ – גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מוכן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בזוהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם.

נִשְׂאָר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס

אבדן ק' עטרת ישעיה
האלמין בית שמש

מכתב ב'

הנה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים בְּדוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ, וּבִימֵים אֱלוֹ
הַחֹשֶׁךְ מְכֶסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֶּל לְאוֹמִים. וְכָל אַמּוֹת
הָעוֹלָם, עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, כּוֹלֵם הַתְּאֻחָדוּ בַּעֲצָה
אֶחָת לְהַשְׁמִידֵנוּ וּלְטַרְדְּנוּ מִן הָעוֹלָם, זְקוּקִים אֲנַחְנוּ
לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים לְהַנְצִל מִיּוֹרְשֵׁי שֶׁל עֲמָלֶק.

על כֵּן לֹא עֵת לַחֲשׁוֹת! וְנִקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל, אַחֲנֵנוּ כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, הָאֱהוּבִים וְהַנְּעִימִים, דִּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, חֲזָקוּ וַיֵּאמְרָן לְבַבְכֶּם לַחֲזוֹת בְּנַעַם ד' וּלְבַקֵּר
בְּהִיכָלוֹ, הֵטוּ אֲזָנוֹכֶם לְדַבֵּר ה' הַיּוֹצֵא מִהֵרָ חוֹרֵב וּמִכְרִיז
וְאוֹמֵר: (בְּרֵאשִׁית פָּרָק כז כב) "הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיִּידִים יָדֵי
עֲשׂוּ", וּבְמִדְרָשׁ (רַבָּה בְּרֵאשִׁית פָּרָשָׁה סה פְּסָקָה כא), דְּבַר אַחֵר,
הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב הָא קוֹלוֹ מִשְׁתַּק אֶת הָעֲלִיּוֹנִים וְאֶת
הַתַּחְתּוֹנִים, וּבַפְּסִיקְתָּא (דְּרַב כְּהֵנָא - פְּסָקָא טו אוֹת ה) ... אָמַר
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בֵּת קוֹל יוֹצֵאת מִהֵרָ
חוֹרֵב וְאוֹמֵרֶת "אוֹי לָכֶם הַבְּרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה"
אָמַר רַבִּי אֲבָא בְּרַ כְּהֵנָא לֹא עָמְדוּ פִּילוֹסוֹפִים בְּאַמּוֹת
הָעוֹלָם כְּבַלְעָם בֶּן בַּעֲזַר וְכַאֲבִימּוֹס הַגִּרְדִּי, נִכְנְסוּ אַמּוֹת
הָעוֹלָם אֶצֶל אֲבִימּוֹס הַגִּרְדִּי, אָמְרוּ לוֹ יְכוּלִין אָנוּ
לְהַזְדוּג לְאַמָּה הַזֹּאת, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְחִזְרוּ עַל בְּתִי
כְּנִסְיוֹת וְעַל בְּתִי מִדְּרָשׁוֹת שְׁלָהֶם, אִם מַצָּאתֶם שֵׁם
תִּינוּקוֹת מַצְפָּצִפִּים בְּקוֹלָם, אֵין אַתֶּם יְכוּלִין לְהַזְדוּג

לָהֶם, וְאִם לֹא אַתֶּם יְכוּלִין לְהַזְדוּג לָהֶם, שְׁפָךְ הַבְּטִיחֵן
 אֲבִיָּהֶן וְאָמַר לָהֶן, "הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב" (בְּרֵאשִׁית כז כב) כָּל
 זְמַן שֶׁקוּלוֹ שֶׁל יַעֲקֹב מִצְפָּצֵף בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי
 מִדְּרָשׁוֹת אֵין הַיָּדִים יָדֵי עֶשׂו, וְכָל זְמַן שֶׁאֵין קוּלוֹ שֶׁל
 יַעֲקֹב מִצְפָּצֵף בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת הַיָּדִים יָדֵי
 עֶשׂו, שְׁמוּאֵל אָמַר (דְּנִיאל פָּרָק ח יב) וְצָבָא תַנְתָּן עַל הַתְּמִיד
 בְּפִשְׁעָא וְתַשְׁלֵךְ אֲמַת אֶרְצָה וְעִשְׂתָּהּ וְהַצְלִיחָהּ" בְּפִשְׁעָה
 שֶׁל תּוֹרָה כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְשַׁלְּכִין דְּבָרֵי תּוֹרָה בְּאֶרֶץ,
 מַלְכוּת הָרִשְׁעָה הַזֹּאת גּוֹזֶרֶת וּמַצְלִיחַת וּמָה טְעָמָה
 וְתַשְׁלֵךְ אֲמַת אֶרְצָה וְגו' (שם), וְאֵין אֲמַת אֶלָּא דְּבָרֵי
 תּוֹרָה, כְּמָה דָּאֵת אֹמַר "אֲמַת קָנָה וְאֵל תִּמְכֹּר" (מְשָׁלִי כג
 כג) אָמַר רַבִּי יוֹדֵה בַר פָּזִי (סֵפֶר הוֹשַׁע פָּרָק ח' ג') "זִנְחַ יִשְׂרָאֵל
 טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוּ" וְאֵין טוֹב אֶלָּא דְּבָרֵי תּוֹרָה כְּמָה דָּאֵת
 אָמַר "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ"
 (מְשָׁלִי ד ב).

וּמִכָּאֵן אָנוּ יוֹצְאִים בְּקִרְיָאָה נִרְגָּשֶׁת לְכַבּוֹד מַעֲלַת גְּדוּלֵי
 יִשְׂרָאֵל, רַבָּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת. וְכָל אַחֲרֵינוּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, בְּכָלֵל. הַמְצַפִּים וּמִיחָלִים לִישׁוּעַת ה'.

עוּרֵי עוּרֵי מִבִּקְשֵׁי ה', הַתְּבוֹנְנֵי וְרֵאוּ תַּהֲפּוּכוֹת עוֹלָם,
 בְּזְמַן שֶׁבָנִי יִשְׂרָאֵל מִחֲפָשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה בְּגָלוֹת
 הֵמָּר הַזֶּה. וּכְבֹּר הָאִירוּ עֵינֵינוּ צְדִיקֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁבִּכְחַ
 לְמוֹד הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ לְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים.

וידוע דברי הפעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן שצוה לאנשיו שלפני כל תפלה ילמדו מאמר זוהר ותקונים. וידועים דברי ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקאמרנא (נוצר חסד מספר אבות פרק ד') וזה לשונו: לו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר, היו לומדין עם תינוק בן תשע שנים ספר הזוהר ותקונים להגות בו, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו, ויתקיים, עד כאן לשונו. ועוד כתב רבי פנחס מקאריץ זכותו תגן עלינו שעל ידי למוד הזהר הקדוש נצלים האדם ומשפחתו ממגיפה ושערוות (אמרי פנחס, שער ו' אות ע"ג). ומוכא בויקהל משה שגדול שכר הלמוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות ומי שלא עסק בחכמה האמתית ולא רצה ללמוד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות לגן עדן דוחין אותה משם בבושה גדולה כמו שאמר בזוהר שיר השירים, והרמח"ל זכותו תגן עלינו לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד הזהר הקדוש ברצף ללא הפסק.

בכל הדורות הקודמים עוררו הצדיקים את המוני ישראל לעסק בזהר בנוסף ללמוד נגלות התורה, ובזה נצא ידי חובתנו בהשתדלות להבאת הגאולה כמו שנכתב בספר "דגל מחנה אפרים" (פרשת בשלח): "ובני ישראל יצאים ביד רמה" (שמות יד, ח), ותרגומו: "ובני ישראל נפקין בריש גליה, על דרך דאיתא בזהר הקדוש

בספרא דא יפקון מן גלותא, ועיין שם שמבאר עוד יותר כשיתגלה ספר הזהר בדא יפקון מן גלותא" וזהו שמרמז בפסוק "ובני ישראל יוצאים", היינו מן הגלות, כנזכר לעיל. "ביד רמה" כתרגומו, בריש גליה, בריש ראשי תבות: רבי שמעון בן יוחאי. גליה - כשיתגלו ספרי הקודש, ספרי הזהר, אז בדא יפקון מן גלותא.

וברעיא מהימנא (בהר דף קיב.) מאן דישתדל באורייתא למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאנון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, [תרגום ללשון הקודש]: מי שעוסק בתורה (כדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. ובתקוני זוהר (תיקון ל) מובא דאלו שאינם רוצים ללמוד סודות התורה אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדון בעולם רח"ל.

וכבר יצאו בקריאה גדולה לכל ישראל בכל העולם כלו, רבנן קשישי וקדישי בארצנו הקדושה מדור שעבר (משנת תרפ"א) ובדורנו אנו (בשנת תשס"ח) שבו וחזקו להתעורר ולהתחזק בלימוד הזהר הקדוש ולקבץ שעורים ברבים, תמידים כסדרן, שלמוד זה הוא המציל והמגן בגלותנו זו, כמפרש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אף ורק בלימוד תורת הסוד. וכן כתב האור החיים הקדוש זכותו תגן עלינו דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים - ואלו שאינם

לומדים זוהר הקדוש ואמר להם הרעיא מהימנא 'עמי ארצות'. וכתבו המקבלים שעקר נתינת התורה היא ללמוד סודותיה.

על כן אחי, אנא התעוררו נא, ללמוד הזוהר הקדוש, והחי יתן אל לבו להנהיג לכל הפחות לימוד שעה אחת ביום בלימוד הזוהר הקדוש, ועל זה אמרו חז"ל יש קונה עולמו בשעה אחת, ששקולה כשנה שלמה של לימוד תורת הפשט, כמו שכתב "הכסא מלך" דלימוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של לימוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"ב), וזה לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי לימוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

ובזוהר פרשת תרומה (דף קכ"ט ע"א וע"ב) אמרו שהשכינה מתחברת עם היהודי האומר בלשון הקודש.

וזה לשונו: קדושה די בסופא, איהי תרגום, כמה דאוקימנא. ודא אפילו יחיד יכיל לומר לה, אינון מלי דתרגום. אבל מלין דלשון הקדש דקדושה, לאו אינון אלא בעשרה, בגין דלשון הקדש שכינתא

מתחברא בהדיה. ובכל קדושה דשכינתא אתיא, לאו
 איהו אלא בעשרה. דכתיב, (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני
 ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא
 שאר עמין דאית לון לישן אחרא. [לשון הקודש]:
 הקדשה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה אפלו
 יחיד יוכל לומר אותה, אותם דברי התרגום. אבל דברי
 לשון הקדש של הקדשה אינם אלא בעשרה, כי השכינה
 מתחברת עם לשון הקדש [ומתחברת עם היהודי
 האומר בלשון הקודש (רמ"ק ורא"ג)], ולכל קדשה
 שהשכינה באה, אין זה אלא בעשרה, שכתוב (ויקרא כב)
 ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'. בני ישראל הם לשון
 הקדש ודאי [שבני ישראל הם נקראים לשון הקדש ודאי
 (רמ"ק ורא"ג)], ולא שאר עמים שיש להם לשון אחרת.

ראים מפאן, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת
 בה", וברוך ה' שזכינו שיצא לאור הזוהר
 בלשון הקודש, וכל אחד יכול ללמוד ויהיה שגור על
 לשונו, בקדושה יתירה בלשון הקודש, שמחברת אל
 השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש
 (ותפעל דלת התרועים בפני היצר הרע), בכך כלנו כאחד
 נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זפאה דרא דהאי
 אתגליא ביה, ובסגלתו" וקראתם דרור" ותחזנה עינינו,
 בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלנו,

ב"עז" וְהִדְר לְאַלְקִינוּ, וּבִשְׂכַר זֹאת אֶל-חַי צוּרֵנוּ חֲלָקֵנוּ,
יִזְכְּנוּ בְּחַיֵּינוּ, לְ"וְנַחֲהָ עָלֵינוּ רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה
רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה': (ישעיה פרק י"א ב').
וּיְקוּיִם בָּנוּ נְבוֹאָת הַנְּבִיא מְלָאכִי: "הִנְנִי שֹׁלַח מְלָאכִי
וּפְנֵה דֶרֶךְ לְפָנַי וּפְתָאֵם יָבוֹא אֶל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם
מְבַקְשִׁים וּמְלֹאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָּא אָמַר
ה' צְבָקוֹת" (מלאכי פרק ג' א'), יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, עַל
גְּאוּלְתֵּינוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ בְּגֹאֲלֵת עוֹלָמִים בּב"א.

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

57

דְּרָשָׁה מִכָּ"ק אֲדָמוֹ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּעִיהַ"ק יְרוּשָׁלַיִם בְּאִיצֶטְדִּיּוֹן טְדִי ת"ו

פְּרִשְׁת עֵקֶב פְּרָאשׁוֹת הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל מֶרֶן הָרָאשׁוֹן לְצִיּוֹן,

נָשִׂיא מוֹעֶצַת חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, הָרַב עֲבֶדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א,

וּבִהַתְּאֲסָפוֹת הָרַבָּנִים הַגָּאוֹנִים, רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א,

בְּמַעֲמַד קָדוֹשׁ הַשֵּׁם שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אֶלֶף אִישׁ

ט"ו אָב תש"ע לפ"ק

דְּרָשָׁה לְחִזּוּק לַמּוֹד הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ

פְּרוֹכִים הַפְּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל מֶרֶן הָרָאשׁוֹן לְצִיּוֹן, נָשִׂיא

מוֹעֶצַת חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, הָרַב עֲבֶדְיָה יוֹסֵף

שְׁלִיט"א, וּבְרִשׁוֹת הָרַבָּנִים הַגָּאוֹנִים, רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת

שְׁלִיט"א, וּמִזְכֵּי הָרַבִּים שְׁאֲרָגְנוּ אֶת קְבוּץ הַגָּדוֹל הַזֶּה,

וְכָל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּרִאשִׁית דְּבָרֵי אֲגִיד הַקִּדְמָה קְטָנָה, שֶׁהִשְׁפֹּת אִם שְׁלִי

הִיא שְׁפֹת אִידִישׁ, וְלֹא לַמִּדְתִּי שְׁפָה הָעִבְרִית,

רק מה שדברתי קצת עם אנשים, התרגלתי קצת להשפה, ועל כן קצת קשה לי, אבל ידוע שדברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב, ועל כן אני מקוה ש'לב השומעים יבין את הלב שלי, ובעזרת השם נבין אחד את השני.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוצה הזו, יביא בעזרת השם במהרה את הקבוצה גליות בביאת משיח צדקינו בב"א.

כתוב בפרשת השבוע, "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם", והיה לשון שמחה, שמחה בעליונים ותחתונים בפרסום לימוד תורת הרשב"י.

בהזדמנות זו אני רוצה להכיר טובה למזכר הרבים הגאון הצדיק המקבל הרב בניהו יששכר

א. מרגלא בפומיה דהגאון הצדיק רבי מרדכי אליהו זצ"ל על הפסוק "והיה עקב תשמעון... ואהבך וברכך והרבך", אין והיה אלא לשון שמחה, אם תעבד את ה' בשמחה וביראה, אז תגיע לדרגה שתשמעון את כל המשפטים, וכיון שעבדת את ה' בשמחה, אז ואהבך וברכך והרבך ויתקיימו בך כל ברכות התורה במלואם.

ב. ובאר הגאון הצדיק המקבל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקבלים נהר שלום, ירושלים, והיה אותיות הוי"ה שהוא מדת הרחמים, אם תרצו להמשיך מדת הרחמים בזמן עקב שזה עקבתא דמשיחא, תשמעון אותיות ת - תורת, שמעון. שעל ידי לימוד הזהרה הקדוש ממשיך רחמים וישועות לכלל ישראל.

שמואל שליט"א, וכן לצדיק המיוחד בזכוי הרבים ובפרט בהדפסת הזוהר הקדוש, ותורת הרשב"י, רבי פנחס ראובן שליט"א, על פועלם ומסירות נפשם למען ישמעו וילמדו כל ישראל את לימוד הזוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו לימוד זוהר הקדוש, וכן תודה נפלאה לארגון הקדוש "הידברות" המקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כלו, וכל הצמאים ממנו שותים, אשר לקחו על עצמם משימה קדושה לחלק זוהר הקדוש לכל התומכים והמשתתפים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשובי לאבינו שבשמים.

ג. וידוע מצדיקים קדמונים שלא נכנסו לבית אם אין שם זוהר הקדוש ונעם אלימלך.

ומספר על האי גברא קדישא רשכבה"ג מן מהר"א מבעלזא זיעועי"א, [יומא דהלולא כ"א מנחם אב (תשי"ז)], לאחר שנצל בנסי נסים מהמלחמה הנוראה, ועלה לארץ הקדושה טרם הכנסו לדירתו צוה להביא ספר הזוהר הקדוש (ממחוזי להבחל"ח) דוקא מכ"ק מן האדמו"ר הגה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זיעוכי"א (ירושלים), מפני שאצלו ודאי יש זוהר הקדוש שלומד בו.

ד. ובהיותי בעיר האבות "באר שבע" אחרי הדרשה שאמרתי שם על גודל לימוד הזוהר הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וספר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בישיבה, ולדאבון לב השפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסלם, ונכנס בו חשק ללמוד. וכך מידי יום ביומו למד מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

העולם מכין עצמו לגאלה השלמה, כמו שהבטיח
משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן
גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב
בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י
בזהר תרומה קכ"ח:).

הסובבים אותו, וכאשר שם כפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה עליו
 זוגתו, האם השתגעת? מה קרה לך שאתה לובש כפה?
 אמר לה מה אכפת לך אני רק לומד הסטוריה, והסתיר את למודו כדי
 שלא תפריע לו.

וכך המשיך מידי יום ביומו עד שסיים כל האהר הקדוש, תכף לאחר מכן
 נכנס בו התעוררות מאד גדולה לתשובה אמתית, והתחיל לקים כל
 המצוות, והיום הוא יהודי כשר הדבוק בתורת הרשב"י. מכאן רואים
 כמה גדול כחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים: הלואי אותי עזבו ואת
 תורת שםרו, שהמאור שבה מחזירם למוטב - וזהו האור הגנוז בתורה,
 וכדברי קדשו של הבני יששכר ז"ע, שהאור הגנוז לצדיקים טמון
 בתורת הרשב"י עליו השלום.

ספר הזהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס
 פי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה
 ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי כניסתם
 להתבה כן הוא מממש... כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה
 להתקים, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו
 כשאיבת האבן השואבת את הברזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו
 ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס (אור יקר, שער
 א' סימן ה').

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים ומחזירן למוטב [שזה נעשה על ידי הפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשרות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מזבי הרבים:

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה עה"ת בהקדמה בקנטרס תהלה למשה (דף י"א ע"ב), וזה לשון קדשו: מבאר בזהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב), שהוא זכאה בעי למרדך בתר

חַיִּיבָא וְכו' [מי שֶׁהוא זכאי, צָרִיךְ לַרְדֹּף אַחֵר הָאֲנָשִׁים
הַחַיִּיבִים] בְּגִין דִּיחֻשְׁב לִיה כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָא לִיה וְדָא אִיהוּ

ה. וּבִסְפָּר הָהָר רִישׁ פְּרָשְׁת תְּרוּמָה (קכ"ח ע"ב) הִגְדִּיל לִסְפֹּר בְּשִׁבְח מִצְוָה
זוֹ וְאָמַר, זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדֹּף בְּתָר חֵיבָא וּלְמַקְנֵי לִיה בִּאגַּר שְׁלִים וְכו' וְדָא
אִיהוּ שִׁבְחָא דִּיסְתַּלַּק בֵּיה יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מִשִּׁבְחָא אַחֲרָא
וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יִתִּיר מִכְּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן (מִלְאֲכִי פָּרָק ב')

וּרְבִים הֵשִׁיב מִעֶזְרִי, וְכְתִיב (שֵׁם) בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְגו',
וְאִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּשִׁלְשָׁה סְלֻקִּין מֵה דְלָא אִסְתַּלַּק הָכִי בַּר נֶשׁ אַחֲרָא, וְעַל
הָאִי בַּר נֶשׁ כְּתִיב בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין
לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאִתִּי וְעַל בְּתַלְסַר תְּרַעֲי וְלִית
מָאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ, וְעֲלִיָּה כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב ב') גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ
וְגו', הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, זֶרַח בַּחֲשֶׁף אֹר לִישְׁרִים.
כְּדִין מְלָכָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ לְדִיוֹקְנָא דְהָהוּא בַּר נֶשׁ בְּכָל בְּרַכָּאן דְּבְּרִיךְ
לְאַבְרָהָם כַּד עָבַד נִפְשֵׁין דְּחֵיבָא וְכו' וְאִיהוּ עָאֵל לִשְׁבַּעֵין עֲלָמִין גְּנִזִּין
דְּלֹא זָכָה בְּהוּ בַּר נֶשׁ אַחֲרָא. וְאַלְמֵלָא הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׁא כְּמָה תּוֹעֲלֵתָא
וְזָכו גְּרָמִי לְצִדְקִיא וְזָכָאן בְּגִינִיָּהּ, הוּוּ אֲזִיל אֲבַתְרִיָּהּ וְרַדְפִּי כְּמָאן
דְּרַדְפִּי בְּתָר חֵיין וְכו':

[תְּרַגּוּם - בְּסִפָּר הָהָר תַּחֲלַת פְּרָשְׁת תְּרוּמָה אָמַר, זָכָאִי צָרִיךְ לַרְדֹּף אַחֵר
אֲנָשִׁים חַיִּיבִים וְלִקְנוֹת אוֹתָם בְּשִׁכָּר שְׁלָם וְזֶה הוּא הַשִּׁבְח שֶׁתַּעֲלֶה בּוֹ
כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִשִּׁבְח אַחֵר, וְעֲלִיָּה זוֹ הִיא יוֹתֵר מִהַכֵּל,
וְעַל זֶה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, וּרְבִים הֵשִׁיב מִעֶזְרִי. וְכְּתוּב בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים
וְהַשְּׁלוֹם, וְאוֹתוֹ בֶּן אָדָם מִתַּעֲלֶה בְּשִׁלְשָׁה עֲלִיּוֹת מֵה שְׁלָא עוֹלָה כֵּן בֶּן
אָדָם אַחֵר. וְעַל בֶּן אָדָם זֶה כְּתוּב בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְזָכָה
לְרִאוֹת בָּנִים לְבָנָיו וְזָכָה בַּעוֹה"ז וְזָכָה לַעוֹה"ב, וְעוֹלָה בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁעִרִים וְאִין מִי שִׁימְחָה בִּידוֹ וְעֲלִיו כְּתוּב גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ. הוּן
וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁף אֹר לִישְׁרִים, כְּאֲשֶׁר הִמְלִיךְ
הַקְּדוֹשׁ מְבָרַךְ לְדִיוֹקָן שֶׁל אוֹתוֹ בֶּן אָדָם מְבָרַךְ אוֹתוֹ בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבִּרְךְ
לְאַבְרָהָם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה נִפְשוֹת לַחַיִּיבִים, וְהוּא עוֹלָה לִשְׁבַּעִים עוֹלָמוֹת

שְׁבַחָא דִּיסְתַּלַּק בֵּיהּ יִקְרָא דִּקְב"ה יִתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא
וְכוּ' וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הָשִׁיב מַעְוֹן וְכָתוּב בְּרִיתִי
הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם (ועיי"ש בדף קכ"ט ע"א) כִּמָּה
הַפְּלִיגוּ שָׁם כִּמָּה גְּדוּלִים זְכוּת הַצְּדִיקִים שְׁמַחְזִירִים
רְשָׁעִים בְּתִשׁוּבָה.

בֶּן שְׁמַעְתִּי מֵאֲדָמוֹ"ח ז"ל אֲשֶׁר סִפֵּר לוֹ מוֹזֵלִ"ה אֵיךְ
שָׁפַעס אַחַת נִפְגָּשׁוּ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן רִשְׁ"י ז"ל עִם
הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' אִיצִיקֵל מְדִרְאָה אֲבִיטָשׁ וְשָׂאֵל רִשְׁ"י ז"ל
ר' אִיצִיקֵל אֵיזָה זְכוּת וּמַצָּוָה יֵשׁ לוֹ לִבְנוֹ הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר'
מִיכָל הַמַּגִּיד מִיִּשְׁרָאֵל מְזֻלָּאטָשׁוּב, מָה שְׁשׁוּמַע
שְׁמַרְעִישִׁין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עִם בְּנוֹ הָרַב הַנִּזְכָּר, וְהָשִׁיב לוֹ
רַבִּי אִיצִיקֵל הַנִּזְכָּר, אֵיךְ שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, וְלֹא
נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רִשְׁ"י ז"ל, וְאָמַר לוֹ עוֹד, שְׁבָנוּ הָרַבָּה
לְסִגְפָּה אֶת עַצְמוֹ בְּתַעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים, וְגַם בָּהּ לֹא נִתְקַרְרָה
דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְאָמַר לוֹ עוֹד אֲשֶׁר הָרַבָּה בַּגִּמְ"ח
וְצִדְקָה, וּפְזוֹר נָתַן לְאַבְיוֹנִים וְכִדּוּמָה, וְעוֹד לֹא נִתְקַרְרָה
דַּעְתּוֹ שׁוֹב אָמַר לוֹ שְׁרַבִּים הָשִׁיב מַעְוֹן וְעָשָׂה הָרַבָּה
בְּעָלֵי תִשׁוּבָה בְּעוֹלָם, וּבָזָה נַחֲה וְשִׁקְטָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רִשְׁ"י
ז"ל, וְנַחֲה דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה מָה שְׁמַרְעִישִׁים אִתּוֹ כָּל
הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה, עכ"ל.

נַעֲלָמִים שְׁלֹא זָכָה בָּהֶם בֶּן אָדָם אַחֵר, וְאֵלּוּ הֵיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כִּמָּה
תּוֹעֲלֵת זְכוּת נִמְשָׁךְ לְצַדִּיקִים וְזוֹכִים בְּעִבּוּרָם, הֵיוּ הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם
וְרוֹדְפִים כְּמִי שְׁרוּדָף אַחֵר חַיִּים]:

מוֹבֵן כִּי מַעֲשֶׂה כְּזָאת לֹא יוּכַל לְסַפֵּר אֲשֶׁר עֵינֵי בֶּשֶׁר לוֹ
וְאֵךְ לְאָדָם אֲשֶׁר עֵינָיו מְשׁוּטְטוֹת בְּעוֹלָמוֹת
עֲלִיוֹנִים שׁוֹמֵעַ וְרוֹאֶה מָה שֶׁלֹּא יִשְׁמַע לְזוּלָתוֹ יוּכַל
לְסַפֵּר כְּזָאת.

מִזֶּה יְכוּלִים לְהִבִּין אֵיזָה זְכוּת גָּדוֹל הוּא לְאֵלוֹ
שְׁלוֹמֵדִים זוֹהַר הַקְדוּשׁ, וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה
מְדַבְּרִים מֵהֶם, שֶׁבְּזְכוּתָם נִצּוּלִים כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל
מִינֵי גְזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, וּמִקָּרְבִּין הַגָּאֵלָה בְּרַחֲמִים,
שֶׁנִּזְכָּה בְּקֶרֶב לְרֹאוֹתָהּ.

גודל שכר מזכּה הרבים

אָמְרוּ חַז"ל בַּמִּדְרָשׁ תִּנְחוּמָא (בְּרֵאשִׁית פָּרָק א'): מַעֲשֶׂה בְּרִ'
אֲבָהוּ כְּשֶׁהָיָה מְסַתְּלָק מִן הָעוֹלָם הִרְאָה לוֹ
הַקֶּב"ה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה נְהָרֵי אֶפְרָסִמוֹן, הַתַּחִּיל לוֹמַר
בְּשַׁעַת מִיתָה לְתַלְמִידָיו, אֲשֶׁרִיכֶם עוֹסְקֵי הַתּוֹרָה, אָמְרוּ
לוֹ, רַבֵּינוּ, מָה רָאִיתָ, אָמַר לָהֶם שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה נְהָרֵי
אֶפְרָסִמוֹן נָתַן לִי הַקֶּב"ה בְּשֹׁכֵר תּוֹרָתִי, הַתַּחִּיל לוֹמַר
וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לָרִיק יִגְעָתִי לְתַהוּ וְהִבֵּל כַּחֲזִי כְּלִיתִי, וְכו'.

[בְּאֹר:] קִדְּם פְּטִירָתוֹ שֶׁל רַב אֲבָהוּ הֶעֱבִירוּ לְפָנָיו שְׁלֹשׁ
עֲשָׂרָה נְהָרוֹת שֶׁל אֶפְרָסִמוֹן, שָׁאֵל רַבִּי אֲבָהוּ:
לְמִי כָּל אֵלּוּ, אָמְרוּ לוֹ: שְׁלֹךְ הֵם, אָמַר לָהֶם: כָּל אֵלּוּ
לְאֲבָהוּ וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לָרִיק יִגְעָתִי].

ומבאר האריז"ל, שרבי אבהו חשב שהיתה יגיעתו במשך ימי חייו לריקי, כי לא ראה שום תועלת בעבודתו, אך אליבא דאמת זכה על ידי יגיעתו ל"י"ש" שהם סוד "ש"י" עולמות, המבטחין לכל צדיק וצדיק ["רי"ק" גימטריא "י"ש" שהוא הפך מ"רי"ק"] ועל אלו הי"ג נהרות שהראו לו רומזים לש"י עולמות.

העוסק בזבוי הרבים לתורה שכתו י"ג נהרי אפרסמון

ובספר "יערות דבש" כתב: ואמרו במדרש, לרבי אבהו הראו שכתו י"ג נהרי אפרסמון, ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר ואני אמרתי לריק יגיעתי וכו'.

ו. בספר שיחות מוהר"ן (אות - רמד) שמעתי מאחד מחשובי אנשים, איש כשר וירא שמים ועובד את השם באמת, שאמר לו רבנו זכרוננו לברכה, שיש בני אדם עובדי ה' שאין השם יתברך מראה להם מה שפעלו כל ימי חייהם. רק אחר מותם בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו. והבנתי שרבנו זכרוננו לברכה אמר לו דבר זה לענין התחזקות לבל יפל בדעתו מה שכתב עסק בעבודת השם, ועדין אינו רואה בעצמו שום פעלה. כי יש שאינו יכול לראות כל ימי חייו מה שפעל כי אם לאחר כך כנזכר לעיל.

הרי לנו דגמא מפרשת מחז"ל הקדושים, שאף על פי שעבד רבי אבהו את בוראו כל ימי חייו בשלמות עצומה, לא זכה לראות כלום ממה שפעל, דבר זה גרם לו שאפלו כשהראו לו קדם פטירתו את עצם המדרגות שזכה להן, תמה ושאל, למי כל אלה, כי חשב שהיתה כל עבודתו ויגיעתו לריק מחמת שלא הראו לו כלום עד מותו.

וְצַרִּיךְ באור, איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות. ופשוטן של דברים כמו שכתבתי, כי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר ושכיח שם כמבאר בגמ' כד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם כן מארץ ישראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרך רב וצריך זמן בהליכה וחוזה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב כנודע למבקרי פתחי שרים ומכל שכן מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, ואם כן בטל על ידי כן זמן רב מהתורה והיה פרוש מבית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו כי על ידי עוסקם בצרכי צבור, נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו, כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגע בצרכי צבור והלך לבי קיסר וכדומה, הכל לריק, כי מעט על ידי כן תורה ועבודת ה', וזהו אמרו לריק יגעתי, אבל הראו לו

ז. ובנדאי יש לו שכר של מצוה, אך כידוע מאמרם ז"ל על הפסוק יקרה היא מפנינים וכל חפציו לא ישוו בה, דאפלו חפצי שמים לא מגיעים לערך של תורה, ועוד אמרו על הפסוק כי טל אורת טלך, שרק טל תורה

מַשְׁמִים כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָבַע לוֹ שָׁכָר מִכָּל מְקוֹם
וּשְׁכָרוֹ הִרְבֵּה מְאֹד.

וְכָתַב רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִי"ע בִּסְפָר שְׁעָרֵי קִדְשָׁה – (חלק
ב שַׁעַר ז'): מִזְכֵּי לְחִיבִיָּא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (אֵלֵיהֶו
רַבָּא ספ"ח) לָמָּה זָכָה אֱלֻקָּנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשָׁקוּל
כַּמֶּשֶׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה לְרֹגֶל וּמַעֲלָה לְבִנֵּי אָדָם
הִרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָן, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נוֹהֵג אַחֲרָיו,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוּאֵל א' ז') וְסָבַב בֵּית אֵל וְהִגְלִגְלָל וְגו',
וְשִׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל וּתְשׁוּבָתוֹ הִרְמָתָה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ,
וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלָא מְשׁוּם (בְּרֵאשִׁית י"ב
ה') וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲרֹן, וְכָתִיב (שָׁם י"ח י"ח)
וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה לְגוֹי גָּדוֹל וְגו', כִּי יַדְעֵתִיו אֲשֶׁר יַצִּיָּה
וְגו', וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה' וְגו', וְכָל רְאשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זוֹכִין
אוֹ אֵינָן נַעֲנִשִׁים אֲלָא עַל סִבָּה זוֹ.

הַמְדַּפִּיס סִפְרֵי חֲכָם זוֹכָה וְיִיָּשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ

וְכָתַב רַבִּינוּ הַקְדוּשׁ רַבִּי חַיִּים פֶּלֶאגִ'י זִיע"א, בְּסִפְרוֹ
"צִוְּיָה מַחֲיִים" וּז"ל: הַמְדַּפִּיס סִפְרֵי חֲכָם זוֹכָה

מַחֲיָהוּ, וְעַל זֶה רַבִּי אַבְהוֹ הַחֲשִׁיב הַכֹּל כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה לְרִי"ק, וְעַל זֶה
בְּשִׁרְוֵהוּ בְּשָׂמִים י"ג נִהְרִי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיָּא, דְּהִזְמִן שְׁהִלֵּף לְמַעַן זְכוּי
הַרְבֵּים הוּא כְּמוֹ שֶׁלָּמַד בְּעַצְמוֹ. וְעַתָּה הִגַּע בְּעַצְמָהּ גַּם אֶתָּה תִּלְמַד זוֹה"ק
אֲךָ אִם תִּזְכֶּה אַחֲרָיִם כִּד יִכְפְּלוּ זְכוּתֶיךָ לְעֵין עֲרוּךְ וּכְאֵלוֹ אֶתָּה בְּעַצְמָהּ
לְמַדָּתָה.

ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כשכא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא איך זכה ההדיוט לכך, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?
הלא כל לב כמה לכך! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').
מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכלי מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר הקדוש

ח. איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה, שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מהיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמד בהיכל? הנראה לפרש, שאם מבישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצוה. שמצוה כזאת שרק יחידים מקימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכון העדות, שהבית המדרש והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

עולה רק 77 ש"ח, בבחינת "תנו עז לאלקים" (עז גימטריה 77 ובזה נותן כח ועלוי לפמליא של מעלה^ט), וכל המכניס את ספר הזוהר הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

על ידי שמירת המצוות שבעקב נזכה לגאולה
ועתה נחזר לבאר את הפסוק על פי דברי רש"י הקדוש.
"**וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוֹן אֶת הַמְּשָׁפְטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם**", פירש רש"י ז"ל, אם מצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון. ושמר ה' אליקיד לך את הברית וגו' - ישמר לך הבטחתו.

בואו נחשב, מה זה מצוות הקלות שאדם דש בעקביו, ואיך יכולים לתקן את זה בקלות.

כתוב בעץ חיים, שבעקבתא דמשיחא יכשלו באסור חלב שבחלק אחוריים. וכך אנו רואים בדור האחרון, שבחוץ לארץ נכשלו הרבה שנים באסור חלב, עד שבא מנקה אחר מארץ ישראל וגילה שאכלו חלב רח"ל. וידוע שהצדיקים הגדולים שם לא אכלו כל חיהם בשר בהמה, וכך נצלו מאסור חלב שהוא אסור כרת רח"ל.

וכדאמרו חז"ל (פסחים דף מט ע"ב): תניא רבי אומר עם הארץ אסור לאכול בשר (בהמה), שנאמר "זאת תורת הבהמה והעוף". ובכף החיים לרבי חיים

ט. ועיין נפש החיים להגר"ח וואליזין זצ"ל, בבאור פסוק זה.

פלאג'י כתב, דרך מי ש'יודע לכוון סוד פנונת האר"י יוכל
לאכול בשר.

ובשבת מוסר (לרבי אליהו האיתמרי זי"ע) פרק ל"ו
מאריך מאד ומזהיר לכל, שלא לאכול
בשר בהמה כלל.

וידוע דהמקבל האלקי זקן המקבלים רבי
יצחק בדורי זי"ע, מימיו לא אכל
כלל בשר בהמה ועוף, מלבד בערב יום
כפור שאכל מעט עוף, ובפורים מעט דג.
וכן שמעתי על הצדיק הגדול

המקבל רבי מרדכי אליהו זצ"ל שמעורו בן 13
שנה לא אכל לא בשר עוף ולא בשר בהמה, ולכך זכה
לגדולתו בנגלה ובנסתר זיעוכי"א.

אנחנו מתפללים בכל יום בשמונה עשרה "כי
לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה" –
ואומרים "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" – עוד
אומרים "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח...
אחכה לו בכל יום שיבוא", כולם שואלים פה אחד,
למה משיח לא בא?

החפץ חיים זצ"ל בספרו "צפית לישועה" כותב שני
דברים יסודיים:

- א. שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר וענש.
- ב. שצריכים לחכות ולקוות על ביאת המשיח.

ומסביר במשל: לסוחר שנוסע למסחר, באגיה לחדש פעם בשנה,

ומזה החדש יש לו פרנסה לכל השנה.

אחר שהזמן את המכונת שיקח אותו

לאגיה, הוא עומד ומחכה והמכונת לא

מגיעה, הזמן עובר והוא מפחד שיפסיד

את הזמן והאגיה תצא בלעדו, ומסתכל על השעון כל

הזמן, וצועק אוי, הוא לא מגיע, מה יהיה, כל הפרנסה

של כל השנה תלוייה בנסיעה הזאת.

כך צריכים לחכות לביאת המשיח, אחכה לו בכל יום

ולהרגיש שהכל תלוי בגאולה.

ובמה יכולים לקרב ביאתו?

ואידך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להגאל במהרה?

רבי חיים ויטאל והפסא מלך כותבים: שלמוד הקבלה

בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלימוד

הפשט שנה תמימה, ופסק בכף החיים (בסימן קנ"ה), דגם

הלומד זוהר הקדוש בגירסא פלימוד הקבלה יחשב לו,

ומרן הבן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל,

דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה

פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול.

עכ"ל. והאורחות צדיקים אומר שכל מצוה ולמוד

תורה שבשמיחה ערכו כפול אלה.

נמצא ששעה אחד בשבת קודש שנה לימוד אלף פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שנה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו ז"ע: כֹּאֲשֶׁר יְהוּדֵי לוֹמַד בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ וּבְשִׁמְחָה "הַזֶּהֱרֵה הַקְדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשִׁעָה אַחַת לְעֶרֶךְ שֶׁל מִלְיוֹן שָׁנָה (למוד פֶּשֶׁט בִּימֵי הַחוּל).

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכֹּאֲשֶׁר יְהוּדֵי פֶשׁוּט אוֹ אֶפִּילוֹ יֶלֶד קָטָן שְׁלוֹמֵד רַק שָׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זוֹהֵר הַקְדוֹשׁ, גַּם כֵּן שָׁנָה מִלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. וְכֵךְ יָקִים בָּנוּ דְּבָרֵי הַנִּבְיָא יוֹאֵל (ד' י') "הַחֲלֹשׁ יֹאמַר גִּבּוֹר אָנִי" וְכָל יְהוּדֵי יִכּוֹל לְזַכּוֹת לָזֶה וּלְהִבְיָא אֶת הַמְּשִׁיחַ בְּרַחֲמִים.

ועכשיו נזכיר את הדבר הראשון של החפץ חיים שיסוד היתדות הוא להאמין בשכר וענש, באיזה שכר גדול יכולים לזכות בלימוד הזוהר הקדוש. **אם** כך אנו רואים שקיום דברי החפץ חיים, גם לענין שכר וענש, וגם לענין לחפות לביאת המשיח, קשורים ותלויים בלימוד הזוהר הקדוש.

כתוב בכתבי האריז"ל שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד תוֹרַת הַסּוּד מִתְגַּלֶּה לָנוּ תוֹרַת הַנִּגְלָה, וּבְדוֹרָנוּ כָּלְנוּ זוֹכִים

לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חבורים מציינים.

יש לי חבר שאני לומד אתו בחברותא זוהר הקדוש, אשר סבא שלו זצ"ל למד ביחד קבלה עם להבחל"ח מרן הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף שליט"א כל יום, כשהיה רב הקהלה במצרים בקהיר לפני כששים שנה (בשנים תש"ז - תש"י), ובזכות זה זכה להיות חד בדרא גם בתורת הנגלה. וכבר קרה עליו עוד לפני כ-50 שנה המקבל הקדוש רבי מרדכי שרעבי זצ"ל, "פאר הדור והדרו".

גודל השכר של הוראה באצבע

נספר ספור מדהים: הרבנית של הגאון מוילנא זצ"ל הלכה יחד עם חברתה לאסוף צדקה. פעם אחת פשהלכו לאסוף צדקה, חברתה של הרבנית מוילנא הצביעה על אשה שעמדה במרחק מהם, ואמרה: אולי האשה הזו תתן לנו צדקה? אחר כך הרבנית וחברתה עשו ביניהן הסכם, מי שיפטר קודם

י. ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

מִן הָעוֹלָם תָּבוֹא בְּחִלּוֹם לַחֲבֵרְתָּהּ לְסַפֵּר לָהּ, אֵיךְ שֶׁדָּנוּ אוֹתָהּ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

חֲבֵרְתָּהּ שֶׁל הֶרְבֵּנִית מוֹיִלָנָא נִפְטָרָה קוּדֵם, וּבָאָה בְּחִלּוֹם וְסִפְרָה: אֵין לִי רְשׁוֹת לְגִלוֹת מַה הִיָּה שָׁם בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, אֲבָל דְּבַר אֶחָד אָנִי יְכוּלָה לְסַפֵּר, שֶׁזֶּה שֶׁהִרְאִיתִי לָךְ בְּאַצְבַּע לְלַכֵּת לְאַשֶׁה הַזֹּאת לְקַבֵּל צְדָקָה, זֶה שֶׁזֶּה שָׁם הֶרְבָּה, וְאֵין אֲפָשְׁרוֹת לְהִבִּין זֹאת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

עֲכָשׂוּ שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים כְּכֹר גּוֹדֵל הַשָּׂכָר שֶׁל הוֹרָאָה בְּאַצְבַּע, בּוֹאוּ וְנַחֲשׁב, אִם בֵּין אָדָם אוֹמֵר לַחֲבֵרוֹ לְלַמּוֹד זוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ, אוֹ שֶׁמַּעֲוֹרֵר לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹר בְּזוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ בְּבֵית הַמְדָּרֶשׁ, הוּא מְקַבֵּל כָּל הַזְכוּיוֹת שֶׁל כָּל הַלּוֹמְדִים^{יא}, וּכְדִבְרֵי הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה פָּרָק סד ג') "וַיַּעֲמֵד לֹא שֶׁמַּעֲוֹרֵר לֹא הָאֲזִינוּ עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ".

כִּי אֶפִּילּוּ רַק יְהוּדִי אֶחָד שֶׁיִּלְמַד כָּל שַׁבָּת רַק שְׁעָה אַחַת זוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ, אֵי אֲפָשֶׁר לְסַפֵּר הַזְכוּיוֹת שֶׁהוּא יְקַבֵּל,

---

יא. ובמסכת ברכות (דף לד ע"ב): אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנהג תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצמן עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

אין עוד מחשב בעולם שיכול לספור כל השכר שלו, וכמה "חומת מגן" הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

ובזה נבין מה שרש"י הקדוש אומר: אם המצות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון.

ברש"י הזה מרמז, השכר הגדול של מליון שעות תורה שמקבלים על ידי לימוד זוהר הקדוש בשעה אחת שזה מצוה קלה, וכל אדם יכול בנקל לקיים את זה, ועל ידי זה יקיים הפסוק (דברים ז' י"ב) "ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך" וכו', וכל הברכות הכתובות בתורה.

כתוב בזוהר חדש שיר השירים (דף פ"ו ע"ב): העוסקים בסודות התורה כאשר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכחות הקלפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות, ולא עוד אלא שהקדוש ברוך הוא חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שיורשת ב' עולמות עולם הזה ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כאשר יעלה לעולם הבא, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו', ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים

אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכול לישוב בישיבות גבוהות ולעסוק בסודות התורה.

דוד המלך עליו השלום אומר בתהלים (פרק ב'): "למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק. יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו". וכבר רואים איך שהאמות מתרגשות וחס ושלום מכינים למלחמה רח"ל.

ובפרק פ"ג (פסוקים ג' - ד') כתוב: "כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך": ודברי תורה כפטיש פוצץ סלע, ומתבאר כחמר, מפני מה האויבים יהמיון והשונאים מרימים ראש, מפני ש"עמך יערימו סוד" מלשון ערומים מתורת הסוד, וכידוע שהעצה היחידה להנצל הוא אף ורק על ידי לימוד הזוהר הקדוש (עיין באור הזוהר דברי הרמח"ל זי"ע, על סוד ההצלה).

מי לא מפחד מפצצת אטום של אירן?

כלנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! - ומי יודע מה ילד יום? !!!

יב. וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

מִשֶּׁה רַבִּינוּ, אֱלִיהוּ הַנָּבִיא, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי
עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מַגְלִים לָנוּ, שֶׁרַק בְּסֵפֶר הַזוֹהַר
יִפְקֹד מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרַק אֵלּוּ שִׁילְמֵדוּ זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ
יִנְצְלוּ בְּתִיבַת נֹחַ שֶׁהוּא הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ.

בּוֹא וְנִתְאַחַד כָּלָנוּ בְּיַחַד וְנִתְחִיל לְלַמּוֹד כָּל יוֹם דָּף
הַיּוֹמִי שֶׁל תִּיקוּנֵי זוֹהַר, שְׂזֵה לֹקַח רַק שְׁתֵּי דְקוֹת
בְּיוֹם, וְזֶה אֶפְשָׁר גַּם לְלַמּוֹד וְלִשְׁמוֹעַ בְּ"קוֹל הַזוֹהַר"
בְּטֶלְפוֹן, וּבִשְׂבַת קוֹדֶשׁ נִלְמַד שְׂעָה אַחַת לְמַעַן תִּיקוּנֵי
הַשְּׂכִינָה הַקָּדוֹשָׁה, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִתְבַּטְּלוּ
מַעְלִינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, וְנִזְכֶּה לְגֵאֲלָה בְּרַחֲמִים,
כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י, בְּסֵפֶר אֵלּוּ יִפְקֹד מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי, בְּסֵפֶר הַזֶּה נֵצַא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

וּכְמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ הַרְשֵׁ"שׁ הַקָּדוֹשׁ בְּשִׁכְבוֹ עַל עֶרֶשׁ
דְּוֵי סָמוּךְ לַפִּטְיָרְתוֹ, הַשָּׂאִיר לָנוּ מַעֲיֵן צוּגָה
כְּאִשְׁרֵי אָמַר לְבָנוּ רַבִּי חֲזַקְיָה יִצְחָק זִיעַ"א: "יִודַע
אֲנִי שְׂבִיחוֹת הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְכִתְבֵי הַקְּבִלָה יֵצֵא
עִם יִשְׂרָאֵל לְחַרּוֹת, וּבְלִמּוּד זֶה תִּלְוִיִּים גִּאֲלָתָנוּ

יג. וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת
יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי
אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י
צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה
ובת זוג לישראל - ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי
ח"ן. [א-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה
הקדושה].

וביאת משיח צדקנו... "ותורת הסוד מה יהא עליה?"
(ספר הרש"ש עמ' 158).

מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות
בעולם, תובעות עלבון, ומפצירות לקיימן.
"ותורת הסוד מה יהא עליה?!"...

והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקיננו. הקדישו
מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל
ישועת העם, ולהצלת הדור כלו – ברוחניות ובגשמיות.
בכחנו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגיס
כלנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם
פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי
שעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן,
החלו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד
הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח
צדקנו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו,
מחנך עם חנכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם
אין גדיים אין תישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם,
לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל
תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בפסא מלך
בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך
שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל

לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמָה לַתְּלִמִּידִים, כִּי בְּזֶה שֶׁהֵרֵב נֹתֵן שְׂכָל יִשְׂרָאֵל לְתִינוּק, בְּזֶה מְנִיחַ נִשְׁמָה אֲמִתִּית.

בְּסֵפֶר חֲכָם הָרִזִּים הוֹסִיף עַל דְּבָרָתוֹ: כִּשְׁאֵב שׁוֹלֵחַ בְּנוֹ לְמַלְמֵד לְלַמְדוֹ אֲצִלוֹ תוֹרָה, דָּבָר הָרָאשׁוֹן צָרִיךְ לְבָרֵר, אִם הַמְלַמֵּד שָׁל בְּנוֹ לִוְדָה זֹהָר, כִּי אִם לֹא, אִזּוֹ מִי יוֹדֵעַ אֵיזֶה נִשְׁמָה הַמְלַמֵּד יִמְשִׁיךְ לְבָנוֹ – וְגַם אִי אֶפְשָׁר שֶׁיְהִיָּה לְהַמְלַמֵּד קֶצֶת יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּלִי לִימוּד הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ כַּמְבוֹאָר בְּסִפְרֵי הַקָּדוֹשִׁים.

בַּמָּה גָּדוֹל כַּח הַלּוּמֵד בְּזֹהֵר הַקָּדוֹשׁ שֶׁעַל יָדֵי זֶה מְעוֹרֵר וּמַפְעִיל וּמַמְשִׁיךְ אֶת נִשְׁמַת הָרֶשֶׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם, מִמֶּשׁ כַּפְּשׁוּטוֹ, לְרַחֵם עָלֵינוּ, כָּמוֹ שְׁאָמְרוּ בַּגְמָרָא (סִפְה דֵּף מַה ע"ב): וְאָמַר חֲזַקִּיָּה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יָכוֹל אֲנִי לִפְטֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה וְאֶלְמָלִי אֲלִיעֶזֶר בְּנֵי עַמִּי מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁיו וְאֶלְמָלִי יוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ עַמְּנוּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוֹפוֹ וְאָמַר חֲזַקִּיָּה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי רְאִיתִי בְּנֵי עַלְיָה וְהֵן מוֹעֲטִין אִם אֵלֶּף הֵן אֲנִי וּבְנֵי מֶהֱן אִם מֶאֶה הֵם אֲנִי וּבְנֵי מֶהֱן אִם שָׁנִים הֵן אֲנִי וּבְנֵי הֵן. **וְאַפִּילוּ** בְּדוּרָנוּ הַפְּשׁוּט בְּכָל רֶגַע תּוֹכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הָרֶשֶׁב"י – וְלִזְכוּת לִישׁוּעוֹת

יד. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו

דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ..., כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטו] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ

ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגוויה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהרי"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

נפלאות, ובודאי הרשב"י זי"ע יפיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שפידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בענינו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת

טו. כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל ענינו.

רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

ובלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגלתו" וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקנו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגננו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו, אמן כן יהי רצון.

מכתב שכתב בעל הסולם:

יודע נאמנה, שעדיין לא
היה מבטן האר"י ז"ל עד
היום הזה, מי שיבין את
שיטת האר"י ז"ל, על שורשו
וכו' והנה ברצון העליון
יתי, בכיתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני מעשי
הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני עבדאי,
אלה נבחרתי אנכי אנשמה נפלאה זו, שלא זכה
בה אדם מעת פטירתו עד היום, ולא אובד אהאריק
בענין זה לפני שאין דרכי בזה לדבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

58

התעוררות חבורת תתק"ס

אחינו בית ישראל האספו ואגידה לכם, את אשר קבלה נשמתנו בהר סיני, כלנו נתאסף יחד שבטי ישראל 960 איש, לסים את כל ספר הזוהר הקדוש בשש דקות בלבד, ובכך נפעל לקרוב הגאולה במקום הקדוש והנפלא, ואתה איש יהודי, בא והצטרף ללמוד יהודי, לקים רצון אלקינו, החפץ להחיש ולגאלנו, ותזכה לקבל פני משיח צדקנו. כל מושתתף זוכה, בשש דקות בלבד לסים 960 פעם

את הזוהר הקדוש.

כל איש ישראל, מחיש את הגואל, בלימוד באחדות ובאהבה, במקום השראת השכינה, יחד שבטי ישראל קדושים, לומדים דברי אלוקים חיים, ומרבים את שפע הרחמים, וכל ישראל מתעוררים ושבבים, ומיד נשמע קול משיח, הנה נגאלנו כלנו נשיח, וקול השופר נשמע בארצנו, הנה בא משיח צדקנו.

**וְכָלם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, בְּלִבָּם
וְנִפְשָׁם הֵם מוֹכְנִים וּמְזוּמְנִים, בְּרִבְבוֹת
וְאַלְפִים, כָּל יוֹם לְהַקְדִּישׁ מִזְמָנָם, 6 דְּקוֹת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם.**

**מִטְרַת הַלִּימוּד הַקְדוּשׁ הִיא לְעוֹרֵר בְּעֵת רְצוֹן נִפְלָא
אֲשֶׁר שַׁעְרֵי שָׁמַיִם פְּתוּחִים, וְלְהַתְחַבֵּר עִם
הַתָּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א, לְמַעַן יַעֲמֹד
בְּתַפִּילָּה וְיַעֲוֹרֵר זְכוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא (בַּמָּאֲמָר
פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ), קוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעוֹרֵר אֶת הָעֲלִיוֹנִים אֵלּוֹ
הָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים וּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ רַעֲיָא מְהִימָנָא לְמַעַן הָקִים
אֶת הַשְׂכִּינָה מַעֲפָרָה וּלְקִיִּים בָּנוּ "תָּם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא
יוֹסִיף לְהִגָּלוֹתְךָ" (אִיכָה ד כב). וְתַתְּעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן
לְהוֹשִׁיעַ הַבָּנִים, "וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם", וּבְזִכּוֹת אֲשֶׁר
נָקִים (מִלֵּאכִי פָּרָק ג כב-כד) "זְכְּרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי" נִזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ דְּבָרֵי הַנָּבִיא "הִנֵּה אֲנִכִּי שָׁלַח לָכֶם אֶת
אֱלֹהֵי הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וְהַשִּׁיב לִב
אֲבוֹת עַל בָּנִים וְלִב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם" כב"א.**

**כְּבָר הַבְטִיחַ לָנוּ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ רַעֲיָא מְהִימָנָא וְאֱלֹהֵינוּ
הַנָּבִיא כִּי בְּזִכּוֹת הַתַּעֲסָקוֹת בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ נִצָּא
מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים, וְכָתְבוּ לָנוּ רְבוּתֵינוּ הַקְדוּשִׁים לְגְרוּס
וְלַעֲסֹק בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ לְקָרֵב אֶת הַגָּאוּלָּה, אֲשֶׁר הַזוּהַר
הֵנוּ הַחֲרִב הַמְקַצֵּצַת אֶת הַטְּמָאָה וְהַיִּצָּר הָרַע, הַזוּהַר**

מִזֶּכֶּךָ אֶת הָאָדָם וּנְפָשׁוֹ, עֲקְרוּ שֶׁל הַזֹּהֵר הוּא מוֹסֵר קְדוּשָׁה, עֲבוֹדַת הַשֵּׁם טְהוֹרָה, אֲהֵבַת הַשֵּׁם וְיִשְׂרָאֵל, מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְלָאָה לְתַכְלִית הַנִּצְחִית, הַזֹּהֵר הוּא אֲוִיר הַנִּשְׁמָה, כְּפִי שֶׁהַגּוֹף זָקוּק לְאֻוִיר, כִּךְ זָקוּקָה הַנִּשְׁמָה לְזֵהר הַקְּדוּשָׁה, וּבִיחַד עִם קִיּוֹם הַהִלְכוּת וְהַמַּצּוּת, לִימוּד כָּל פְּרִדָּה הַתּוֹרָה, פֶּשֶׁט הַהִלְכוּת, רִמְזִיהֶן, דְּרוּשֵׁיהֶן וְסוּדוּתֵיהֶן, מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְחַלֶּטֶת לְקִיּוֹם וְלִימוּד הַתּוֹרָה בְּטְהוֹרָה וּבְקִדּוּשָׁה, וְאִזּוֹ נִזְכָּה לְאֻוִיר שֶׁל מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, שְׂיוּפִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, הִנֵּה יָמִים בָּאִים אֵלֵינוּ, מִתּוֹךְ חוֹשֶׁךְ הָעַמִּים, וְשִׁנְאָת הַגּוֹיִים לַעֲמֹד הַנִּבְחָר שֶׁל הַקִּבְ"ה, וְכַעַת אָנוּ נִמְצָאִים בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְכָל הַסִּמְנִים מַעֲיָדִים כִּי רַח"ל מְלַחֵמָה אִיוֹמָה מִתְקַרְבֶּת, מְכַל עֵבֶר...

אֵין לָנוּ עַל מִי לְסַמּוֹךְ אֵלָּא עַל אָבִינוּ שְׂבִשְׁמִים! וְלִשְׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְאֵלֵיהּ הַנִּבְיָא מְבַשֵּׁר טוֹב מְבַשֵּׁר הַגְּאוּלָּה! וְעַל יְדֵי מַפְעֵל הַזֹּהֵר הָעוֹלָמִי, בְּהַסְכָּמַת גְּדוּלֵי הַדּוֹר, נּוֹצֵא מֵהַכַּח אֶל הַפּוֹעֵל קְרִיאָה לְכָל יְהוּדֵי בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם לְקַרֵּא וְלִלְמוּד בְּזוֹהַר הַקְּדוּשָׁה וְלַהֲיוֹת חֵלֶק מִהַמַּתְחַבְּרִים לְקְדוּשָׁה, עִם קְבוּצוֹת הַמְּסִימּוֹת אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהֵר בְּהַשְׁקָעָה שֶׁל 6 דְּקוֹת בַּיּוֹם. [רְאֵה לְהֵלֶן מֶה שְׁמֵרוּיִחַ בְּזִמְן מוֹעֵט].

כָּל מִשְׁתַּתָּף יִקְבַּל אֶת חֵלְקוֹ בְּקְרִיאָה הַמְּשֻׁתָּפֶת שֶׁתַּחֲלָתָהּ בְּכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי שֶׁלֹּא זֹזָה שְׂכִינָהּ מִמֶּנָּה

לְעוֹלָם (זוהר שמות ה:) עִם הַתְּחַבְּרוֹת אֶל הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי ע"ה, וּמִשָּׁם נִמְשִׁיךְ נִשְׁמָתוֹ אֶל
 הַיְּהוּדִים דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר. וְעַל יְדֵי כֶּךָ יִכָּנַס הוּא וּבְנֵי
 בֵּיתוֹ וְכָל הַמִּשְׁתַּתְּפִים עִמּוֹ וְהַמְּסִייעִים בְּעֵדוֹ לְתַבְתִּי נַח
 הַמְּגֻנָּה וּמַצִּילָה מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנוֹרָא וּמִלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג
 שֶׁל אַחֲרֵית הַיָּמִים. כְּנָאָמַר "סִכּוֹת לְרֹאשֵׁי בְּיוֹם נִשְׁקָן"
 וַיִּנָּצְלוּ בְּוִדְאֵי בְּזֻכוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי. וּבְזֹאת אֶת
 אַחֵי אֲנָכִי מִבְּקֵשׁ לְקִיִּים דְּבָרֵי הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה (פָּרָק נז יג-יד)
 "בְּזַעֲקָךְ יִצְלִיךְ קְבוּצֶיךָ... וְהַחֲוֶסָה בִּי יִנְחַל אֶרֶץ וַיִּירֶשׁ
 הָר קְדָשִׁי. וְאָמַר סָלוּ סָלוּ פָּנֵי דָרְךָ...". וְלִהְיוֹת מ-960
 [תתק"ס] הָאֲנָשִׁים הַנִּבְחָרִים שִׁיזְכוּ אֶת הַשְּׂכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה מֵעַפָּר לְהָרִים כְּמֹאמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה פָּרָק נז טו,
 יח, יט) "לִהְיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים, וְלִהְיוֹת לֵב נִדְכָּאִים,
 דִּרְכֵּיו רָאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ, שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב
 אָמַר ה' וַיִּרְפָּאֲתוּ". וּבְזֶה תִּתְרַבֶּה הָאֲחֻדוֹת וְהָאֲהָבָה
 בִּישְׂרָאֵל עִם קְדוּשִׁים.

הַתְּכַנְיָת הַקְּדוּשָׁה: א. כָּל אֶחָד יִקְבַּל כֶּרֶךְ אֶחָד
 בְּחִינָם לְלִמּוּד יוֹמִי. ב. כּוֹלְנוּ מִתְקַשְּׂרִים
 בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ לַתְּנַא הָאֱלֹוִקִי הַרְשָׁב"י ע"ה בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם, וּבִכְךָ מִמְּשִׁיכִים אֶת נִשְׁמָתוֹ אֵלֵינוּ לְהַשְׁפִּיעַ
 יְשׁוּעָה וְרוּחִמִּים. ג. לְחַלֵּק אֶת סִפְרֵי הַזוהר הַקְּדוֹשׁ
 הַנִּדְפָּס מִחֲדָשׁ עִם תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ כָּל סִפֵּר
 הַזוהר 960 כְּרָכִים. ד. כָּל אֶחָד יִלְמַד 6 דְּקוֹת בְּיוֹם,

לְסִיִּים אֶת הַחוּבְרַת וַיִּתְּמִיד בְּכָל יוֹם 6 דְּקוֹת לַחֲזוֹר
 עָלֶיהָ בְּמִשְׁן אַרְבָּעִים יוֹם, וְכֵן מִצְטָרֵף לַחֲבוּרַת 960
 אֲנָשִׁים הַמְּסִיִּימִים בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַזוהַר.
 ה. וַיִּחְשֹׁב לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי הַחֲבוּרָה הַקְדוּשָׁה כָּאֵלוֹ סִיִּים
 בְּכָל יוֹם 960 פַּעַם אֶת כָּל סֵפֶר הַזוהַר הַקְדוּשׁ. ו. כָּל
 יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְתוֹךְ סוּפַת הַרְשָׁב"י הַמְּגִן הָרָאשִׁי
 וְהָאֲמִתִּי לְכָל הַדּוֹר כּוּלוֹ. ז. יְהוּדִים זָכְרוּ!!! כְּמוֹ נֶחֱ
 בִשְׁעָתוֹ עֲכָשׂוּ הַתִּיבָה פְּתוּחָה וְכוֹלֵם יְכוּלִים לְהַכְנִס,
 נָא לְהַזְדַּרֵּז לִפְנֵי הַמַּבּוּל. שְׁהַזְהַר הַקְדוּשׁ הוּא תַּבַּת נֶחֱ
 הַמַּצִּילָה שֶׁל הַדּוֹר. ח. כָּל הַמִּשְׁתַּתֵּף בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ
 הַזֶּה יִקְבַּל שְׂכָר עֲצוֹם כְּנֶגֶד כּוֹלֵם כְּמַבְאָר לְהֵלֶן. ט. כָּל
 אֶחָד יִרְאֶה לְקִיָּים מֵאֲמֵר חֲז"ל גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן
 הָעוֹשָׁה, יִקְבַּל כְּמָה חוּבְרוֹת שְׂרוּצָה לְחֵלֶק בְּחִינָם, כְּדִי
 שְׂיִזְכֶּה וַיַּחֲלֵק סִפְרֵי זוֹהַר בְּחִינָם לַחֲבָרְיוֹ וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ
 הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים לְאֲנָשִׁים מְסִיִּי הַזוהַר מִיַּד יוֹם
 בְּיוֹמוֹ, שְׁעָלִיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד, וַיִּקְבַּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלֵם,
 וּכְאֵלּוֹ בִּרְאָם כְּמַבּוּאָר בְּזוהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) וּבְסֵפֶר
 חֲסִידִים וּבְגֵר"א, וְעוֹד.

וְכָל הַמִּשְׁתַּתֵּף בְּזֶה מְקַבֵּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם שְׂכָר
 כְּאֵילוֹ סִיִּים 960 תַּתְק"ס פַּעַם אֶת הַזוהַר הַקְדוּשׁ
 בְּכָל יוֹם בְּשֵׁשׁ דְּקוֹת בְּלִבָּד, וְכָל אֶחָד מְקַבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד
 כָּל אֶחָד מִהַחֲבוּרָה שֵׁשׁ לוֹ שְׂכָר 960 סִיּוּמִים, הַיּוֹצֵא
 מִכֶּן כָּל אֶחָד מִכָּפֶל ב'-960 אֲנָשִׁים (בְּאֵר מִים חַיִּים) -

יוצא 960 כפול 960 = 921,600 סיומי זוהר בכל יום, ונחשב לכל אחד מהמשתתפים כאילו סים 921,600 סיומי זוהר הקדוש בכל יום (ועין שמחת הרשב"י).

הא כיצד? כל אחד מ-960 איש נחשב לו כאילו סים כל הזוהר הקדוש לבדו, כי השתתף עם החבורה כדברי השדי חמד (מערכת מ' סי' קצח), וזה לשונו: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשותפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשהו בלה לבדו, עכ"ל (ראה עוד: ברכות מז:; משנה ברורה סי' נה ס"ק ע"ג, אהבת חסד ח"ב פרק ט"ז, ועין שם משבת דף ג.).

וכדברי הפאר מים חיים פרשת תצוה (פתב יד דף כ"ד), וזל"ק: גם יאמר על מאמר רז"ל "בתוך כל אחד ואחד" כי אמרו ז"ל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו... אז לבד מזה שכל אחד עושה מצותו שפא למקום קדשה לברך שמו יתברך ברבים, ולבד זה גם מזכה את התשעה שעמו ואז זכות הרבים תלוי בו גם כן להיות בו זכות עשרה עושה מצוה. [כלומר: שמקבל שכר כל העשרה]. והנה לפי מאמר חז"ל בסוטה בענין הערכות, האין שכל אחד ואחד מ ישראל נעשה ערב בעדו ובעד חבירו ובעד כל הערכות של ששים רבוא שעליו, אם כן כל שכן במדה טובה

בן יהודה איש כפר עכו אמר משום רבי שמעון: אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות (לכל אחד, רש"י) של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים... אמר רבי, לדברי רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו שאמר משום רבי שמעון אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים, נמצא לכל אחד ואחד מישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים... וברש"י: ואתא רבי למימר, לדברי ר' שמעון שבא למנות את בריתות הערבות, יש לו למנות ארבעים ושמונה בריתות של ששים ריבוא לכל אחד, ובכל אחד האלה יש ששים ריבוא, שכולם נתערבו זה בזה על חובותם ועל ערבותם. נמצא כל אחד מקבל עליו ערבות של ששים ריבוא בשביל חובות של חבירו, וכל אחד מששים ריבוא הללו קיבל עליו בריתות ששים ריבוא בשביל ערבות שנתערבו אחיו על חביריהם, וזה קיבל עליו אף ערבות של ערבים, ע"כ. ועיין בתוס' שם, וז"ל... דלר"ש בן יהודה קבל עליו כל אחד מישראל לתרי"ג מצות קצ"ח ריבוא ריבואות וח' אלפים ריבואות ותי"ג ריבואות ושבע אלפים ומאתים בריתות לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמשים וחמש מאות בשביל ערבותן אם יעברו עליהן 1,980,084,137,200 במילים: אחד טריליון, 980 ביליון, 084 מיליון, 137 אלף 200 - ולרבי אליבא דרבי שמעון ששים ריבוא פעמים ושלשת אלפים ותקנ"ה פעמים חשבון זה בריתות קיבלו עליהן. ועיי' רש"ל שם. אם כן החשבון הוא ריבוא ריבואות שאין לשאר ולתאר. ועוד ראה חומר הדבר ברמב"ן בפרשת תבוא על פסוק "ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת", הביא מה דאיתא בירושלמי שזה קאי על החיוב להקים את התורה ביד המבטלים אותה, שאפי' הי' צדיק גמור במעשיו, והי' יכול להחזיק את התורה ביד הרשעים המבטלים אותה, ולא החזיקה, הרי זה ארור ח"ו, יעיי"ש. ונמצא שהמצוה הזאת חמורה הרבה יותר משאר מצות עשה. - וכתב החפץ חיים בפירוש "עלינו ועל דורותנו ועל כל דורות", דקאי על ברית בין הבתרים. וממילא נמצא שקבלנו עונשים על כל הדורות. ומרובה מדה טובה ממדת פורעניות, ולכן כיון דבמדת פורעניות כן, כל שכן במדה

כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה בְּזִכּוֹת אֵלּוּ עֲשָׂרָה זֹכֶה כָּל עֲשָׂרָה זִכּוֹתִים אֲשֶׁר לַחֲבֵרוֹ, וְאִז עוֹלָה זִכּוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְזִכּוֹת מֵאָה... אִז יַעֲשֶׂה הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד לַחֲשָׁבוֹן מֵאָה, וְזֶה רֶמֶז "כִּי אַתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ", פְּרוֹשׁ לְפִי הַפְּעָלָה שֶׁפָּעַל אִם זָכָה הָרַבִּים בְּזֶה הַפְּעָלָה, אִז זִכּוֹת הָרַבִּים תִּלּוּי בּוֹ וְעוֹלָה זִכּוֹתוֹ לְמֵאוֹת וְלֶאֱלָפִים, עכ"ל. - אִם כֵּן, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַחֲבוּרָה יֵשׁ זִכּוֹת שֶׁל 921,600 סִיּוּמִים, וְכִיּוֹן שֶׁהַחֲבוּרָה הִיא 960, מְדִין עֲרֵבוֹת מְכַפֵּל בְּכָל 960 שְׂיֵשׁ לְכָל אֶחָד, כְּלוֹמֵר: 960 כָּפוֹל 960 וְזֶהוּ 921,600 [תִּשְׁעַ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת] סִיּוּמֵי זֹהָר הַקָּדוֹשׁ.

חֲשַׁב עוֹד רָגַע! כָּל מַגִּין לּוֹמְדִים, עוֹד יִכְפֹּל בְּאֶלֶף, כִּי כָּל מֵה שְׁנוֹתֵנִים מִשְׁמִים נוֹתְנִים בְּאֶלֶף (זוהר פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּמַגִּין, וְכָל הַמַּצְטָרֵף לְלוֹמְדֵי הַשִּׁיעוֹר, הָרִי מְקַבֵּל כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד אֶת הַשָּׂכָר פִּי אֶלֶף!!! כְּלוֹמֵר 921,600 כָּפוֹל אֶלֶף סֵךְ הַכָּל: תִּשְׁעַ מֵאוֹת

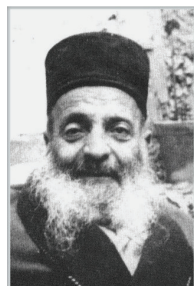

טוֹבָה שְׁמֵרׁוּבָה. וּבִרְשׁ"י מִכּוֹת (כג ע"א): עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שֶׁתִּגְתֵּן לוֹ נִפְשׁוֹ - דְּמָדָה טוֹבָה מְרֻבָּה מִמֵּדַת פּוֹרְעֵנוֹת אֶחָד מִחֲמֵשׁ מֵאוֹת - 990,042,068,600,000 - בְּמִילִים: 990 טְרִילִיוֹן 042 בִּילִיוֹן 068 מִלִּיוֹן 600 אֶלֶף - דְּבִמֵּדַת פּוֹרְעֵנוֹת כְּתִיב (שְׁמוֹת כ) פּוֹקֵד עוֹן אֲבוֹת עַל בְּנִים עַל שְׁלִשִּׁים וְעַל רְבָעִים וּבִמֵּדָה טוֹבָה כְּתִיב (שֵׁם) עוֹשֶׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים וּמִתְרַגְּמִין לְאֵלִפִּין דְּרִי אַרְבַּעַה דּוֹרוֹת כְּנֶגֶד אֵלִפִּים דּוֹרוֹת הֵינּוּ אֶחָד מִחֲמֵשׁ מֵאוֹת מִיעוּט לְאֵלִפִּים אֵינּוּ פָחוֹת מִשְׁנֵי אֵלִפִּים וְכָל שָׁכֵן אִם כִּפְשׁוֹטוֹ דְּמִשְׁמַע אֵלִפִּים עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

עשרים ואחד מליון ושיש מאות אלף – 921,600,000 – שֶׁכֶר סיומי זוהר הקדוש, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִילוֹ לְמַד בְּפַעַם אַחַת בְּלִבָּד 921,600,000 סיומי זוהר.

וַיֵּשׁ עוד להוסיף את דברי הספר חסידים שְׁפָל מְצוּה שְׂאִין לֵה דוֹרְשִׁים וְאִין מְקַיְמִים אוֹתָהּ, נוֹטֵל שְׁכָר כְּנֶגֶד כָּל הַבְּטָלִים הַיָּמָנָה, אִם כֵּן הַמִּתְחַבֵּר בַּחֲבוּרָה הַקְדוּשָׁה הַמְּשַׁתְּתֶפֶת בְּלִימוד הַזוהר הַקְדוּשׁ, מִמָּה נִפְשָׁךְ מְקַבֵּל שְׁכָר כְּנֶגֶד כָּל הַיְּהוּדִים שְׂבָעוּלָם, אִם לֹא הִשְׁתַּתְּפוּ אִזּוֹ מְקַבֵּל כְּנֶגֶד הַבְּטָלִים, וְנִחְשָׁב לוֹ כְּמוֹ שְׂעוּשָׁה חֹסֵד עִם מַת מְצוּה, וְאִם כֵּן זָכוּ וְהִשְׁתַּתְּפוּ, אִזּוֹ שׁוֹב נִכְפָּל מִדִּין עֲרֻבוֹת כְּדִלְעִיל, וּבִדְאִי יַעֲמוּד שְׁכָרוֹ לְעוֹלָמוֹת אֵין קֶץ וְאֵין מִסְפָּר, כִּי אָמְרוּ חַז"ל כָּל הַמַּצִּיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִילוֹ קִיָּם עוֹלָם מְלֹא, וְכַמָּה נֶפְשׁוֹת קְדוּשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל מַצִּיל מִרְדָּת שַׁחַת רוּחָנִי וְגִשְׁמִי, וְלִזְהָ אֵין שׁוּם מַח אָנוּשִׁי שְׂיוּכָל לַחֲשֹׁב. צֹא וְלִמַּד, כִּי מְקַבְּלִים אֶת הַשְׁכָּר לְסֹף 15 מִלְּיוֹן יְהוּדִים כְּפוּל $921,600,000 = 13,824,000,000,000,000$ – בְּמַלְּיָם: שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה קִנְדְּרִילְיוֹן ו-824 טְרִילְיוֹן סיומי זוהר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד הַמְּשַׁתְּתֵּף בַּחֲבוּרָה הַזֹּאת – בְּשֵׁשׁ דִּקּוֹת.

תִּדְעַ לָךְ שְׁלֹכָל יַחִיד נִצְרָךְ כְּדִי לִסִּים אֶת כָּל הַזוהר הַקְדוּשׁ, 96 שְׁעוֹת, עַל פִּי חֲשָׁבוֹן הַזוהר הַמְּחוּלָק לְ-960 כְּרָכִים עִם תַּרְגוּם לְשׁוֹן הַקְדוּשׁ, כְּלוּמָר כָּל

חוברת לוקח 6 דקות לימוד [דקה
לעמוד כפול 6 עמודים], כפול 960
חוברות = 5760 דקות לחלק ל-60
דקות [שיש בשעה אחת] = 96 שעות,
שהם ארבעה יממות מעת לעת, כלומר
בשש דקות שאפה לומד חוברת אחת
מהתק"ס חוברות זוהר, כאילו למדת
4 יממות רצופים שלמים בלי אכל בלי שתיה בלי שנה.
- ואמר המקבל האלקי רבי יצחק אלפיה זי"ע: מקבלנו
שתענית הדיבור כפי שנוהגים בכל ישוב וישוב עם
קריאת התהלים 3 פעמים שנה ל-65,000 תעניות(!!!).
ולפי דבריו 3 ימים יוצא 195.000 תעניות, זאת אומרת
550 שנה תעניות" - ועתה בואו חשבון שבהתחברו

יז. ועל זה אפשר להמליץ את הפיוט של הצדיק הקדוש המקובל רבי
ישראל נג'ארה זי"ע (צפת ה' ש"י - 1550 - עזה ה' שפ"ה 1625 לערך).
מזמירותיו הפיוט הקדוש "יה רבון עלם ועלמא" בארמית, ששרים אותו
בשבת, "לו יחיה גבר שגין אלפין. לא יעול גבורתך בחשבניא", שאי
אפשר לדעת עד כמה חשוב לפני השם יתברך אמירת התהלים
שאמירתה עולה בחשבון אלף שנים. אם בן אדם פשוט אומר שלש
פעמים תהלים ברצף עם תענית דיבור ועושה כן שש פעמים [גם לא
רצופים] עולה לו כאילו התענה 1101 שנה. וכמו שאומר "לא יעול
גבורתך בחשבניא" - שאי אתה יכול להבין, אבל המעלה - עד כדי
שווה כמו "לו יחיה גבר שגין אלפין", ואל תתמה כיצד מוצאים רמזים
בפיוט, שכידוע נאמרו בקדושה עליונה, וידוע המעשה ששר שירות
ותשבחות להשי"ת וכחם היום הפשיט מעט שריליו - ושלח לו רבינו

לחבורה הקדושה הזו הוא לומד זוהר הקדוש 4 יממות רצופות בלי הפסק וידאי הוא כחריב וחנית לשרף כל הקלפות, ועתה הוא עת רצון נפלאה מאד וזמן מסוגל ביותר לבקש רחמי שמים ולהתפלל על השכינה הקדושה, כלנו ביחד נזכה שאבינו שבשמים ישלח משיח צדקנו במהרה בימינו בבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

ומהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" אמר, דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"ב ובהלכות שבת), וזה לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקינא. גם בתקון לי כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם

האר"י שישב ללבוש בגדים העליונים - כי המלאכים ירדו לשמוע שירתו וכאשר הרים השרוולים פרחו להם. ומיד תיקן הענין ושב לקדמותו.

אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא פי הם מעפכים
הגאולה רחמנא ליצלן... פי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב
זי"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת
קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת
קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי
הבריאה.

ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער
השמחה) המבאר דלמוד (וכל מצוה) הנעשה
בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שפאשר יהודי לומד
בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר
הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה (למוד
פשט בימי החול).

וביסורים כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש
שעה בשבת שווה מאה מליון שנה
תורה!!!! - ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה.

צא וחשב בלימוד הזוהר הקדוש בשבת, בכל שניה
אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את
הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה'".

אם כולנו נתאחד באהבה ונלמד זוהר הקדוש יבוא
העולם לתקונו השלם.

ידוע שהבאבא סאלי היה נוסע לירושלים
ללמוד זוהר הקדוש, והבהיר פי דף
זוהר בירושלים שקול כמו 10 דפים במקום
אחר בארץ (ובגלל זה היה נוסע לירושלים ללמוד
זוהר הקדוש).

על כן בואו חשבון: שעה זוהר בכתל [ששם השקראת
השכינה (שעה כמו לימוד בשבת קודש) שנה פי אלף (זוהר
ויצא)], שנה מאה מליון שנה תורה, ובירושלים שנה פי
10, כלומר שנה ביליון [1,000,000,000], שנה תורה
ואם הלימוד במנין, יש להכפיל שוב פי אלף (זוהר ויצא)
= טריליון [1,000,000,000,000] שנה תורה, ולפי
דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים נוטל
שכר כנגד כל הבטלים הימנה, מקבילים שכר לסך 15
מליון יהודים, יש להכפיל פי 15 מליון = 15 קווינטיליון
[15,000,000,000,000,000,000,000] שנה תורה, ועכשיו
כשאנו מתחברים בחבורה קדושה זו 960 לומדי תורת
הרשב"י ונחשב לכל אחד שנים את כל הזוהר הקדוש
שלוקח 96 שעות [שהם 4 יממות רצופות מעת לעת] =
1,440,000,000,000,000,000,000,000 ולזה אין שום מח
אנושי שיוכל לחשב הזכויות הגדולות האלו לכל אחד
שמשתתף בחבורה הזאת בכתל המערבי וכו'.

וזכות זו ממשיכה לך במשך ארבעים יום, כך תבא זך
ונקי ליום הכפורים ותצא בת קול ותאמר

סלחתי כדברייך, כי באמת בלימוד זה אתה פודה את השכינה הקדושה מהגלות, ומזכה לכל ישראל [כפאתה] אומר בלשם יחוד בשם כל ישראל], ומכניס יחד אתך בשעת נעילה את כל ישראל באשר הם שם להיכל הזכות והאהבה, ובזכות זה יקוים הבטחת משה רבינו מהימנא בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי אמן כי"ר.

עתה, האם אתה מבין, מהו גודל הזכות לערוך מנין בפתל וללמד זוהר הקדוש? ואם אתה זקוק לישועה, הדבר לא פרוץ בכסף, רק תערוך מנין, לעשר דקות, בפתל, במקומות שיש בהם השראת שכינה. בפתל המערבי או בקבר רבי שמעון בר יוחאי במירון (זוהר חלק ב' פרשת בא דף לח ע"א ועוד), או בקבר רחל (תיקוני זוהר תיקון ו'), או במערת המכפלה ותלמודו ביחד שבטי ישראל את חלק הזוהר מתתק"ס השיך אליכם, תגידו ביחד "פתח אליהו" כמו שכתב רבינו הרי"ח הטוב בספרו דעת ותבונה פתיחה שלישית, וזה לשונו: הנה דוד המלך עליו השלום אמר (תהלים פרק נא יז) "א-דני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך", הרי זה כלל גדול בידך, קודם כל דבר צריך להביט בגדלתו יתברך ברוך הוא וברוך שמו, וברוממותו העליונה, הן קודם תפלה הן קודם עסק התורה, ובפרט כאשר תבוא ללמוד בסתרי תורה. על כן בכל עת ובכל פעם אשר תלמד אמור בפיו ורחוש בלבבך פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב אשר

פֿתַח וְאָמַר רַבּוֹן עָלַמִּין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בַחֲשָׁבָן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לִית מַחֲשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל וְכוּ', עַד סוּף פְּתִיחַת אֲמָרִיו הַיִּשְׂרָיִם. וְתַן דַּעְתָּךְ הַיֵּטֵב עַל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים, וְאִזְ עֵינֶיךָ תַּחֲזִיגָה מִיִּשְׂרָאֵל לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּסוּדוֹת הַנִּסְתָּרִים, ע"ל. [וְעוֹד עֵינֵי דְבָרֵינוּ בְּסוּף הַקְּדָמָה לְפָרָשַׁת בְּהַר בַּחֲקוֹתֵינוּ]. וּבְאַמְרָךְ פֿתַח אֱלֹהֵינוּ אַתָּה פּוֹתֵחַ אֶת מְקוֹר הַשֶּׁפַּע לְמַעְלָה. וַיְהִי רָצוֹן שְׂיִתְקַבְּלוּ תַּפְלוּתֵינוּ לְרָצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה 1,440,000,000,000,000,000 יֵשׁ לָךְ בְּכָל שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב, זֹאת אוֹמֶרֶת, 9 יָמֵי שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב כְּלוּמָר 6 שַׁבָּתוֹת וַיּוֹמִים רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים [עַם מִנִּין], אַתָּה מְרוֹיַח אֶת הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה, זֹאת אוֹמֶרֶת בְּיַחַד עִם הַיּוֹם הַזֶּה שְׁלוּמִידִים בְּכַתֵּל יֵשׁ לָנוּ 10 יָמִים, שְׁאַתָּה מְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁכֶר הַזֶּה 14,400,000,000,000,000,000. כְּלָשׁוֹן הַזֶּה הַקְּדוּשׁ סוּף פָּרַשַׁת "שְׁלַח-לָךְ" - זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינּוֹן דְּמַשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׁאָר יוֹמִין". מְלַבֵּד יָמִים שְׁהוֹלְכִים לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים כְּמוֹ מִירוֹן וְקַבֵּר רַחֵל וּמַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה וְדוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁשֵׁם יֵשׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, יֵשׁ לָךְ בְּכָל פַּעַם אֶת הַזְכוּיוֹת הָאֵלּוּ. דַּע לָךְ שְׁבָכָל פַּעַם שְׁאַתָּה לוֹמֵד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ אַתָּה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרֶשֶׁב"י וּמִמָּשִׁיף אוֹתָהּ אֵלֶיךָ

וְרִשְׁבִּי יוֹשֵׁב וְלוֹמַד כְּנִגְדֵּךְ (אור החמה - חסד לאברהם בשם המקבל מהר"א גלאנטי זי"ע) וּמִקְבֵּל הַתְּדַבְּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא וְנִשְׁקִין מִהֶרְשֵׁב"י הַקָּדוֹשׁ (לקוטי מוהר"ן תורה י"ב). וְעוֹד כָּל הַחֲשׁוֹן הַנִּלְהוּא גַם בְּשָׁאֵר הַשְּׁלוּשִׁים יוֹם שְׁאֵתָה לּוֹמַד כָּל יוֹם וּמִתְקַשֵּׁר ל-960 יְהוּדִים שֶׁל מִשְׁפַּחַת הֶרְשֵׁב"י לּוֹמְדִים וּמְקִימִים דְּבָרֵי הֶרְשֵׁב"י.

וְכָל הַזְכוּת הַעֲצוּם בְּכַחוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדֵי שְׁיִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהִשְׁתַּתֵּף עִם הַכָּלָל וְלִלְמוֹד אֶת הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ, סֵךְ 6 דְּקוֹת לַיּוֹם - בְּמִשְׁךְ 40 יוֹם, וְלִכְל אֶחָד וְאֶחָד מִהַמְשַׁתְּתָפִים יֵשׁ זְכוּת זֶה. צֵא וַחֲשֹׁב הָאֵם יֵשׁ בָּר דַּעַת שֶׁלֹּא יִרְוץ וַיַּחֲסוּף זְכוּת עֲצוּמָה זֹאת, וַיִּשְׁאַר ח"ו בְּטִלָּן וְעַם הָאָרֶץ?

הֲרִי יָדוּעַ לְכָל, מֶה שֶׁאָמְרוּ בְּזוּהַר חֲדָשׁ (נח כט: ל.): בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ: וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה - בְּגִלּוֹת אָדוּם. וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד - שְׁעַד הַיּוֹם לֹא חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה וְלֹא הִעִירָה רוּחָהּ. שֶׁאָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אֱלֹמִלִי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, לֹא נִשְׁאַרָה בְּגִלּוֹת יוֹם אֶחָד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כָּל הַגְּלִיּוֹת שֶׁגִּלְתָּה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, נִתֵּן לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זְמַן וְקֶץ וּנְתִיעוּרָהּ תָּמִיד בְּתִשׁוּבָה, וְגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹן אֵין לוֹ קֶץ וְזְמַן, אֲלֹא הַכָּל תָּלוּי בְּתִשׁוּבָה, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ל) וְשָׁבַת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ. וְכָתוּב (שם) אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבְּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחֶךָ. אָמַר לוֹ רַבִּי

עֲקִיבָא, אִם כֵּן, אֵיךְ יִהְיֶה זֶה לְעוֹרֵר אֶת כָּלם כְּאַחַד
בְּתִשְׁבּוּבָה? מִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי הַשָּׁמַיִם וּמִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי
הָאָרֶץ, אֵיךְ יִתְחַבְּרוּ כְּאַחַד לַעֲשׂוֹת תִּשְׁבּוּבָה? שָׂאֵם יַחְזִירוּ
בְּתִשְׁבּוּבָה רָאשֵׁי הָעֵדָה, אוּ בֵּית כִּנְסַת אֶחָד, בְּזִכּוֹתָם
תִּתְכַּנֵּס כָּל הַגָּלוּת

אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: חַיִּיךְ, שָׂאֵם יַחְזִירוּ בְּתִשְׁבּוּבָה
רָאשֵׁי בֵּית הַכִּנְסַת, [שָׂאֵם יַחְזִירוּ בְּתִשְׁבּוּבָה
כְּרָאוּי רָאשֵׁי הָעֵדָה] אוּ בֵּית כִּנְסַת אֶחָד [אוּ עֵדָה
אַחַת], בְּזִכּוֹתָם תִּתְכַּנֵּס כָּל הַגָּלוּת, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִסְתַּכֵּל תָּמִיד מְתִי יַחְזִירוּ וַיַּעֲשֶׂה לָהֶם טוֹב, שֶׁכָּתוּב
(יִשְׁעִיָּה ל) וְלָכֵן יִחַכֶּה ה' לַחֲנֻכָּם, מִחֻכָּה תָּמִיד אֵימָתִי
יַחְזִירוּ בְּתִשְׁבּוּבָה.

וּבְלָנוּ חֲבוּרָה קְדוֹשָׁה הִמְתַּאֲחָדִים בְּאַהֲבָה וּמִקְבָּלִים
עָלֵינוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה וְאַהֲבָה לְרַעַךְ כְּמוֹךְ לְהִתְדַבֵּק
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְיִשְׂרָאֵל וְאוֹרֵייתָא חַד הוּא, וְאַפְשָׁר
שְׂבֻכּוֹת כָּל הַמִּשְׁתַּתְּפִים כְּאֵן תַּכֵּךְ נִגְאָל, וּבּוֹדְאֵי
מְעוֹרְרִים רַעַשׁ גָּדוֹל בְּפִמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה וּמִתְקַרְבִּים
בְּצַעֲדֵי עֲנָק לְהַגָּאֵלָה הַשְּׁלִימָה, וּמִי יִתֵּן וְכָל עִם ה'
נְבִיאִים, בְּלִימוּד הַזוֹהֵר הַקְדוֹשׁ מִתְדַבְּקִים, וּבִגְאֻלַּת
הַשְּׁכִינָה הַקְדוֹשָׁה חִפְצִים, כְּלָנוּ לִי-הָ וּלְיָ-הָ אָנוּ מְצַפִּים.

וְכָל אֶחָד יַעֲוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ שֶׁיֹּאמֶר וְיִלְמַד עִם חֲבוּרוֹת
קְדוֹשׁוֹת אֵלּוּ, וְזֶה רַק כְּמָה דְּקוֹת בְּיוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה
יִזְכֶּה לְתַעֲנוּגֵי גֶן עֵדֶן וְעוֹלָמוֹת הַנֶּצַח, וְיִבִּין אֶת כָּל דְּרָכֵי

ה' יתברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד זוהר הקדוש ששעה אחת בחול היא כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דרבי נתן), ובכך ינצל מהערב רב, כדברי הנביא ישעיה (פרק נז יג-יד) "בזעקך יצילך קבוציך, ואת כלם ישא רוח יקח הבל [אלו ערב רב], והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי. ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי".

ובכמו שאמרו בזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ה: - קכ"ו:). לשון הקודש: ... וערב רב, כמו שנאמר בהם, (שמות כ) וירא העם וינעו ויעמדו מרחק. כך יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל הכבוד הזה, והם רחוקים מהם. ואם ירדו להתחבר אתם, מה פתוב בהם? (שם יט) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה. באותו זמן יתקיים בישראל, (דברים לב) ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, והרי פרשוהו, אין מקבלים גרים לימות המשיח. (שמואל-א ב) ורשעים בחשך ידמו (מלת ידמו פרושה יכרתו וימותו) - הם ערב רב שימותו בחשך. ומשום זה אמר עליהם הנביא (יחזקאל יג), ואל אדמת ישראל לא יבאו (פירוש שישארו בחוץ לארץ בין הגוים, ולא יהיה להם רשות ליכנס לארץ ישראל - רמ"ק ומפרשים, מתוק מדבש).

... אָמַר לוֹ הַרוּעָה הַנָּאֲמָן [מִשֶּׁה רַבֵּנוּ אָמַר לְאַלְיָהוּ
הַנְּבִיא], בְּשִׁבּוּעָה עָלֶיךָ בְּשֵׁם ה', אַל תֵּאָחֵז בְּכָל
יְכַלְתְּךָ, שֶׁהָרִי אֲנִי בָצֵעַר רַב. (שְׁמוֹת ב) וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא
כִּי אֵין אִישׁ, עוֹזֵר לִי, לְהוֹצִיאֲנִי מִצֵּעַר זֶה, בְּקִבּוּרָה זֹו
שֶׁנֶּאֱמַר עָלִי (יִשְׁעִיָּה נג) וַיִּתֵּן אֶת הָרָשָׁעִים קִבְּרוֹ, וְלֹא נֹדַע
בִּי, וְאֲנִי חָשׁוּב בְּעִינֵיהֶם, בֵּין עֶרֶב רַב הָרָשָׁעִים, כְּכֹלֵב מֵת
שֶׁסָּרַח בִּינֵיהֶם, שֶׁחֲכָמֵת סוֹפְרִים תִּסְרַח בִּינֵיהֶם בְּכָל עִיר
וְעִיר וּבְכָל מְקוֹם שִׁישְׂרָאֵל מִפְּזָרִים בִּינֵיהֶם בֵּין הַמְּלָכִים.
וְחִזְרוּ אוֹתָם עֶרֶב רַב רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, צֵאן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (יִחְזְקָאל לד) "וַאֲתָן צֵאֲנִי צֵאֲן
מִרְעִיתִי אָדָם אֲתָם", וְאֵין לָהֶם יְכָלֵת לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם
תַּלְמִידֵי חֲכָמִים ... וְאוֹתָם עֶרֶב רַב הֵם עֲשִׁירִים בְּשִׁלּוֹה, בְּשִׁמְחָה, בְּלִי צַעַר, בְּלֹא יְגוֹן כָּלֵל, גִּזְלָנִים, בַּעֲלֵי שַׁחַד,
שֶׁהֵם דִּינִים רָאשֵׁי הָעָם. (בְּרַאשִׁית ז) כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חָמָס
מִפְּנֵיהֶם. עָלֵיהֶם נֶאֱמַר (איכה א) הֵיוּ צָרִיךְ לְרֹאשׁ.
בְּשִׁבּוּעָה עָלֶיךָ פַּעַם שְׁנֵיָה, בְּחֵי ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים, שֶׁכָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא יִפְּלוּ מִפִּיךָ, בְּכָל
יְכַלְתְּךָ לְדַבֵּר אוֹתָם לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהִרְאוֹת אֶת
הַדַּחַק שְׁלָהֶם (עַד כָּאן רַעֲיָא מְהִימָנָא).

שְׁלֹא תִּגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! שְׁלֹא תֵאֱמָרוּ לֹא יִכְלָנוּ! בִּידְנוּ
הַדְּבָר, וְחוּב קְדוֹשׁ הוּא לָנוּ! מִי לֵה' אֵלֵּי! –
הַקֶּב"ה הַקְּדִים לָנוּ רְפוּאָה לְמִכָּה וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת
הַרְשָׁב"י לְהַצִּילָנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת. – עוֹרוּ

יִשְׁנִים מִתְרַדְמֵתְכֶם! עִם יִשְׂרָאֵל זָקוּק לְהַנְצֵל מִהַמְבוּל
הַנּוֹרָא! – וְזֹאת אֶפְשָׁר רַק עַל יְדֵי: "תִּיבַת נֹחַ" שֶׁהוּא
"הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ".

על כֵּן בּוֹאוּ וְנִתְמַסֵּר לְמַעַן הַגְּאוּלָּה, בּוֹאוּ וְנִשְׁמַע לְצוּי
שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקָּדוֹשָׁה
וְלֹא לַחֲכוֹת לְמַחֵר [כִּי מַחֵר זֶה עֲצַת עֲמֻלָּק], רַק תִּכְף
וּמִיד נִתְאַחַד וְנִתְחַזַּק וְנִתְקַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ
זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם, וְאִם אַתָּה עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשַׁרֶּיךָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדְאֵי תִכְף נִגְאָל,
וְיִהְיֶה רְצוֹן שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְּׁרִים,
שֶׁהַמָּשִׁיחַ בְּכִבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עָלֵינוּ – "בְּזִכּוֹתֶיךָ
הַגְּעַתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יִקְרִים, תִּנּוּ לַמּוֹד לְשֵׁם שָׁמַיִם,
הַקְּרִיבוּ מִדִּקְוֹתֶיכֶם לְמַעַן הַשְּׂכִינָה הַקָּדוֹשָׁה, לַעֲשׂוֹת
נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרֵם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלַמְדּוֹ בְּכָל יוֹם
זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְכָךְ גִּלְךָ כָּלֵנוּ כְּאַחַד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אוֹר פְּנֵי
מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

59

"אתם נצבים היום כלכם" (דברים כ"ט) גימטריה 408

"כל מי שלומד זוהר כל יום" גימטריה 408

בגימטריה "ארבעים יום מחדש אלול"

כי מחדש אלול מתחילים ללמוד תיקוני זוהר כל פלל ישראל

"ראשיכם שבטיכם כל איש ישראל" ..בגימטריה: "מוות לערבים"

שעל ידי לימוד הזוהר לא צריך לעשות כלום, והרשב"י עושה הכל

בגימטריה "נשמת דוד"

שעל ידי הלימוד נותנים כח לנשמת דוד המלך שיבוא ויגאלנו במהרה
בימינו.

זאת אומרת שכל אחד יכול לזכות לעמוד לפני ה' שנה הבחינה הכי
גבה!

לא צריך להיות ראש כולל או ראש ישיבה, אלא אפילו מחטב עציר עד
שואב מימיה.

אבל זה מתחיל בראשי ישיבות ורבנים.

כל העם מסתכלים בכם ועושים כמוכם. אם אתם לא תלמדו זוהר, אז
אתם גורמים שגם העם לא ילמדו, וזה ממשי "מחטיא את הרבים" (ועיין
תיקוני זוהר תיקון מ"ג).

ועם הפולל בגימטריה 508 בגימטריה "חסד עם הבירות"

שנה החסד הכי הגדול שעושה עם כל הבירות, ולא כמו שחושבים
שאם נותנים לקפת צדקה זה החסד הכי הגדול, ואם נותנים לאכול

לענינים זה הקסד הכי הגדול, שהזהר הקדוש עושה שלא יהיו ענינים ולא יהיו חולים, ולא יתומים, ולא יצטרכו לאסוף כסף לקפות הצדקות.

ובגימטריה "יהיו לו חיים טובים ומאשרים"

שמי שלומד זוהר יש לו אריכות ימים ושנים טובים בבריות השלמות כידוע.

הקב"ה לא יגאל אותנו בזכות התורה, ולא בזכות המצוות, כי על זה אנחנו מחיבים תמיד. אלא בזכות הענוה, ואין דבר אחר שבועולם שמקטין את הבן אדם כמו לימוד הזהר. רק על ידי לימוד הסוד מבינים שהתורה היא ממש בבחינת מים שאין להם סוף.

ועל ידי הידיעה שאנחנו לא יודעים כלום, אנחנו ממליכים את הקדוש ברוך הוא עלינו!

כל מי שלומד זוהר, נא לומר יהי רצון שזכות הקריאה יהיה לרפואת האשה מלאכת מזל בת רחל דאבוס

"נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה" גימטריה 399

"נזכה לקבל פני משיח צדקנו" גימטריה 399

"בזכות ספר הזהר" גימטריה 399

"קריאה בספר הזהר כל יום" עם הכולל = 399

זאת אומרת, שאנחנו ממש נמצאים לקראת הסוף, אחרית הימים, הסוף של התורה, הסוף של עולם הגשמי.

עוד חודש בערך אנחנו מתחילים "בראשית ברא, והעולם היתה תהו ובהו".

**כל מי שלומד זוהר כל יום יזכה לקבל פני משיח צדקנו
בקרב ממש אמן**

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל': 052-7651911

אור הזוהר

60

תשרי ה' תשע"ב

גימטריאות הזוהר בהמשכים

חלק א'

בו יבאר:

- א. גודל נחיצות לימוד זוהר הקדוש.
- ב. לימוד האידרות עקר חכמת האמת ועל ידם ננצל ממלחמת גוג ומגוג.
- ג. איך שאין לנו הצלה אלא לברח לזוהר הקדוש כתבת נח.
- ד. סבת אריכות הגלות, ומה יעשו ישראל להנצל מהערב רב.
- ה. כל אחד מ'ישראל חייב לחדש בתורה, וביותר בשבת.
- ו. בלימוד הזוהר הקדוש משמח פמליא של מעלה, ונשמתו לא מתבישת.

❧ במקום הקדמה ❧

ראינו לנחוץ ובנותן טעם להקדים דבר הזוהר הקדוש
במעלת לומדי התורה הקדושה, ובגדלת לימוד

כָּל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה כּוֹלֵל גִּימְטְרִיאוֹת, וּרְמָזִים וְסוּדוֹת, שֶׁרָק
בְּכָף נִקְרָא חֶכֶם בְּאַמֶּת.

[זוהר פרשת בלק דף ר"ב ע"א]

תו פֶּתַח וְאָמַר, (דברים כ) כִּי תִצּוֹר אֶל עֵיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ וְגו', כִּמָּה טָבִין אֵינּוֹן אֲרַחֵן
וּשְׁבִילֵין דְּאוֹרֵייתָא, דְּהָא בְּכָל מְלָה וּמְלָה, אֵית כִּמָּה
עֵיטִין, כִּמָּה טָבִין לְבַנֵּי נֶשָׂא, כִּמָּה מְרַגְלָאן דְּקָא מְנַהֲרָן
לְכָל סֵטֶר, וְלִית לָךְ מְלָה בְּאוֹרֵייתָא, דְּלִית בָּהּ כִּמָּה
בוֹצִינִין מְנַהֲרָן לְכָל סֵטֶר. הָאִי קָרָא אִיהוּ כְּפּוּם פְּשֻׁטִיָּה.
וְאֵית בֵּיהּ כְּפּוּם מְדַרְשִׁיָּה. וְאֵית בֵּיהּ חֲכָמָתָא עֲלָאָה,
לְאַזְדַּהֲרָא לְמָאן דְּאַצְטְרִיף. זַכָּאָה חוֹלְקִיָּה מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל
בְּאוֹרֵייתָא תְּדִיר.

[עוד] פֶּתַח וְאָמַר, (דברים כ) כִּי תִצּוֹר אֶל עֵיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ וְגו'. כִּמָּה טוֹבִים הֵם דְּרָכֵי
וּשְׁבִילֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהֵרִי בְּכָל דָּבָר וְדָבָר יֵשׁ כִּמָּה עֲצוֹת,
כִּמָּה טוֹבוֹת לְבַנֵּי אָדָם, כִּמָּה מְרַגְלִיּוֹת שְׂמֵאִירוֹת לְכָל
צַד, וְאֵין לָךְ דָּבָר בַּתּוֹרָה שְׂאִין בּוֹ כִּמָּה גִּירוֹת מְאִירִים
לְכָל צַד. פְּסוּק זֶה הוּא כְּפִשּׁוּטוֹ, וְיֵשׁ בּוֹ כְּפִי מְדַרְשׁוֹ,
וְיֵשׁ בּוֹ חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה לְהַזְהִיר לְמִי שֶׁצָּרִיף. אֲשָׁרֵי חֶלְקוֹ
מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵּל בַּתּוֹרָה תָּמִיד.]

מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בָּהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) כִּי אִם
בַּתּוֹרָת יֵי חֲפָצוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהָיָה
כְּעֵץ. אֲמָאִי דָּא סְמִיךְ לְדָא. אֲלֵא מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל

בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא לִיהוּי כְּאֶעָא יְבִישָׁא,
 אֵלֹא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן אֵית בֵּיה
 שְׂרָשִׁין, וְאֵית בֵּיה קְלִיפִין, וְאֵית בֵּיה מוֹחָא, וְאֵית
 בֵּיה עֲנָפִין, וְאֵית בֵּיה טְרָפִין, וְאֵית בֵּיה פְּרָחִין, וְאֵית
 בֵּיה אֵיבָא. שְׁבַעַת זִינִין אֵלִין, סִלְקִין לְשַׁבְעָה עֶשֶׂר,
 לְשַׁבְעִין. אוֹף מְלִין דְּאוֹרֵייתָא אֵית בֵּהוּ פְּשָׁט דְּקָרָא.
 דְּרָשָׁא. רְמִז, דְּקָא רְמִז חֲכָמָתָא. גִּימְטְרִיאוֹת. רְזִין
 טְמִירִין. רְזִין סְתִימִין אֵלִין עַל אֵלִין. פְּסוּל וְכָשֶׁר.
 טָמֵא וְטָהוֹר. אִיסוּר וְהִיתָר. מִכָּאן וְהִלָּאָה, מִתְּפַשְׁטָאן
 עֲנָפִין לְכָל סֵטֶר. וְהִיָּה כְּעֵץ וְדָאִי, וְאִי לָאו, לָאו אִיהוּ
 חָכָם בְּחֲכָמָתָא.

[מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בָּהּ, מַה כָּתוּב בּוֹ? (תהלים א) כִּי אִם בְּתוֹרַת
 ה' חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהִיָּה כְּעֵץ.
 לְמַה זֶה סִמּוּךְ לָזֶה? אֵלֹא מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה יוֹמָם
 וְלַיְלָה, לֹא יִהְיֶה כְּעֵץ יָבֵשׁ, אֵלֹא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי
 מַיִם. מַה אֵילָן יֵשׁ בּוֹ שְׂרָשִׁים, וְיֵשׁ בּוֹ קְלָפּוֹת, וְיֵשׁ בּוֹ
 מַח, וְיֵשׁ בּוֹ עֲנָפִים, וְיֵשׁ בּוֹ עָלִים, וְיֵשׁ בּוֹ פְּרָחִים, וְיֵשׁ
 בּוֹ פְּרִי - שְׁבַעַת סוּגִים אֵלּוּ עוֹלִים לְשַׁבְעָה עֶשֶׂר,
 לְשַׁבְעִים, גַּם דְּבָרֵי תוֹרָה יֵשׁ בָּהֶם פְּשָׁט הַמִּקְרָא, דְּרָשׁ,
 רְמִז שְׂרומִז חֲכָמָה, גִּימְטְרִיאוֹת, סוּדוֹת טְמִירִים, סוּדוֹת
 נִסְתָּרִים אֵלּוּ עַל אֵלּוּ, פְּסוּל וְכָשֶׁר, טָמֵא וְטָהוֹר, אִיסוּר
 וְהִיתָר. מִכָּאן וְהִלָּאָה מִתְּפַשְׁטִים הָעֲנָפִים לְכָל צֶדֶ, וְהִיָּה
 כְּעֵץ וְדָאִי. וְאִם לֹא - אֵינוֹ חָכָם בְּחֲכָמָה.]

תא חזי, כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קדשא בריך הוא, דאפילו בזמנא דדינא תליא בעלמא, ואתייהיב רשו למחבלא לחבלא, קדשא בריך הוא פקיד ליה עלווייהו, על אינון דקא משתדלי באורייתא. והכי אמר ליה קדשא בריך הוא, כי תצור אל עיר, בגין חוביהון סגיאין דחטאן לקמאי, ואתחייבו בדינא.

[בא] וראה כמה חביבים אותם שמשתדלים בתורה לפני הקדוש ברוך הוא, שאפילו בזמן שהדין תלוי בעולם ונתנה רשות למשחית להשחית, הקדוש ברוך הוא מצוהו עליהם, על אותם המשתדלים בתורה, וכך אומר להם הקדוש ברוך הוא: כי תצור אל עיר, בגלל החטאים הרבים שחטאו לפני והתחייבו בדין].

ימים רבים, מאי רבים. (תלתא יומא, דא בתר דא, אקרי ימים רבים, אוף הקא כי תצור אל עיר, ימים רבים) תלתא יומין, דא בתר דא, דאשתמודעא דבר במתא. מנלן דיימים רבים תלתא יומין אינון, דכתיב, (ויקרא טו) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים. וכי ימים רבים אינון. אלא תלתא יומין דא בתר דא, אקרי ימים רבים. אוף הכי כי תצור אל עיר ימים רבים, תלתא יומין דא בתר דא, דאשתמודעא דבר במתא. תא ואפקיד לך על (פל) בני ביתי. לא תשחית את עצה, דא תלמיד חכם דדא איהו במתא, דאיהו אילנא דחיי, אילנא דיהיב איבין.

[ימים רבים, מה זה 'רבים'? (שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה נִקְרָאוּ יָמִים רַבִּים. אִף כָּאן כִּי תַצּוּר אֶל עֵיר יָמִים רַבִּים) שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה שְׁנוּדַע דְּבָר בְּעִיר. מִנִּין לָנוּ שְׁיָמִים רַבִּים הֵם שְׁלֹשָׁה? שְׁכָתוּב (ויקרא טו) וְאִשָּׁה כִּי יִזּוּב זֹוֹב דְּמָה יָמִים רַבִּים. וְכִי יָמִים רַבִּים הֵם? אֲלֹא שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה נִקְרָאִים יָמִים רַבִּים. גַּם כֶּךָ, כִּי תַצּוּר אֶל עֵיר יָמִים רַבִּים - שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה שְׁנוּדַע דְּבָר בְּעִיר. בֹּא וְאַצְוֶךָ עַל (כָּל) בְּנֵי בֵיתִי: לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה - זֶה תִּלְמִיד חָכָם שֶׁהוּא בְּעִיר, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, אֵילָן שְׁנוֹתָן פְּרוּתָן].

דְּבָר אַחֵר, אֶת עֵצָה, הֵהוּא דִּיהִיב עֵיטָא לְמָתָא, לְאַשְׁתָּזְבָּא מִן דִּינָא, וְאוּלִיף לֹון אֲרַחָא דִּיהִכּוֹן בָּהּ, וְעַל דָּא לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה לְנִדּוּחַ עָלֵיו גִּרְזוֹן, לְנִדְחָא עָלֵיהּ דִּינָא, וְלֹא לְאוּשְׁטָא עָלֵיהּ חֲרָבָא מְלַהֲטָא, חֲרָבָא מְשַׁנָּא, הֵהִיא דְקִטְלָא לְשָׂאֵר אִינְשֵׁי דְעָלְמָא. כִּי מִמְּנוּ תֹאכֵל. וְכִי הֵהוּא מְחַבְלָא אֲכִיל מִנֶּיהּ, לֹא. אֲלֹא כִי מִמְּנוּ תֹאכֵל, הֵהִיא טְנָרָא תְקִיפָא, הֵהִיא דְכָל רוּחִין תְּקִיפִין וְקִדִּישִׁין נִפְקִין מִנָּה, דְלִית הִנָּאָה וְתִיאוּבָתָא לְרוּחַ קָדְשָׁא בְּהַאי עָלְמָא, אֲלֹא אוּרִייתָא דֶּהֱהוּא זִכָּאָה, כְּבִיכּוֹל אִיהוּ מְפָרְנֵס לָהּ, וְיִהִיב לָהּ מְזוּנָא בְּהַאי עָלְמָא, יְתִיר מִכָּל קָרְבָּנִין דְעָלְמָא.

[דְּבָר אַחֵר, אֶת עֵצָה - אוֹתוֹ שְׁנוֹתָן עֵצָה לְעִיר לְהַנְצִיל מִן הַדִּין וּמִלְמַד אוֹתָם דְּרַף שְׁיִלְכוּ בָּהּ, וְעַל זֶה

לא תִשְׁחִית אֶת עֲצָה לְנִדַּח עָלָיו גְּרוֹן. לְנִדַּח עָלָיו דִּין,
וְלֹא לְהוֹשִׁיט עָלָיו חֶרֶב לִוְהָטָה, חֶרֶב שְׁנוֹנָה, אוֹתָהּ
שֶׁהוֹרֶגֶת שְׁאֵר אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם. כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל. וְכִי אוֹתוֹ
מִחֻבֵּל אוֹכֵל מִמֶּנּוּ? לֹא. אֲלֵא כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל, אוֹתוֹ סֹלַע
קָשָׁה, אוֹתָהּ שְׁכָל רוּחוֹת חֲזָקוֹת וְקִדּוּשׁוֹת יוֹצְאוֹת מִמֶּנָּה,
שְׁאִין הִנָּאָה וְתִאָּה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲלֵא תוֹרָתוֹ
שֶׁל אוֹתוֹ צָדִיק. כְּבִיכּוֹל הוּא מְפָרֵנס אוֹתָהּ וְנוֹתֵן לָהּ
מִזּוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה יוֹתֵר מִכָּל קִרְבָּנוֹת הָעוֹלָם].

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

כָּל מִי שְׁלוֹמֻד זוֹהַר כָּל יוֹם יִזְכֶּה לְקַבֵּל פְּנֵי מוֹשִׁיחַ צִדְקָנוּ
בְּקִרְבֵּי מוֹשֵׁשׁ אָמֵן

